

1978 மார்ச் 4]

[திரு. ப. குழந்தைவேலு]

கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் பெற்ற பயிர்க் கடன்களைத் திருப்பிச் செலுத்துவதை ஒத்திப்போடும் இச்சலுகையைப் பெற தேனிப்பகுதி விவசாயிகள் தகுதியுடையவராவார்கள்.

மேலும் அரசு தக்க முறையிலே நடவடிக்கை எடுத்து இந்த நோயைத் தீர்ப்பதற்கு உண்டான முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்,

5. 1978-79-ம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கைகள் மீது

விவரமும் வாக்கெடுப்பும். தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் : 17—கல்வி. தொடர்ச்சி.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

திரு. ஏ. ரகுமான்கான்: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத்துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான கல்வி மானியக் கோரிக்கைமீது என்னுடைய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துக் கூற நான் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

நம்முடைய கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கல்வி மத்தியப் பட்டியலில் இருந்து, மீண்டும் மாநிலப் பட்டியலுக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசின் கொள்கை என்று எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கல்வியை மாநிலப் பட்டியலில் இருந்து மத்தியப் பட்டியலுக்கு அம்மையார் இந்திரா அவர்கள் 42-வது அரசியல் சட்டத்தின் மூலம் கொண்டு சென்றார்கள். அந்த நாட்களிலே கூட மிசா சட்டம் மிரட்டியபோதும், பாதுகாப்புச் சட்டம் பயமுறுத்தியபோதும் நாங்கள் வன்மையாக எதிர்ப்புத் தெரிவித்தோம். ஆக, கல்வி, மாநிலப் பட்டியலில்தான் இருக்கவேண்டும்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியம் இந்த நாட்டை ஆண்டபோது கல்வி மாநிலப் பட்டியலில் தான் இருந்தது. ஆகவே, மாநில சுயாட்சி கோரும் எங்கள் கொள்கை, கல்வி மாநிலப் பட்டியலில் இருக்க வேண்டும் என்பதுதான். எங்களுடைய கொள்கையும், இங்கே ஆளுகின்ற அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சியின் கொள்கையும்

[திரு. ஏ. ரகுமான்கான்]

[1978 மார்ச் 4]

ஓத்து இருக்கிற காரணத்தால், எங்கள் இயக்கம், எங்கள் கழகம் இதற்கு ஆதரவு தருகிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் கல்வியமைச்சர் அவர்கள், இங்கே சமர்ப்பித்து இருக்கின்ற கல்வி மானியக் கோரிக்கையில் 1978-79-ம் ஆண்டுக்கு 176 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிற தலைப்பு மூலம் ஏறத்தாழ 25 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆக மொத்தம் ரூ. 222 கோடி இந்த கல்விக்காக நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஒரு புறத்தில் வரவேற்கிறோம். அப்படி வர வேற்றாலும் கூட, அந்தத் துறைக்கு இன்னும் கூடுதல் நிதி ஒதுக்க வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்த நான் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

ஆனால், அதே நேரத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இங்கே ஆளும் கட்சியாக இருந்தபோது, இங்கே கல்வித் துறைக்கு பல்வேறு நன்மைகளைச் செய்து இருக்கிறது என்பதை யாரும் மறந்து விடக்கூடாது என்பதை நான் மெத்தப் பணிவன் போடு கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

1975-76 ஆம் ஆண்டில் மொத்த வருவாய் கணக்கில் ரூ. 530 கோடியில் 30 சதவீதம் நிதி கல்விக்காகச் செலவிடப்பட்டு இருக்கிறது. ஏறத்தாழ ரூ. 148 கோடி மொத்தமாக 1975-76-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் கல்விக்காக செலவிடப்பட்டு இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, எங்களுடைய கட்சியின் தலைவர், கலைஞர் அவர்கள் தமிழகத்தின் முதலமைச்சராக இருந்தபோது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சியாக இருந்தபோது பி.யு.சி. வரை இலவசக் கல்வி, கல்லூரிகளுக்குச் சுயாட்சி, கொடுக்கப்பட்டன. ஆசிரியர்களுக்கு திருமணக் கடன் வழங்கும் திட்டங்கள் வந்தன. விழாவிிற்குக் கடன் வழங்குகிற திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது, பி.டி. ஆசிரியர்களுக்குச் சமமாக முதல் நிலை தமிழ் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் வழங்கும் திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. அண்ணாவின் பாதையைத் தொடர்ந்து இரு மொழிக் கொள்கையை நிறைவேற்றினோம். ஆசிரியர்களுக்கு ஒய்வூதியம், குடும்ப நலத் திட்டம் என்று பல்வேறு திட்டங்களைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கொண்டு வந்து இருக்கிறது.

1978 மார்ச் 4]

[திரு. ஏ. ரகுமான்கான்]

அது மட்டுமல்லாமல், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பின்னாலே, தொடக்கப்பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டன. பல்வேறு உயர்நிலைப் பள்ளிகள் திறக்கப்பட்டன. கல்லூரிகள் திறக்கப்பட்டன. 1947-ல் தமிழ்நாட்டில் இருந்த கல்லூரிகள் 24. 1961-ல் தமிழ்நாட்டில் இருந்த கல்லூரிகள் 59. 1966-67-ல் தமிழ்நாட்டில் இருந்த கல்லூரிகள் 105. 1974-75-ல் இங்கே 183 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. இந்த 8 ஆண்டுகளில் 78 கல்லூரிகள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசால் தமிழ்நாட்டில் கட்டி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் 20 ஆண்டு காலத்தில் காங்கிரஸ் ஆட்சி உருவாக்கிய கல்லூரிகள் 81-தான் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் பெருமையோடு தெரிவித்துக் கொள்ளக் கட்டமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அதேபோல் உங்கள் மூலமாக இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிறேன். இன்றைக்குக் கல்வியின், 'பர்பார்மன்ஸ்' அதுனுடைய நோக்கம் எதுவாக இருக்கிறது என்று பார்க்கிற போது, நம்முடைய பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தர் அவர்கள் மதிப்பிற்குரிய மரியாதைக் குரிய திரு. மால்கம் ஆதிசேஷ்யா அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள்.

The Education system in Tamil Nadu is a wasteful education system. The curriculum is out dated and irrelevant. The present examination system is cholera of the Education Department.

பாடத் திட்டம் அறிவுக்கு உகந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்ற கருத்துக்கு ஒத்ததாக இல்லை. அது பழமையானதாக இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால், தேர்வு முறை கூட நினைவுகளை சோதிப்பதாக இருக்கிறதே தவிர அறிவினைச் சோதிப்பதாக இல்லை என்று பொறுப்பில் உள்ள பெரிய பதவியில் உள்ள பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் சொல்லி இருக்கிறார். மேற்கு வங்கத்தில் மார்க்கிசு தத்துவம், சோசலிசத் திட்டம் பாடமாக வைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதேபோல் கேரளாவில் இருக்கிறது, அதேபோல் இங்கே தமிழ் நாட்டிலும் அண்ணாவின் பாதையில் நடைபெறும் இந்த அரசு பெரியார் போதித்த பகுத்தறிவுக் கொள்கைகளையும், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் அறிவுக் கொள்கைகளையும், சோசலிசக் கொள்கைகளையும், ஜனநாயகக் கொள்கைகளையும், மொழி உணர்வினையும், இன உணர்வினையும்,

[திரு. ஏ. ரகுமான்கான்]

[1978 மார்ச் 4]

நாட்டு உணர்விலீனையும் ஏற்படுத்தும் விதத்தில், மனிதப் பண்புகள் உருவாகும் விதத்தில், அறிவை வளர்க்கும் விதத்தில் கல்வித் திட்டங்கள் அமைய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு இந்த நாட்டில் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி பொறுப்பேற்றுக் கொண்ட பிறகு பல்வேறு போராட்டங்கள் நடைபெறுவதைப் பார்க்கிறோம். சட்டக் கல்லூரி மாணவர்கள், போராடுகிறார்கள். மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர்கள் போராடுகிறார்கள். அதேபோல் மதுரையில் கல்லூரி மாணவர்கள் போராடுகிறார்கள். ஆதித் திராவிட வகுப்பைச் சேர்ந்த கல்லூரி மாணவர்கள் போராடுகிறார்கள். அந்தப் போராட்டங்களுக்கு எல்லாம் என்ன காரணம், இந்த அரசின் அணுகுமுறை என்ன என்று பார்க்கிறபோது, அணுகுமுறை முதலில் சரியாக இல்லாமல் இருக்கிறது. அவர்களுடைய குறைகளை முதலில் கேட்க வேண்டும்.

ஆனால் அணுகுமுறை எப்படியிருக்கிறது என்றால், அவர்கள் மேல் பொய் வழக்குப் போடுகிறார்கள். தடியடிப் பிரயோகம் செய்கிறார்கள். மாணவர்கள் மீது கண்ணீர் பிரயோகம் செய்கிறார்கள். பிறகு துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்கிறார்கள். இப்படிச் செய்வதன் காரணமாக இன்றைக்கு மாணவ சமுதாயம் ஒரு ஜனநாயகத்திற்கு விரோதமான போக்கில் தங்கள் பிரச்னைகளை அணுகுகிறார்கள். ஆகவே, மாணவர்களுடைய பிரச்னையைத் தீர்ப்பதற்கு சரியான அணுகுமுறை வேண்டும். அந்த விதத்தில் அகடமிக் கவுன்சில், செனட், சின்பிகேட் இவைகளிலே எல்லாம் மாணவர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 10-50]

அதுமட்டுமல்ல. தமிழ்நாட்டில் தனியார் பள்ளிகளில் பல் வேறு ஒழுங்கினங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. நிரவாகம் வேலை நீக்கம் செய்தவர்களை மீண்டும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கல்வித் துறையிலிருந்து சொல்லிய பிறகும் கூட வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்கள் இன்னும் சேர்த்துக் கொள்ளப்படவில்லை. அதன்மீது அரசாங்கம் என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதைப்போல, இன்னொன்றையும் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் மூலமாக அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இப்போது ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் 11 அம்ச கோரிக்கையை வைத்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக 10 பிளஸ் 2 பிளஸ்

1978 மார்ச் 4]

[திரு. ஏ. ரகுமான்கான்]

3 என்ற அந்த புதிய கல்வித் திட்டம் சரியான கல்வித் திட்டமல்ல. அதிலே அடிப்படையை மாற்றும் திட்டம் இல்லை என்று பாரதப் பிரதமர் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் கருத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதனால் சமுதாயத்திற்கு என்ன பலன் என்று விளங்கவில்லை. ஆனால் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு வேலை பாதுகாப்பு இல்லை. அமைச்சரவர்கள் வேலை பாதுகாப்புக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் இந்த நாட்டில் பல்வேறு உறுதி மொழிகளை முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். எந்த உறுதிமொழியும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. ஆக, இது உறுதி மொழியாக இருக்கிறதே தவிர நடைமுறைக்கு ஒத்துவருவதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுடைய வேலை பாதுகாப்புக்கு அமைச்சரவர்கள் ஒரு சரியான, ஒரு தெளிவான திட்டத்தை இந்த மன்றத்தில் அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் எனக்கு யார் மீதும் வருத்தம் கிடையாது. கல்விய்துறை அமைச்சரவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது, நீங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றப்பிறகு, உங்கள் ஆட்சி புனிதமான ஆட்சி என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இங்கே பல தவறுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றனவே, அதற்கு என்ன சொல்கிறீர்கள்? பல சீர்கேடுகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன, பல ஊடல்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இவைகளை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன், காரணம் இவைகளுக்குப் பரிகாரம் காணப்பட வேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு, மேலும் இப்படிப்பட்ட தவறுகள் நடக்கக்கூடாது என்ற நல்ல நோக்கத்தோடு குறிப்பிடுகிறேன்.

ஹாஜி ராவுத்தர் கல்லூரியில் ஆசிரியர்களுக்கு 8 மாதங்களுக்கத் தொடர்ந்து சம்பளம் வழங்கவில்லை அதற்கு யார் பொறுப்பு? என்ன காரணம்?

அதைப்போல புதுக்கல்லூரி: மரியாதைக்குரிய காயிதே மில்லத் அவர்கள் சிறுபான்மை மக்கள் கல்வியில் முன்னேறினால்தான் அவர்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயரும் என்று சொல்லி, அதற்காக அரும்பாடு பட்டவர்கள் அவர்கள் பெயராலே இன்றைக்கு அண்ணன் சாதிக் பாட்சா அவர்கள் தொகுதியில் கலைக்கல்லூரி ஒன்று தடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு அங்கே சில வியாபாரிகளும், சில அரசியல் வியாபாரிகளும் புதுநத கொண்டு முறைகேடுகளைச் செய்து மகிழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அது முழு அமைச்சர் கவனத்திற்கும் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த அரசு ஊழல் செய்பவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை

[திரு. ஏ. சகுமங்கான்]

[1978 மார்ச் 4]

எடுக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். அது தொடர்பாக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்த நாளும், இந்த மன்றமும் அறிய ஆவலோடு இருக்கிறது. அதுபற்றிய அறிவிப்பை இங்கே வெளியிடவேண்டுமென்று கல்வி அமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளேன்.

இன்னொன்றையும் துணைத்தலைவரவர்களே; தங்கள் மூலமாக இந்த மன்றத்தில் மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்த அரசு தன்னுடைய கொள்கை என்று அறிவித்திருக்கிறது. அதாவது ஓய்வுபெற்ற யாரையும் மீண்டும் நியமிக்கக்கூடாது என்று இந்த அரசு ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கையை வைத்திருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் இதை கொள்கை என்று சொல்லிய பிறகு ஓய்வு பெற்றவர்களை மீண்டும் கல்வித்துறையில் நியமிக்கவில்லையா? அமைச்சரவர்களைக் கேட்கிறேன். ஓய்வு பெற்றவர்களை நியமிக்கவில்லையா? நியமித்திருக்கிறீர்கள். என்னிடம் அதாசம் இருக்கிறது, பெயரை நான் குறிப்பிட விரும்பவில்லை. இப்போது வேண்டுமானாலும் ஆதாரத்தைத் தருகிறேன். இல்லை யென்று உங்களால் மறுக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அரசு நியமித்திருக்கிறது என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் அவர்களுடைய பதவி நீட்டிக்கப்படவில்லை என்பதை உறுப்பினர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ரகுமங்கான் : தலைவரவர்களே, ஓய்வு பெற்றவர்களை மீண்டும் நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நியமிக்க மாட்டோம் என்று கொள்கை வைத்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். அந்தக் கொள்கை நடைமுறையில் இல்லை.

இன்னொன்று, பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆனால் அமைச்சரவர்கள் பெயரைக் கேட்டால் நான் சொல்லத் தயார். ஒருவர் இங்கிலீஷ் அசிஸ்டண்ட் ஃபிரோஃப்ஸர் பதவிக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் பெற்றிருக்கும் மார்க்ஸ் 'பி' மார்க்ஸ்தான். ஆனால் அவரைவிட தகுதி பெற்ற வேறு பலர் இருந்தும் அவரைத் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அடிக்கடிச் சொல்கிறார்களே அதைப்போல இதற்கும் அதிகாரிகள்தான் காரணம் என்று சொல்லப்போகிறார்களா அல்லது ஆளும் கட்சி தலையிடுகிறார்களா என்று சொல்லப்போகிறார்களா என்று தெரியவில்லை. அந்த அளவுக்கு இன்றைக்கு லஞ்சலாவண்யம் இந்த ஆட்சியிலே இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 4]

[திரு. ஏ. ரகுமான்கான்]

இன்னொன்றையும் அமைச்சரவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இந்தக் குற்றச்சாட்டிலும் பெரைச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. ஆனால் அமைச்சரவர்கள் யார் என்று கேட்டால் பெயரைச் சொல்ல நான் தயாராக இருக்கிறேன். அதற்கான ஆதாரம் இருக்கிறதா என்று அமைச்சர் ஆர்த்தெழுவாரானால் என்னிடம் ஆதாரம் இருக்கிறது. ஒருவர் இங்கிலீஷ் டியூட்டராக நியமிக்கப் பட்டிருக்கிறார். அவர் கள்ளிக்கோட்டையிலிருந்து—கேரளத்திலிருந்து வந்தவர். அந்த பதவிக்கு இங்கே யாரும் கிடைக்கவில்லையா? கள்ளிக்கோட்டையிலிருந்து வந்தவரை நியமித்ததற்கு என்ன காரணம்? சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் ஆள் இல்லையா? அவரை விட பலபேர் தகுதி உடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் கூட ஏன் அவர்களை எல்லாம் தேர்ந்தெடுக்காமல் கள்ளிக்கோட்டை பல்கலைக் கழகத்திலிருந்து இங்கிலீஷ் டியூட்டரை நியமித்து இருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை.

அதுமட்டுமல்ல, வங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். இங்கே கணவன் மனைவியைப் பிரிக்கக்கூடாது. அவர்கள் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் அவர்களை மாற்றக் கூடாது என்று ஜி. ஒ. போடப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவர்கள் மறக்க மாட்டார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

இங்கே

As far as possible, where husband and wife are both in government service, they should be posted or transferred to the same station in order to enable them to lead a normal family life and ensure health and education of their children.

என்று இருக்கிறது. எனவே குழந்தைகளைப் பெற்றோரிடமிருந்து பிரிக்கக்கூடாது. கணவன் மனைவி வேலை பார்க்கின்ற போது அவர்களைப் பிரிக்கக்கூடாது. அவர்களை மாறுதல் செய்யக்கூடாது என்பது இந்த அரசினுடைய கொள்கை. ஆனால் இந்த அரசினுடைய வேலையே கணவன் மனைவியைப் பிரிப்பதாகவே இருக்கிறது. நம்முடைய அமைச்சர் காளிமுத்து அவர்கள் கூட கேட்டார்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இப்படி ஒரு உத்தரவைப் போட்டிருப்பதில் என்ன தடை? மனைவி இருக்குமிடத்திற்கு மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டார். அவர் மாற்றப்பட்டு அந்த மாற்றத்தலுக்கான உத்தரவை வழங்குவதற்குள்ளாக, அவர் தன்னுடைய மனைவி இருக்கக்கூடிய இடத்திற்கு போக மாட்டேன் என்று சொல்லக்கூடிய இப்படிப்பட்ட நிலையும் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 4]

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : நான் ஆதாரத்தோடு சொல்
கிறேன். நடராஜன் என்பது அவருடைய பெயர். மூன்றரை
வருடமாக அவர் நங்கநல்லூரில் வேலை பார்த்தார். 1977ம்
ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 8ம் தேதி யன்று ஊத்துக்காட்டு
க்கு அவரை மாற்றினார்கள். 1978ம் ஆண்டு பிப்ரவரி
திங்கள் 10ம் தேதி அன்று பழையபடியும் நங்கநல்லூருக்கு
மாற்றினார்கள். 1978ம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 20ம் தேதி
அன்று திருமுடிவாக்கத்திற்கு மாற்றினார்கள். இப்படி 1977ம்
ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 8ம் தேதியிலிருந்து மூன்று முறை
அவர் மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். குறிப்பாக 1978ம் ஆண்டு
பிப்ரவரி திங்கள் 10 தேதியிலிருந்து 1978ம் ஆண்டு பிப்ரவரி
திங்கள் 20ம் தேதிக்குள்ளாக இருமுறை இந்த பத்து
நாட்களுக்குள்ளாக டிரான்ஸ்பர் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்.
நான் கேட்கிறேன். அவர் அப்ளிகேஷன் போட்டாரா?
அல்லது முதலமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்வது
போல இதையும் அதிகாரிகள் செய்தார்களா? ஆளும்
கட்சி உறுப்பினர் தலையீட்டால் செய்யப்பட்டதா?
அதற்குப் பின்னால் இருக்கும் பின்னணி என்ன? அமைச்சரவர்
கள் இதைத் தெளிவாகக் குறித்து வைத்துக்கொள்ளுங்கள்.
ஆதாரத்தோடு நான் சொல்லுகிறேன்.

நரசிம்மன் என்பவர் அதே நங்கநல்லூரில் வேலை பார்க்கி
றார். அவர் செகன்டரி கிரேட் டிச்சர். அவரை அங்கிருந்து
வேளச்சேரிக்கு மாற்றினார்கள். அங்கே போய் கேட்டால்
மகாபலிபுரத்திற்கு மாற்றி இருக்கிறோம் என்று சொல்
கிறார்கள். நான் கேட்பதெல்லாம் இது எப்படி நடந்தது?
முதலமைச்சர் சொல்வது போல் வழக்கம்போல் இதை
அதிகாரிகள் செய்தார்களா? ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்
தலையீடா? லஞ்ச லாவண்யமா? இது எப்படி நடை
பெற்றது என்பதை அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும்
போது அருள் கூர்ந்து பதில் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

அதேபோல் திண்டுக்கல்லில் இராமசாமி என்பவர் இடை
நிலை ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்துவந்தார். அவருக்கு ப்ரோமோஷன்
கொடுக்கப்பட்டு முனிசிபல் பள்ளி பயிற்சி மேற்பார்வை
யாளராக 15 ஆண்டு காலம் பணிபுரிந்து வருகிறார். அவர்
மீது குற்றச்சாட்டை சுமத்தி அவரைத் தூத்துக்குடிக்கு
மாற்றி இருக்கிறார்கள். பிறகு அதே இடத்திற்கு வருகிறார்
இந்த வித்தை எப்படி நடந்தது? ஆளும் கட்சி தலையீடா
லஞ்ச லாவண்யமா? நான் அமைச்சரவர்களுக்கு ஆதாரத்
தோடு சொல்கிறேன். எழுதி வைத்துக்கொண்டு விளக்கம்
சொல்ல வேண்டுமென்று நான் அமைச்சரவர்களைப் பணிவோடு
கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 4]

[திரு. ஏ. ரகுமான்கான்]

அதேபோல் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். எஸ். ஏ.ஸ். ஏல். சி. பப்ளிக் எக்சாமினேஷனில் 1975-ஆம் ஆண்டில் ஆன்சர் புக்குகள் 240 விருந்து 250 வரைக்கும் அண்மையில் கரணம் போய்விட்டன. இதை சி.ஐ.டி., சி.பி.ஐ. டிப்பார்ட்மென்ட் மூலம் துப்பு துலக்கச் சொன்னார்கள் அது என்னுயிற்று? அது குறித்து சபைக்கு அறிவித்திருக்கிறதா? இந்த அரசே சொல்லி இருக்கிறதா இதிலே யாராவது தலையிட்டு இருக்கிறார்களா? இவைகளை எல்லாம் அமைச்ச ரவர்கள் விளக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ஸ்டேட் கவுன்சில் ஃபார் எஜுகேஷன்ஸ் அண்ட் டிரெயினிங் இதில் அலிஸ்டென்ட் ப்ரோஃபசர்— உதவிப் பேராசிரியர்களை நியமிப்பதற்கு அட்காக் ரூல்ஸ்படி போஸ்ட் கிராடுவேட்ஸ் இன் ஆர்ட்ஸ் அண்ட் சையன்ஸ் என்று தகுதி இருக்கவேண்டும். அவர் எம். ஏ. ஆக இருக்க வேண்டும், அல்லது எம். எஸ். ஸி. யாக இருக்கவேண்டும். அல்லது எம். எட். ஆக இருக்கவேண்டும். அதிலே கிருஷ்ணமூர்த்தி என்பவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அவர் அட்ஹாக் ரூல்ஸ்படி ஆராய்சிப் படிப்போ அல்லது எம். ஏ. படிப்போ படித்தவர் அல்ல. இந்த அட்காக் ரூல்ஸையும் மீறி இது எப்படி நடந்தது. இது அதிகாரிகளுக்குத் தெரியுமா? கல்வியமைச்சருக்குத் தெரியுமா? இது எப்படி நடந்தது?

(முற்பகல் 11-00)

இது முதல் அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? கல்வி அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? அதிகாரிகளின் தலையீடா? ஏதாவது லஞ்ச லாவண்யமா? அமைச்சர் அவர்கள் தெரியப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன் (மணியடிக்கப்பட்டது)

இன்னொன்றை தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். மாநில கல்வி ஆராய்ச்சி பயிற்சி நிறுவனத்தில் இரண்டு பேராசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒருவர் பயிற்சிக் கல் வரியில் இருந்து நியமிக்கப்பட்டார். இன்னொருவர் கலைக் கல்லூரியிலிருந்து நியமிக்கப்பட்டார். கலைக்கல்லூரியிலிருந்து நியமிக்கப்பட்டவருக்கு ட்ரெயினிங்—மறுபயிற்சி இருக்கிறதா, இல்லை. ஆராய்ச்சித் தகுதியிருக்கிறதா, இல்லை. மதிப்பீட்டு தகுதியிருக்கிறதா, இல்லை. தேர்வுச் சீர்திருத்தம் இருக்கிறதா இல்லை. இண்டர் சர்வீஸ் ட்ரெயினிங் இருக்கிறதா, இல்லை. கணக்கில் தகுதி இருக்கிறதா, இல்லை. அறிவியலில் தகுதியிருக்கிறதா, இல்லை. ஆனாலும் அவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். அட்ஹாக் ரூல்ஸ் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. எந்த அடிப்படையில் இந்த அட்ஹாக் ரூல்ஸ் திருத்தப்பட்டது? இதற்கு என்ன பின்னணி என்ன காரணம் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. ரகுமான்கான்]

[1978 மார்ச் 4]

கடைசியாக ஒன்றை மட்டும் கூறிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். 13 தமிழ் ஆசிரியர்கள் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தொடர்ந்து ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள். ட்ரில் மாஸ்டராக இருந்தவர்கள், செகண்டரிகிரேட் ஆசிரியர்கள், ட்ரூயிங் மாஸ்டர்ஸ் போன்றவர்கள் தமிழ் வித்வான் படித்து தகுதி பெற்ற தமிழாசிரியர்களாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முகவை மாவட்டத்தில் ஏழு ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து அப்படி பணியாற்றி வருகிறார்கள். இவர்களை பழையபடி முன்பிருந்த இடங்களுக்கு, பதவிகளுக்கு பதனியிறக்கம் செய்திருக்கிறார்கள். பழையபடி ட்ரில் மாஸ்டராக, ட்ரூயிங் மாஸ்டர்களாக அனுப்பியிருக்கிறார்கள். எனது அருமை நண்பர் திரு. சுப்பு அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல், இப்போது அவர்கள் பழைய இடத்திற்குச் சென்று வேலை பார்க்கும்போது யானைப்படம் போட்டால் பூனைப்படம்போல் இருக்கிறது என்று குழந்தைகள் சிரிக்கிறார்கள். ட்ரூயிங் மாஸ்டர் போட்டிருப்பது யானைப்படம் அல்ல, இது பூனைப் படமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களைக் கேட்டால் சொல்கிறார்கள், ஏழு ஆண்டுகள் எங்களுக்கு இதில் தொடர்பு விட்டுப் போய்விட்டது. இப்போது எப்படி படம் போடமுடியும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், இவர்கள் பதனியிறக்கம் செய்துவிட்டு நியமித்திருக்கிறார்களே, அப்படி நியமிக்கப்பட்டவர்கள், தகுதியுடையவர்கள் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை. இது எப்படி நடந்தது?

திரு. கே. கந்தசாமி : பாயின்ட் ஆப் க்ளாரிபிக்கேஷன். யாரோ ஒரு ஆசிரியர் யானை படம் போட்டால் அது பூனைப்படம் போல் இருக்கிறது என்று சொல்வது ஆசிரியர்களை இழிவுபடுத்துவதாகும், அப்படிச் சொல்வது சரிதான் என்பதற்கு ஒரு ரூலிங் தேவை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : சொல்லும்போது சிறிது மிகைப்படுத்திச் சொல்கிறார்கள், அவ்வளவுதான்.

திரு. கே. கந்தசாமி : இது பத்திரிகைகளில் வருமே. இது ஆசிரியர்களை இழிவுபடுத்துவதாகாதா?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : இது ஆசிரியர்களின் மீது ஒரு தவறான கருத்தை ஏற்படுத்தும். இப்படிக்கூட நினைக்கலாம். ஓவிய ஆசிரியரை தமிழ் ஆசிரியராகப் போட்டால் அவர் யானையை இப்படித்தான் போடுவார் என்று நினைக்கக்கூடும். இது போன்ற கருத்துக்களைச் சொல்லாமல் இருப்பது நல்லது.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : குழந்தைகள் இப்படிப் பேசிக் கொள்கிறார்கள் என்றுதான் சொன்னேன். ஆசிரியர்கள் திறமையானவர்கள்தான் என்பதில் கருத்து வேறுபாடு இல்லை. அடுத்த, நூலகங்கள்.

(மணியடிக்கப்பட்டு திரு. சண்முகம் பேச அழைக்கப்பட்டார்.)

1978 மார்ச் 4]

*திரு. ஆர். சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, 1978-79ம் ஆண்டு கல்விமானியக் கோரிக்கைமீது பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகள் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். கிராமங்கள் உண்மையில் வளர்ச்சியடைய வேண்டுமென்றால் அதற்கு அடிப்படைத் தேவை கல்வி அறிவு. அதை மையமாகக் கொண்டுதான் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் மகாத்மா காந்தியடிகளும் கண்ட கனவை நினைவாக்கும் வகையில் அதை நடைமுறைப்படுத்த நமது புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் கல்விக்காக 180.9 கோடி ரூபாய் மானியமாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்பது பாராட்டுக்குரிய விஷயமாகும். இதற்கு முந்தைய ஆண்டுகளில் 1975-76ல், 123 கோடி ரூபாயும், 1976-77ல் ரூ. 143 கோடியும், தற்போது 1978-79க்கு ரூ. 180.9 கோடி ஒதுக்கப் பட்டிருப்பதை இந்த மாமன்றத்தில் நினைவுகூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒதுக்கப்பட்ட இந்த மானியம் சீரானமுறையில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உறுப்பினர்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

1978-79ல் ஆயிரம் இடைநிலை ஆசிரியர்களும், 200 உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களும், 200 முதல் நிலை தமிழ் ஆசிரியர்களும் புதிதாக நியமிக்கப்படவிருப்பது வரவேற்கத்தக்கதொன்றாகும்.

தொடக்கப்பள்ளியில் சேருகின்ற மாணவர்கள் அதிகமான எண்ணிக்கையை பெறுகின்றார்கள். ஆனால், ஐந்தாம் வகுப்புக்கு வரும்போது, இறுதிவரை படிக்க முடியாமல், குறைந்துவிடுகின்ற எண்ணிக்கையை—அதற்கான புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக்காட்டி, 58 சதவிகிதத்தினர் முறையாக படிக்கிறார்கள் என்றாலும், 42 சதவிகிதத்தினர் ஐந்தாம் வகுப்பில் நின்று விடுகிறார்கள் என்றும் புள்ளிவிவரங்களை சேகரித்து, அதற்கு என்னென்ன வழிமுறைகளை கொண்டு வரலாம் என்பதைப்பற்றியெல்லாம் ஆலோசித்து, அதற்காக நண்பகல் உணவு திட்டத்தை அமுல் நடத்தி, மதிய உணவுத் திட்டம், உடைகள், புத்தகங்கள், பலகைகள் இவைகள் எல்லாம் வழங்கி இந்த 42 சதவிகிதத்தினரும் நின்று வடாமல் இருக்க வேண்டிய திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றனர். அதற்காக மேலும் மேலும் ஆண்டுதோறும் அதிகப்படியாக நிதியை ஒதுக்கி, பிற்பாடு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி காலத்தில் இன்னும் முன்னேற்றம் ஏற்படுவதற்காக தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், ஒதுக்கப்பட்டவர்கள், பின்தங்கிய மக்கள் சமுதாயத்தில் நல்ல முறையில் கல்வி பெறக்கூடிய அறிய வாய்ப்பை தந்திருப்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1 முதல் 3 வரை வகுப்புகளுக்கு, கேரளா, ஆந்திரம் போன்ற மாநிலங்களில் தேர்வு இல்லாத முறையில் மாணவர்களை மாற்றம் செய்கின்ற முறையை தமிழக அரசும் செய்திருக்கிறது. அதை நான் வரவேற்கிறேன். இருந்தாலும் பழைய முறைப்படி ஒவ்வொரு வகுப்பிலும், 50, 60 மாணவர்களை வைத்துக்கொண்டு ஒரே ஆசிரியர் பாடம் கற்பிப்பது என்றால் அது சரியான முறையாக

[திரு. ஆர். சண்முகம்]

[1978 மார்ச் 4]

இருக்காது, ஏனென்றால், 50, 60 மாணவர்களை வைத்துக் கொண்டு ஒரே வகுப்பில் ஒரு மணி நேரம் ஒரு பிரியடு என்று வைத்து, மாணவர்களிடம் பாடம் கற்பித்து தருவது என்பது இயலாது. ஆகவே, இந்த முறையை மாற்றி ஒவ்வொரு வகுப்புக்கும் 20, 25 மாணவர்களை வைத்து ஒரு ஆசிரியர் பாடம் கற்பித்துக் கொடுக்கின்ற முறையை கொண்டு வருவது நல்ல முறையாக இருக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படியில்லையென்றால் இன்னும் புதிய கண்ணோட்டம் தோன்றி, பல தரப்பட்ட மக்களிடம் கல்வியின் தரம் இன்னும் கீழே போய்விடும் என்ற எண்ணம் வருவதற்கு இடமில்லாமல் இருக்கவேண்டும் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தற்பொழுது, உயர்தொடக்கப் பள்ளிகளில் ஆய்வு முறை இருப்பது வரவேற்கத்தக்கதொன்று. முன்பெல்லாம் டி.எ.ஓ. சென்று தணிக்கை செய்வது என்பது இருந்தது, இப்போது எந்தெந்த இடத்தில் முதிர்ந்த ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்களோ அவர்களையும் அருகிலிருந்து அழைத்துச் சென்று, தணிக்கை செய்வது என்பது எல்லோராலும் பாராட்டக்கூடியதாக இருக்கிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது வுள்ள முறையில், புதிய அறவயல் ஆய்வுக் கூடத்தை அமைத்து, அதற்கு கருவிகள் வாங்குவதற்கென்று ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கி, தொடக்கப்பள்ளிக்கு 300 ரூபாய் என்றும், உயர் தொடக்கப்பள்ளிக்கு 1,000 ரூபாய் என்றும் மான்யம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலம் இப்போது தொடக்கப் பள்ளிகள் 12,620ம் உயர்தொடக்கப்பள்ளிகள் 3,080ம் பயன்பெறும் என்றும், 1978-79ல், 150 பள்ளிகளுக்கு பயன் கிடைக்கும் என்றும் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதில் கருவிகளை வழங்கிவிட்டு, அவைகளை நல்லமுறையில் பாதுகாக்க இடவசதியில்லாமல் இருக்கின்ற இடங்களில் எல்லாம் கருவிகளை சப்ளை செய்கின்ற இடங்களில் அவற்றை பத்திரமாக பாதுகாக்க கட்டிடங்கள் இல்லாமல் இருக்கின்ற குறையை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று இத்தருணத்தில் கூற கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பகல் உணவுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், சிறு குழந்தைகளுக்கு அளிக்கப்படும் பகல் உணவு திட்டத்தில், சென்ற ஆண்டு இதைப்பற்றி நான் பேசியபோது, மதிய உணவு வழங்கும் போது, மேல் மூடி இல்லாமல் இருப்பதால் பள்ளி மாணவர்கள் அதை எடுத்துச்செல்ல முடிவதில்லை என்று சொல்லியிருந்தேன். என்னுடைய திருத்தணித் தொகுதியிலிருந்து பல இடங்களிலும் வழங்கப்படுகின்ற இந்த மதிய உணவில் நண்டுக்கால், சுந்தை இவை இருப்பதாகவும், இதனால் ஏழை எளிய மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்றும் எனக்கு பல மனுக்களை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில்லாமல் இந்தக் குற்றையை நீக்க வேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 4]

[திரு. சண்முகம்]

மேலும், முதியோர் கல்வித் திட்டத்தை வளர்க்கவேண்டும் என்பது நம் அரசின் கொள்கை. அத்துடன் கிராமப் பகுதிகளை உயர்த்தவேண்டுமென்றால், முதியோர் கல்வித் திட்டம் உறுதுணையாக இருக்கும் என்று கூறிக்கோண்டு.....கடைசியாக....

(முற்பகல் 11-00)

பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் பணி மாற்றம் செய்யும்போது ஐந்து ரூபாய் அலவன்சு பெறும் தலைமை ஆசிரியர்கள் என்றும், 10 ரூபாய் அலவன்சு பெறும் தலைமை ஆசிரியர்கள் என்றும் பல வகையான இனத்தவர்களாக வைத்திருக்கிறார்கள். இதனால், அவர்களை மாற்றம் செய்யும் போது பல சிக்கலான பிரச்சனைகள் ஏற்படுகின்றன. எனவே, இதைப் போன்று இல்லாமல் அவர்களை முன்பிருந்த முறைப்படி அவர்களை பணி மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகராட்சிப் பள்ளிகளிலேயும், தனியார் பள்ளிகளிலேயும் பணியாற்றும் ஆசிரியர்கள் அவர்களுக்குக் கிடைக்கின்ற ஊதியம் சரியாகக் கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இதிலே அரசு தலையிட்டு, ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தத் தருணத்தில் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. டி. ஆர். இராஜாராம் ரெட்டி : பேரவை உதவித் தலைவர் அவர்களே, வணக்கம். கல்வியைப் பொறுத்த வரையிலே கிராமப்புறங்களிலே ஒன்றும் அபிவிருத்தி இல்லை. அந்த அபிவிருத்தி இல்லாத கிராமங்களுக்கு இந்த பட்ஜெட்டில் ஏதாவது வழிவகை இருக்கு மென்று எண்ணினேன். ஆனால், அதற்கு மாறாகவே உள்ளது நாட்டிலே 75 சதவிகிதம் மக்கள் கிராமங்களிலே தான் வாழ்கிறார்கள். ஆனால், கிராமங்களிலே பள்ளிக் கட்டிடங்களே கிடையாது. அப்படிப் பள்ளிக்கூடங்கள் கட்டுவதற்கும் போதுமான தொகையை இந்த பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கப்படவில்லை. பள்ளிகள் எல்லாம் எங்கே நடக்கின்றன என்றால், ஏதோ அவைகள் பேருக்காக நடக்கின்றன. இந்த நிலையில் தற்போது மூன்றாவது வகுப்பு வரை தேர்வு இல்லையென்று தெரிவித்துள்ளார்கள்.

சாதாரணமாக, இங்கே அநேகமாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பெருந் தலைவர்களாக இருக்கின்றவர்கள் பல பேர்கள் இந்த அவைக்கு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கெல்லாம் இது நன்கு தெரியும். கிராமங்களிலே நிலைமை எப்படி இருக்கின்றது என்பது அவர்களுக்கெல்லாம் தெரியும். முதல் மூன்று வகுப்புகளுக்கு தேர்வு இல்லாமல் மாற்றியிருப்பதால், என்ன நிலை ஏற்படும் என்பதும் அவர்களுக்குத் தெரியும். இதனால் நான் எண்ணுவ தெல்லாம், கிராமத்திலே உள்ள மக்களை படிக்காமலேயே செய்வதற்குத் தான் இந்த மூன்றாம் வகுப்பு வரை தேர்வு இல்லாமல் இருக்கும்படி மாற்றம் செய்திருக்கிறார்கள், முடிவு செய்திருக்கிறார்கள் என்பது.

[திரு. டி. ஆர். ராஜாராம் ரெட்டி]

[1978 மார்ச் 4]

அங்கே பிள்ளைகள் வந்தால், உட்காருவதற்கு இடமில்லை. பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் சொல்லப்போதுமான ஆசிரியர்கள் இல்லை. ஆரம்பக் கல்விப் பள்ளிக்கூடங்களில் சுமார் 2,000க்கு மேற்பட்ட பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். பள்ளிகளில் ஒரு வகுப்பிலே 75 பிள்ளைகள் இருக்கிறார்கள். அல்லது ஒரே ஆசிரியர் பல வகுப்புகளைப் பார்க்கவேண்டும். இந்த நிலைமையிலே நடக்கும் பள்ளிகளிலே இருந்து, தேர்வு பெறாமலேயே மூன்றாவது வகுப்புவரை மாற்றுவது என்று சொன்னால், படிப்பு நல்ல முறையிலே வளராது. இதனை பள்ளி நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்றுள்ள, உயர்நிலைப் பள்ளி நிர்வாக டைரக்டர் போன்றவர்களைக் கேட்டால் நன்கு தெரியும். உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்குச் செல்லும் பிள்ளைகள் எந்த அளவில் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அவர்கள் எழுத்துக் கூடத் தெரியாத அளவுக்கு மேல் வகுப்புகளுக்குச் செல்கிறார்கள் என்பதை நாம் மனதிலே கொள்ள வேண்டும்.

ஆகவே, ஒன்று முதல் மூன்றாம் வகுப்புவரை தேர்வு இல்லாமல் மாற்றும் ஒரு முடிவை மாற்றியமைக்கவேண்டும். இல்லையானால், கிராம மக்கள் படிக்காமல் இருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடும்.

கிராமங்களில் ஆரம்பப் பள்ளிகளில் மதிய உணவுத் திட்டம் இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஒரு பிள்ளைக்கு 10 பைசா என்று நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது. இன்றைய விலைவாசி உயர்வு நிலையிலும் அதே 10 பைசா தான் இன்றும் இருக்கிறது. அது போதாது. அப்படியும் அந்த கிராம மக்களின் பிள்ளைகள், போடப்படுகிற புழுத்த உணவைத்தான் சாப்பிடுகிறார்கள். போடுகின்ற சாப்பாட்டை நல்ல சாப்பாடாக போடலாம் என்றால் முடியவில்லை. இதற்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

குறிப்பாகத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்றால் என்னுடைய திண்டிவனம் தொகுதியில் இரட்டை கிராமத்தில் இரண்டு முறை இவ்வாறு புழுத்த அரிசி சோற்றைப் போட்டதை எடுத்துக் காண்பித்து பிள்ளைகளுக்கு அதைப் போடக்கூடாது என்று கிராம மக்கள் தெரிவித்ததன் பேரில் மாதக் கணக்கில் உணவு போடாமலே விட்டு விட்டது அந்தத் துறை. சென்ற டிசம்பர் மாதத்தில் கூட ஊசிப்போன சோற்றைப் போடக் கூடாது என்று கிராமத் தார்கள் நிறுத்திவிட்டார்கள். இப்படி ஒரே இடத்தில் சமைத்த சாப்பாட்டை கிராமத்தில் வசதியற்ற பிள்ளைகளுக்குப் போடுகிறார்கள். அந்தப் பிள்ளைகளுக்கு புழுத்த சோற்றையும், ஊசிப்போன சோற்றையும் போட்டு அவர்களுடைய உடல் நலனைக் கெடுக்கிறோம். தகுந்த வகையில் நல்ல உணவு போட வகை செய்ய வேண்டும்.

1978 மார்ச் 4] [திரு. டி. ஆர். ராஜாராம் செட்டி]

இப்போது 10 பிளஸ் 2 பிளஸ் 3 என்ற கல்வித் திட்டம் வருகிறது. 1962ம் ஆண்டுக்கு முன்னாலே இந்தக் கல்வித் திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அப்போது முதல்வராக இருந்த பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் காலத்தில் உயர்திரு சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கல்வியமைச்சராக இருந்தபோது கொண்டு வந்தார்கள். அந்த வகையில் 9வது வகுப்பு வரை மாற்றிக் கொண்டு வந்தார்கள். அதன் பின் அதனுடைய நடை முறை நமது கிராமப் பிள்ளைகள் எல்லோரும் சரியாகப் படித்து முன்னேற முடியவில்லை என்ற காரணத்தால் உயர்திரு பக்தவத்சலம் அவர்கள் வந்து அந்த நிலையை மாற்றினார்கள். அதன்பின் இதற்கு முன்னால் இருந்த உயர்திரு நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் காலத்தில், 1972ல் இந்தக் கல்வியைக் கல்லூரியிலே வைத்து விடலாமா என்று முன்னால் வைஸ் சான்ஸ்லர் உயர்திரு சுந்தரவடிவேலு அவர்கள் பரிசீலித்தார்கள். அப்படி பரிசீலித்ததில் நான்-ரெகரிங் எக்ஸ்பென்ஸ் 22 கோடி ரூபாயும் ரெகரிங் எக்ஸ்பென்ஸ் 14 கோடி ரூபாயும் ஏற்படுமென்ற நிலை ஏற்பட்டதால் அந்தக்கல்விமுறையைக் கைவிட்டுவிட்டார்கள். இப்போது இது அகில இந்திய பாட்டரன் என்று சொல்லப்படுகிறது.

நம் தமிழ் நாட்டில் ஒரு காலத்தில் சமஸ்கிருதம் படித்தவர்கள் தான் பெரிய மனிதர்களாக இருந்தார்கள். அதற்குப் பின்பு ஆங்கிலேயர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பின்பு நாம் எல்லோரும் ஆங்கில பாஷையைக் கற்கத் தலைப்பட்டோம். இன்று வரை ஆங்கிலம் படித்தவர்கள்தான் நிபுணர்கள், தகுதி படைத்தவர்கள் எந்த வகையில் பார்த்தாலும் உயர்ந்தவர்கள் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது.

அதே நேரத்தில் நமது பாரதத்தில் பல மொழிகள் இருந்த போதிலும் பொதுவாக ஒரு மொழி அரசு மொழியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அந்த மொழியினை இங்கு நாம் படிக்கச் செய்ய வேண்டும். இங்கே இரண்டு மொழித் திட்டம் என்ற கூறப்படுகிறது. இரு மொழி என்று சொல்லும்போது நகரத்தில் வாழ்கிறவர்கள், அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள், பதவியில் உள்ளவர்கள் பெரும் முதலாளிகள் வீட்டுப் பிள்ளைகள் எல்லாம் ஆங்கிலம், இந்தி ஆகிய இரு மொழிகளைக் கற்கிறார்கள். ஆனால் கிராமத்தில் இருக்கும் ஏழைப் பிள்ளைகள் இதனைப் படிக்க வசதி அற்றுப் போகிறது. (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

[முற்பகல் 11-20]

நாங்கள் கிராமங்களிலிருந்து ஒரு தொகுதியிலிருந்து சிரமப்பட்டு இங்கே வந்திருக்கிறோம். எங்கள் உரிமையைப் பயன்படுத்தி நாங்கள் கருத்துக்களை சொல்ல முடியவில்லை என்றால் நாங்கள் உட்கார்ந்துவிடுகிறோம். பேசாமலே வந்து கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு போகச் சொன்னாலும் போய்விடு

[திரு. டி. ஆர். ராஜாராம் ரெட்டி] [1978 மார்ச் 4]

கிறோம். இங்கே வீண் பேச்சுப் பேச நாங்கள் வரவில்லை. நகரங்களிலே உள்ளவர்கள் தனிப்பட்டு பயில் வசதி இருக்கிறது, ஆங்கிலத்தோடு இந்தியும் சேர்த்து 2 மொழிகள் பேசும் பயில்வதற்கு வசதி இருக்கிறது. ஆனால் கிராமங்களிலே தான் 75 சதவீதம் பிள்ளைகள் படிக்கிறார்கள், இந்தி படிக்க வசதியில்லை, அதனால் மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்புகொள்ளவோ மத்திய அரசாங்கத்தில் பணிபுரியவோ வாய்ப்பு இல்லாமல் இருக்கிறது. கிராமங்களில் உள்ள உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே விருப்பம் உள்ளவர்கள் படிப்பதற்கு வழி செய்ய வேண்டும்.

அதுவும் தவிர இந்த ஆண்டு 2 ஆயிரம் ஆசிரியர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாயிரம் பேர்கள் வேலையற்றுப் போகலாம். ரிடையர்மெண்ட் அல்லது வேறு சில காரணங்களால் 40 ஆயிரம் ஆசிரியர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறபோது 4 ஆயிரம் ஆசிரியர்களை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டால் எத்தனை ஆண்டுக் காலத்திற்கு அவர்கள் காத்து இருப்பது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

முன்பெல்லாம் தகுதியுடையவர்கள், அந்தஸ்துள்ளவர்கள் தான் படிப்பார்கள், ஆனால் இப்போது படிப்பவர்கள் சாதாரண மக்கள், ஏழை எளிய மக்கள்தான். அவர்கள் எந்தத் தொழிலுக்கும் வேலைக்கும் போக முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அரசாங்கம் அவர்கள் எல்லாம் வேலை வாய்ப்புப் பெறக்கூடிய திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இந்த மாலைக் கல்லூரிகள் இருக்கின்றன, அவைகளிலே பயில்வோருக்கும் கல்லூரிகளில் தருவது போன்ற உதவிகளைக் கொடுத்தால் அவர்கள் வாழ்க்கையில் தாங்களே சம்பாதித்துக் கொண்டு படிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும், ஆகவே அவர்களுக்கும் அந்த வசதிகளைத் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த 10+2+3 என்ற திட்டம் ஆல் இண்டியா பேட்டர்ன் அல்ல, பீகார், உத்திரப்பிரதேசம் போன்ற நான்கு மாநிலங்கள், அங்கே 8 இலட்சம் பிள்ளைகள் ஒரு வருஷம் அதிகமாகப் படிக்க சக்தியில்லை என்று அவர்கள் மறுத்துவிட்டார்கள். இவையெல்லாம் பரிசீலனை செய்ய கல்வியில் நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவர்களை வைத்துத்தீர ஆலோசித்து நல்ல முடிவை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. சௌந்தரராசன் : மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அளித்திருக்கிற கல்வி மானியத்தின்மீது பேசுகின்ற வாய்ப்புக் கொடுத்தமைக்காக முதலிலே நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 4]

[திரு. கே. செளந்தராஜன்]

எனக்கு முன்னாலே பேசிய ஆளுங் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் மாற்றுதலைப் பற்றிப் பேசினார்கள். ஒவ்வொரு மாற்றுதலைப் பற்றியும் கூறி ஊழலால் நடைபெற்றதா, லஞ்சத்தால் நடைபெற்றதா அல்லது அதிகாரிகளின் தவறு, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறுவதுபோல் அதிகாரிகள் செய்த தவறு என்று பிரதான எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த தி.மு.க.வைச் சேர்ந்தவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு நான் கூறுவது எல்லாம், இன்றைய தினம் மாற்றுதலை கூடாது என்று எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்கள் கூறுகிறார்களா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இங்கே அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே ஏதோ முதலமைச்சர் அவர்கள் அத்தனை அதிகாரிகளையும் தவறாகக் கூறுகிறார்கள் என்று சொல்லி ஒரு பாவலாவை உருவாக்கி, அதன் மூலம் சித்து விளையாட்டலாம் என்று கருதிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏதாவது ஒரு அதிகாரி தவறு செய்கிறபோது அத்தனை பேர்களிடமும் தவறு செய்தார்கள் என்று ஒட்டுமொத்தமாகக் கூறுகிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். நாட்டிலே தவறு நடக்கிறபோது அதைச் சுட்டிக்காட்டுவதற்கு அரசுக்கு பொறுப்பு இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை அவர்கள் சொல்லியாக வேண்டும். அவர்கள் முதலமைச்சர் அவர்களைப்பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்திலே அப்படிப்பட்ட கருத்துக்களை நாட்டிலே பரவவிட்டால் அது அதிகாரிகளுக்கும் நல்லதல்ல. அது நாட்டுக்குச் செய்கின்ற நல்ல காரியமும் ஆகாது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். சொல்கிறார்கள் ஆசிரியர்களுக்கு இவர்கள்தான் பல்வேறு வசதிகளையும் செய்து கொடுத்ததைப் போலப் பேசுகிறார்கள். நான் அவர்களிடத்தில் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவதெல்லாம், பல்கலைக் கழக மானியக் குழு 1973 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களுக்கு அந்த நிதி உதவியைத் தர வேண்டுமென்ற வகையில் திட்டம் தீட்டி அதற்கான நடைமுறைகளை அகில இந்தியாவிலே 12 மாநிலங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, இன்னும் சொல்லப்போனால் பிற்பட்ட மாநிலம் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரிசா போன்ற மாநிலங்களில் நடைமுறைப்படுத்தியபொழுது இங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இன்றைய தினம் ஏதோ ஆசிரியர்களுக்காக வக்காலத்து வாங்கிப் பேசிக்கொண்டிருப்பவர்கள்தான் அன்றைய தினம் பொறுப்பிலே இருந்தார்கள்.

1973 ஆம் ஆண்டிலிருந்து தர வேண்டிய அந்த உதவியை அன்றைய தினம் ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள், 1976 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் வரையிலே ஆட்சியிலேயிருந்தவர்கள் ஏன் தரவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டாமல் இருக்க முடியாது. அன்றைய தினம் அவர்கள் கொடுக்க முன் வந்திருந்தால், கொடுக்க எண்ணியிருந்தால், ஆசிரியர்கள்மீது அவர்களுக்கு நல் லெண்ணம் இருந்திருந்தால் அன்றைய தினம் மானியக் குழு கூறிய

[திரு. கே. சௌந்தராஜன்]

[1978 மார்ச் 4]

அந்தப் பரிந்துரையை ஏற்று நடைமுறைப்படுத்தியிருப்பார்களே யானால் இன்றைய தினம் இருக்கின்ற ஆட்சிக்கும், ஆசிரியப் பெருமக்களுக்கும் இவ்வளவு பெரிய பளு வந்திருக்காது என்பதை இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டுக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் நான் இந்த நேரத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் நம்முடைய மாநிலத்திலேயிருக்கின்ற அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் வேதனைக்குரிய நிலையில், வருகிற 7 ஆம் தேதி உண்ணாவிரதம் இருக்கின்ற நிலைமை இருக்கிறது. இதற்கு மூலகர்த்தா யார் என்று எண்ணிப்பார்த்தால், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சியிலே இருந்த காலத்தில் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் பணிபுரிகின்ற ஆசிரியர்களுக்கு 80 ரூபாயும், 50 ரூபாயும் உயர்த்திக் கொடுத்தார்கள். ஆனால் அந்த நேரத்தில் ஆட்சியிலே இருந்தவர்களில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்தவர்கள் பலபேர் அன்றைய தினம் அமைச்சர்களாக இருந்தார்கள், அன்றைய தினம் சட்டசபை உறுப்பினர்களாக இருந்தார்கள், எந்தப் பல்கலைக் கழகம் தங்களை உருவாக்கியதோ, எந்தப் பல்கலைக் கழகம் தங்களை வாழ வைத்ததோ அந்தப் பல்கலைக் கழகம் புறக்கணிக்கப்பட்ட நேரத்தில், அந்த ஆசிரியர்கள் வேதனைக் கண்ணீர் வடித்த நேரத்தில் வாழ்விருந்த காரணத்தால் அந்தப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் வருகின்ற 7 ஆம் தேதி உண்ணாவிரதம் இருக்கின்ற நிலைமைக்கு மாறியிருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைய தினம் நம்முடைய நிதிநிலை அறிகையில் 1,000 இடைநிலை ஆசிரியர்கள், 200 தமிழாசிரியர்கள், 200 உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பது குறித்து கல்விவமைச்சரவர்கள் தந்திருக்கிறார்கள். அதற்காக நான் உள்ளபடியே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, கல்வித்துறையைப் பொறுத்தவரையில், கல்வியானது மாநிலத்திற்கும், மத்திய சர்க்காருக்கும் இருந்த சூழ்நிலைகளை மாற்றி, இந்த நாட்டிலே எம்ரஜென்சி இருந்தபொழுது அது மத்திய சர்க்காரின் பொறுப்பாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அதற்குப்பிறகு கல்வித்துறை மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டு இன்றைய தினம் மீண்டும் அது மத்திய சர்க்காருக்குப் போகும் சூழ்நிலையிருக்கிறது. அதைத்தட்டிக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற நம்முடைய ஆட்சியை, புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சியை உள்ளபடியே நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாநிலத்தின்கீழ் கல்வி வர வேண்டுமென்பது இந்த அரசினுடைய கொள்கை என்பதையும், அதை கோத்தாரி ஆணைக்குழுவும் பரிந்துரை கூறியிருக்கிறது என்பதையும் கண்டு அதற்காக உள்ளபடியே பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1978 மார்ச் 4]

[திரு. கே. சௌந்தராஜன்]

அடுத்து, திருச்சியிலும், கோவையிலும் இரண்டு பல்கலைக் கழகங்கள் அமைப்பதற்குத் திட்டம் தீட்டப்பட்டிருக்கிறது. அது உள்ளபடியே பாராட்டப்பட வேண்டிய விவகாரம். அந்தத் திட்டத்தை விரைவில் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிற நேரத்தில், இந்த நாட்டில் மூடப் பழக்க வழக்கங்களில் மூடிக்கிடந்த மக்களைத் தட்டி எழுப்பிப் பகுத்தறிவு ஊட்டிய தந்தை பெரியார் அவர்களின் பெயராலே அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை அமைக்க வேண்டுமென்று இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, மத்திய தொழில் கல்வி பயிற்சித் துறைக்குப் பல்கலைக் கழகம் நிறுவ உத்தரவிட்டிருக்கிறது. அந்த அடிப்படையிலே தொழில் கல்வி பல்கலைக் கழகத்தை தமிழ்நாட்டில் உடனடியாக உருவாக்கி, தமிழ்நாட்டில் இருக்கின்ற பல்வேறு பொறியியல் கல்லூரிகளையும் இணைத்து தொழில் கல்விக்கு இந்தச் சர்க்கார் முயற்சி எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் தனியார் கல்வி நிலையங்களைப் பற்றி எடுத்துக் கூறுகின்ற நேரத்தில் மாற்றுக் கட்சியிலே இருப்பவர்கள் இன்றைய தினம் கூறுகிற கருத்து, ஏதோ தனியார் கல்வி நிலையங்களே கூடாது என்பது போன்ற நிலைமைகளுக்குக் கொண்டுபோய் விட்டுவிடுமோ என்று அச்சப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது. நேற்றைய தினம் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. லத்தீப் அவர்கள் கூறியதைப்போல திருச்சி போன்ற பகுதிகளிலும், சென்னை போன்ற பகுதிகளிலும் பல்வேறு தனியார் நிறுவனங்கள் இன்றைய தினம் கல்விக்கூடங்கள் அமைத்து கல்வி அறிவைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். அதில் தவறு இருந்தால் அவற்றைத் திருத்த முயல் வேண்டுமே தவிர தனியார் கல்வி நிலையங்களைக் கூடாது என்ற அளவிற்குப் போய்விடக் கூடாது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டு கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11:30)

திரு. செ. சிவசாமி : இதே கருத்து, நேற்றும் சொல்லப் பட்டது. இந்த நாட்டிலே கம்பனும், வள்ளுவனும்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : என்ன கேட்கிறீர்கள், நீங்கள்?

திரு. கே. சௌந்திரராசன் : ஐ எம் நாட் யீல்டிங். திருச்சியிலே இருக்கிற கல்லூரிகளை எடுத்துக்கொண்டால், திருச்சியிலே செயின்ட் ஜோசப் கல்லூரியும், பிஷப் கல்லூரியும்.....

திரு. செ. சிவசாமி : இந்தத் தனியார் கல்லூரிகள் இல்லாத காலத்தில்தான் இந்த நாட்டிலே கம்பனும் வள்ளுவனும் இருந்தார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[1978 மார்ச் 4]

திரு. கே. சௌந்திரராசன் : அங்கே ஒரு கம்பனும் இங்கே ஒரு வள்ளுவனும் தான். பிறந்திருக்க முடியுமே தவிர, இங்கே ஒரு சிவசாமி.....

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, அப்பொழுது அரசுக் கல்லூரிகளும் இல்லையென்று கருதுகிறேன்.

திரு. கே. சௌந்திரராசன் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் நம்முடைய கல்வியமைச்சரவர்கள், கல்வி மானியத்தில், ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் ஹைர் கிரேட் பள்ளிகள் இருப்பதற்குத் திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள். அது உள்ளபடியே வரவேற்கக்கூடிய விஷயம்.

ஆனால், அப்படி பார்க்கிறபொழுது, அங்கே இரண்டு ஆண்டு களுக்குத் தேவைப்படுகிற, விஞ்ஞானக் கூடத்திற்குத் தேவையான சாதனங்கள் வாங்குவதிலே சில தொல்லைகள் இருக்கின்றன என்றும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இதுபற்றிய என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால், தற்பொழுது கல்லூரிகளிலே, பி.யூ.சி. போன்ற வகுப்புகளுக்காக இருக்கிற விஞ்ஞான சாதனங்களையும் இதர பொருள்களையும், பள்ளிகளுக்குக் கொடுத்தால், அதன் விளைவாகச் சிக்கனம் ஏற்படும். அந்த நேரத்தில், கல்லூரிகளிலிருந்து, பி.யூ.சி. வகுப்புகளை எடுத்துவிடுவதால், பி.யூ.சி. வகுப்புகளுக்குத் தேவைப்படும் விஞ்ஞான சாதனங்கள், கல்லூரிகளுக்குத் தேவையில்லை என்பதையும் இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பல்கலைக் கழக மானியக் குழு பரிந்துரைத்த சம்பள விகிதத்தை, 1—1—1975-லிருந்து அமல் நடத்துவோம் என்று தெரிவித்தாலும், அடுத்த சம்பள இன்கிரிமென்ட்டை 1—4—1977-ல் தான் தருகிறார்கள். இதனால், அவர்களுடைய ஊதிய உயர்வு குறைவாகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு வரவேண்டிய தேதியில் புதிய சம்பளத்தை அளித்தால், இப்பிரச்சனை வராது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்கள் வேதனை யோடு விடுத்திருக்கிற கண்ணீர் கடிதத்தைப் பேசிக்கொண்டிருக்கிற திராவிட முன்னேற்றக் கழக அருமை நண்பர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் அந்த ஆசிரியர்கள் தந்திருக்கிற அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பதை, உங்கள் மூலமாகத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

In Tamil Nadu, the Annamalai University teachers.....

திரு. துரைமுருகன் : பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். மாண்புமிகு சௌந்திரராசன் அவர்கள் நல்ல பேச்சாளர். அவர்கூடப் பார்த்துப் படிக்கவேண்டுமா? மற்றவர்கள்.....

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

1978 மார்ச் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : படிக்கவில்லை. அறிக்கையிலே இருக்கிற பகுதியை வாசிக்கிறேன் என்று சொல்லி வாசிக்கிறார்.

திரு. ரா. உமாநாத் : அவர் இப்பொழுது 'கொட்டேஷன்' தான் படிக்கிறார். மற்றபடி அடிக்கடி 'நோட்டைஸ்' ரெஃபர் பண்ணுகிறார்.

திரு. கே. சௌந்திரராசன் : மாண்புமிகு துறைமுருகன் இங்கே கவனித்துப் பார்த்தால் இந்தப் பிரச்சனை இருக்காது என்று கருதுகிறேன்.

In Tamil Nadu, the Annamalai University Teachers are discriminated against. The interim relief of Rs. 80 for Lecturer, and Rs. 50 for Readers and Professors, which was granted to the teachers of the Universities of Madras and Madurai, some years back, and which is now included in the revised pay of these teachers, has not been incorporated in the fixation of the salaries of Annamalai University Teachers. They being denied this for the future, apart from their having lost it in the past is a double injustice. This amounts to discriminating the Annamalai University teachers from others, and reducing them to the status of third class University teachers in the country.

என்று வேதனையோடு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.....

(மனியடிக்கப்பெற்று அடுத்த உறுப்பினர் அழைக்கப் பெற்றார்)

* திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தனியார் பள்ளிகளை ஒழுங்குபடுத்தும் சட்டம் ஏற்கனவே இருந்த போதிலும், ஆசிரியர்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்பு இல்லாத நிலை இருக்கிறது. அந்த ஆசிரியர்களை இப்போது தனியார் பள்ளிகளில் இருந்து எந்த நேரமும் விலக்கி விடுகின்ற அபாயகரமான சூழ்நிலை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் ஏராளமான பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே சம்பளப் பாக்கியைப் பெறுவதற்காகக் கூட இன்றைக்கு ஆசிரியர்களுக்கு வாய்ப்பில்லாத நிலைமை இருக்கிறது. டிரிபூன அக்குச் சென்றாலும் கூட சரியாக இல்லை. வேறுவிதமாக அவர்களுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கிற நேரத்தில் அவர்கள் இன்னும் சிவில் கோர்ட்டு மூலமாக 100 ரூபாய்க்கு 7 ரூபாய் கோர்ட்டு பீஸ் கட்டித்தான் அவர்கள் சம்பள பாக்கியைப் பெற வேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. எனவே, அதை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு தனியார் பள்ளிகளின் முறைகேடுகளை நோக்கும் போது, கல்வித்துறைக்கு எந்தவிதமான பிடிப்பும் இல்லாமல் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியாத சூழ்நிலை இருக்கிறது.

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

[1978 மார்ச் 4]

குறிப்பாக தனியார் பள்ளிகளில் முறைகேடுகள் இருக்கின்றன என்று நிரூபிக்கப்பட்டாலும் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை, அந்தப் பள்ளிகளின் ரெகக்னிஷனை வாபஸ் பெறலாம். அப்படி ரெகக்னிஷனை வாபஸ் பெறும்போது மற்ற ஆசிரியர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு, அல்லது அந்தப் பள்ளிகளிலே படிக்கின்ற மாணவர்களுக்கு என்ன வாய்ப்புக்கள் அதைப்பற்றி எல்லாம் இந்தச் சட்டத்திலே ஒன்றும் சொல்லப்படவில்லை. அதை மாற்றி அமைக்கின்ற வகையில் சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு ஆசிரியர்களை நியமனம் செய்வதற்கு டி.இ.ஓ.வுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குப் பல பகுதிகளிலே நாம் படிர்க்கிறோம். தனியார் பள்ளிகளில் மட்டும் தான் இந்த ஆசிரியர் பதவிகள் நியமனம் செய்யப்படும் வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும், நகராட்சிகளிலும் ஏராளமான ஆசிரியர்கள் தேவைப்படுகிறார்கள். ஆனால் அந்தப் பள்ளிகளுக்குத் தேவையான ஆசிரியர்கள் சாங்ஷன் செய்யப்படுவதில்லை. அப்படிச் செய்யப்படும் சாங்ஷன்கள் எல்லாம் தனியார் பள்ளிகளுக்குத்தான் சாங்ஷன் செய்யப்படுகிறது. தனியார் பள்ளிகள் மட்டும் தான் அந்த வாய்ப்புக்களைப் பெற்றிருக்கின்றன. அந்த நிலைமைகளை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் கோவில்ப்பட்டியிலே நடந்திருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்போது அரசுப் பள்ளிகளில் கல்வியின் தரம் சரியாக இல்லை என்று பரவலாகப் பேசப்படுகிறது.

கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வசதியும் கிடையாது, வைத்திய வசதியும் கிடையாது. இவர்களுக்கு விசேடமான சலுகைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது பள்ளி ஆசிரியர்களுடைய கோரிக்கை எல்லாம் 1-ம் தேதி சம்பளம் தரப்படவேண்டும் என்பதுதான். நேரடியாக வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான். அரசு கொடுக்கும் சம்பளத்தை ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாக பட்டுவாடா செய்தால் என்ன இன்னை இருக்கிறது என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, ஏ. பி. சி. பிரிவுகளைப் பற்றி முரண்பாடான கருத்துக்கள் நிலவி வருகின்றன. அந்த நிலைமையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தனியார் பள்ளிகளில் இப்படிப்பட்ட முறைகேடுகள் இருப்பதற்குக் காரணம், அவர்கள் இதனை ஒரு வியாபாரக் கூடமாகக் கருதிக்கொண்டு நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். அரியானா போன்ற மாநிலங்களில் எல்லாப் பள்ளிகளையும், குறிப்பாக எலிமென்டரி பள்ளிகள் நாட்டுடமையாக ஆக்கப்பட்டுவிட்டன. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை தமிழகத்தில் உருவாக வேண்டும்.

1978 மார்ச் 4]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

நாகர்கோயிலிலே இருக்கக்கூடிய பயனீர் குமாரசாமி கல்லூரியில், இன்றைக்கு நடைமுறையிலே எந்தவிதமான நன்கொடையும் வசூல் செய்யக் கூடாது என்று இருந்தாலும்கூட, அந்தக் கல்லூரியில் எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி கச்சேரி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வசூல் செய்யப்படுகிறது. [ஒரு காகிதத்தைக் காண்பித்தார்]

இப்படிப்பட்ட முறைகேடுகள் இருந்தாலும்கூட, அந்தக் கல்லூரியின் மீது நடவடிக்கை எடுக்க அரசாங்கம் தயாராக இல்லை. இந்தக் குறைபாடுகள் அரசாங்கத்திற்கும், பல்வேறு முறையிலே கொண்டு வரப்பட்டும் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, பயனீர் கல்லூரி, நாகர்கோவிலிலே இருக்கிறது. நான் கன்னியாகுமரி மர்வட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையிலே ஒரு விளக்கம் கேட்க விரும்புகிறேன். கல்லூரி கட்டுவதற்கும் அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் இப்படிப்பட்ட எம். எஸ். சுப்புலட்சுமி போன்றவர்கள் கச்சேரியை நடத்தி, அதனாலே கல்லூரி விருத்தி செய்வது தவறு என்று உறுப்பினர் அவர்கள் கருதுகிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏற்கனவே நான் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறேன். அவையில் எப்பொருளைக் காண்பிக்கிறபோதும் என்னிடம் முதலில் காண்பித்து, அனுமதி பெற்றுத்தான் காண்பிக்க வேண்டும். சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

(முற்பகல் 11-40.)

*திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தனியார் பள்ளிகள் அப்படிப்பட்ட வசூல் செய்யக்கூடாது என்று இருந்தும், இப்படிப்பட்ட முறைகேடுகள் நடைபெறுகின்றன.

பாபநாசம் கல்லூரியிலும் ஒரு ஆசிரியர் நீக்கப்பட்டு இருக்கிறார். அரசிலிருந்து உத்தரவு அவர்களை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும் என்று நிர்வாகத்திற்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தும், மீண்டும் அந்த நிர்வாகம் அரசுக்கும், பல்வேறு சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கும் கடிதம் எழுதி, சந்தித்துப் பிறகு மீண்டும் உங்களுடைய அப்பீல் தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது காலம் கடந்து விட்ட காரணத்தால் மறுக்கப்படுகிறது என்று உத்தரவு வருகிறது. முதலில் அரசு அந்தக் கல்லூரிக்கு ஆலோசனை கூறுகிறபோது ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று உத்தரவு பிறப்பித்து இருக்கிறது. ஆனால் பின்னர் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என்று இன்னொரு உத்தரவு வருகிறது. இப்படி முரண்பாடான உத்தரவுகள் கல்வித் துறையில் வந்து கொண்டு இருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

[திரு. ரர். கிருஷ்ணன்]

[1978 மார்ச் 4]

குறிப்பாக, பஞ்சாயத்து ஸ்கூல் டீச்சர்ஸ் பொறுத்த வரையில் ஆர். டி. எல். ஏ. டிபார்ட்மெண்டில் இருந்து ஒரு உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஜி. ஓ., எம். எஸ். 1219, 18—7—1977 தேதியிட்ட உத்தரவில் முதலில் தலைமை ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படும்போது சீனியாரிட்டிபடி நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்று இருந்தது. மறுபடியும் ஜி. ஓ., எம். எஸ். 130, 25—1—1978-ம் முரண்பாடான உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட முரண்பாடான உத்தரவுகள் கல்வித் துறையில் இருந்து வருவது சரியல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தனியார் பள்ளிகளில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பள வெட்டு அதிகமாக இருக்கிறது. குறிப்பாக, மதுரையில் தெற்கு வர்சல் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆசிரியர் ஒருவருக்கு அவர் பணி புரிந்துள்ள காலத்திற்குச் சம்பளம் முறையாகக் கொடுக்கப்படவில்லை என்பதைக் கேட்டதற்காக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு, அது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு ஆளும் கட்சியின் மூலமும் இங்கே தெரிவிக்கப்பட்டு இருந்தாலும், சம்பந்தப்பட்டவர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

10 பிளஸ் 2 பிளஸ் 3 என்ற திட்டம் இப்போது கொண்டு வரப்படவிருக்கிறது, இதனால் 11-ம் வகுப்பு பாதிக்கப்பட இருக்கிறது. இதனால் அங்கேயிருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு என்ன பாதுகாப்பு, பி. யு. சி. மட்டத்தில் பணியாற்றும் ஆசிரியர் என்ன பாதுகாப்பு, அரசு அவர்களுக்கான பாதுகாப்பை வாய்மூலம் சொல்லாமல் உத்தரவு போட்டு உத்தரவாதம் அளிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து சென்னையில் உள்ள பல்கலைக் கழகத்தில் பல்வேறு முறைகேடுகள் நடந்து இருக்கின்றன. அங்கேயிருக்கிற செனட் மெம்பர்கள் உள்பட பலர் ஏற்கனவே கவர்னரிடத்தில் மனு கொடுத்து இருக்கிறார்கள். 3 முறை கவர்னரிடத்தில் மனு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

we had presented to him three petitions in respect of the charges of corruption, Maladministration, Misuse of Power, Victimisation of Staff Members, Emergency Excesses, Enactment of obnoxious Conduct Rules, Nepotism, Favouritism, etc. against the present Vice-Chancellor.

அந்தத் துணை வேந்தர் அல்லது சிண்டிகேட் உறுப்பினர்கள் ரிஜிஸ்டிரார் அவர்கள் மீது பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகள் கூறப்பட்டு இருந்தாலும் கூட, அவற்றைப் பற்றித் தகவல் கிடை யாது. அதன் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன என்பது தெரியவில்லை. அவர்கள் 6—3—1978 அன்று யூனியர்சிடி சென்டினரி கட்டிடத்திற்கு முன்பாக உண்ணாவிரதம் இருப்பதாகவும் அறிக்க

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

1978 மார்ச் 4]

[திரு. ரா. கிருஷ்ணன்]

கை விட்டு இருக்கிறார்கள். இது குறித்து அமைச்சர் அவர்கள் விசாரணை நடத்தி, தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கோவை சித்தாபுதூர் உயர் நிலைப் பள்ளி, மாஞ்சோலை எஸ்டேட் உயர்நிலைப் பள்ளி ஆகிய இடங்களில் படிக்கும் மாணவர்கள் இன்னும் சிமென்ட் தரையில் உட்கார்ந்து படித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையை மாற்ற வேண்டும். மாணவர்களைப் பொறுத்த வரையில் இன்று பல்வேறு நிலையில் அமைதியின்றி இருக்கிறார்கள். பல்கலைக்கழகத்தில் உறுப்பினர்களாக அவர்கள் வருவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுக்க வேண்டும். கேரளாவில் வாய்ப்பு இருக்கிறது. செமஸ்டர் முறை முறையில் இன்டர்னல் அசெஸ்மென்ட் இருப்பதை ஒழிக்கவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டு, அடுத்த உறுப்பினர் பேச அழைக்கப்பட்டார்).

திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு : தலைவரவர்களே, கல்வித் துறைக்காக சுமார் 180 கோடி ரூபாய் முதன் முறையாகச் செலவிடப்படுகிறது. இந்தத் துறை இரண்டு அரங்கநாயகங்களின் தலைமையில் அழகாகச் செயல்பட்டு வருகின்றது. நான் கூறுவது அமைச்சர் அவர்களையும், கல்வித் துறைச் செயலாளர் ரங்கபாஷ்யம் அவர்களையும் ஆகும். இரு மொழிக் கொள்கை தீவிரமாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றது. இந்த நேரத்தில், அது சென்னை உயர் நீதி மன்றத்தில் கூட பின்பற்றப்படவில்லை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அங்கே வருகின்ற ஒவ்வொரு தஸ்தாவேஜிலும் 'ஹைக்கோர்ட் ஆப் ஜூடிகேசர்' என்று சொல்லி விட்டு, கீழே 'சத்யமேவ ஜயதே' என்று—'வாய்மையே வெல்லும்'—என்று போடாமல்—போட்டு இருக்கிறார்கள். இதைச் கண்டு உண்மையிலேயே மனம் வேதனைப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த இருமொழிக் கொள்கையை அங்கேயும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் அதைப் பரிசீலித்து அந்நிலைமையை மாற்ற வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆரம்பப் பள்ளிகளில் இப்போது படிக்கின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டு வருகின்ற நிலை இருக்கிறது. அது மிகவும் வருந்தத் தக்கது. அதற்காக பல ஊக்கமளிக்கும் திட்டங்களை அமைச்சரவர்கள் அறிவித்திருக்கிறார்கள். அதில் ஒன்று தான் மதிய உணவுத் திட்டம். ஆனால் அது சரியாக வழங்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் ஊராட்சிகளில் பங்குத் தொகை சரியாகக் கொடுக்கவில்லை. சுமார் 7, 8 ஆண்டு களுக்கு முன்னதாக அனுமதிக்கப்பட்ட அந்த மாணவர் எண்ணிக்கைதான் இன்றும் இருக்கிற காரணத்தால் தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்கள், வசதி இல்லாத மாணவர்கள் கூட இந்தத் திட்டத் தினால் பலனடைய முடியவில்லை.

[திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு]

[1978 மார்ச் 4]

அடுத்தபடியாக, உணவை சமைக்கின்ற பொறுப்பிலே உள்ளவர்கள், பெருச்சாளிகளுக்குப் பதிலாக அவர்களே பெருச்சாளிகளாக இருந்து உணவைச் சாப்பிட்டு விடுவது மிகவும் வேதனை அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக, எடுத்துச் செல்லும் வாகனங்கள் அடிக்கடி பழுது பட்டு போகும் காரணத்தால் மாட்டு வண்டிகளிலும், சைக்கிள்களிலும் சமைத்த உணவைக் கொண்டு சென்று அதற்காக தினம் 30 ரூபாய், 35 ரூபாய் வரடகை என்ற பெயரால் வசூலித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக, விடுபட்டுப் போகின்ற மாணவர்கள் முறைசாரா கல்வி மூலம் மாலை நேரங்களில் கல்வி பெறும் வாய்ப்பு இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இந்த முறை அவ்வளவு பொருத்தமுடையதாகத் தெரியவில்லை. ஏனென்றால் படிக்கின்ற மாணவர்கள் பாதிமீலே நிறுத்திவிட்டு, இந்த முறைசாரா கல்வியின் மூலம் படித்துக் கொள்ளலாம் என்ற முடிவு செய்து விட்டால் பள்ளிக்குச் செல்லும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்துவிடும். அதிகமான மாணவர்கள் பள்ளிக்குச் செல்லாவிட்டால் அந்த அளவுக்கு ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையும் குறைந்துவிடும். அப்படியானால் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் பெருகும்.

ஆசிரியர்கள் இல்லாததால் மாணவர்கள் பள்ளிக்குச் செல்லவில்லை ; மாணவர்கள் இல்லாததால் ஆசிரியர்களை நியமிக்கவில்லை என்ற நிலை இப்படிச் சுழன்று சுழன்று வருகிறது. ஆகவே, அதிக அளவில் மாணவர்களை ஆரம்பப் பள்ளிகளில் சேர்க்க என்னென்ன முயற்சிகளை எடுக்க வேண்டுமோ அத்தனையும் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை உயர்த்த, ஆரம்பப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் நடுநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் 'பி. டி. ஸ்கேல்' கொடுத்தால் திருப்திகரமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஹையர் எலிமெண்டரி பள்ளிகளில் பி. டி. பட்டம் பெற்றவர்களை ஹெட்மாஸ்டர்களாகப் போட வேண்டும்.

சென்னை சர்வகலாசாலையில் ஏதோ ஊழல் நடந்திருப்பதாக வெளியே பரவலாகப் பேசப்படுகிறது. அதற்கு என்ன காரணம் என்பதைக் கண்டறிந்து, தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

லால்குடி வட்டத்தில் ஒரு பள்ளியில் தமிழில் வருகைப் பதிவேடு எழுதினால் அங்கே இருக்கிற தலைமை ஆசிரியர் அது கூடாது என்று எழுதியிருக்கிறார். அதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

1978 மார்ச் 4]

[திரு. எம். ஏ. ஜெயவேலு]

படித்த ஆசிரியர்கள், பட்டம் பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு எவ்வளவு பேருக்கு வேலை கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு பேருக்கும் வேலை கொடுத்தால் நிச்சயமாக ஆரம்பப்பள்ளி மாணவர்களின் எண்ணிக்கை உயரும். அதன் மூலம் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கைப் பெருகி; கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கைப் பெருகி, அதன் மூலம் ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கையும் பெருகி, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் குறையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உண்மையிலேயே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை ஒரு முழு நிலா 'புல் மூனாக' இருக்கும் போது நாம் 'நிழ் மூனுக்கு' செல்ல வேண்டியதில்லை.

Finance Minister's speech is full moon's budget. We need not worry about new moon which is always criticising the full moon.

இன்னும் சொல்வதானால் தல்வி இலாகா முழுக்க முழுக்க வைஷ்ணவர் இலாகா என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கு அவர்கள் சொல்கிற காரணம் முதல் அமைச்சர் பெயர் இராமச்சந்திரன்—அது வைஷ்ணவ பெயர். கல்வியமைச்சர் பெயர் அரங்கநாயகம்—அது வைஷ்ணவ பெயர்; பெருமாள்—அது வைஷ்ணவ பெயர்; வெங்கட சுப்ரமணியம், ஆதி சேஷையா, இராஜாராம் எல்லாம் வைஷ்ணவ பெயர்கள்; மோகன்ரங்கம்—ரங்கம், ஸ்ரீரங்கம்—வைஷ்ணவப் பெயர். அவர் முன்பு இருந்தவர். ஆக, இப்படி எல்லோரும் வைஷ்ணவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி நாம் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை. ஏதாவது இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கத்தான் செய்வார்கள் சிலர்.

இன்னொன்றை முக்கியமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாணவர்களுக்கு உரைப் பயிற்சி சொல்லித்தர வேண்டும். நோஞ்சான் போல் இருக்கிற மாணவர்களுக்கு மருத்துவப் பரிசோதனை செய்து, ஏதாவது ஊசி போட்டாவது அவர்களை நல்ல ஆரோக்கியமாக்கவாக்காகச் செய்ய வேண்டும். பள்ளிகளிலே உடற் பயிற்சி நிச்சயமாகக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். அதோடு அவர்களுக்கு உடற் கூறு பற்றியும் சொல்லிக் கொடுக்க வேண்டும். பேச்சுப் பயிற்சியும் கட்டாயம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

[முற்பகல் 11-50]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தயவு செய்து 5 நிமிஷத்தில் முடித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நிறைய உறுப்பினர்கள் பேச இருக்கிறார்கள்.

[1978 மார்ச் 4]

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, பேசுகிறபோதே நிமிஷத்தை நினைவு படுத்தி, என்னைப் பேச அனுமதித்ததற்கு நன்றி கூறி என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக, இந்திய தேசிய பார்வாட்டுப் பள்ளக் கட்சியுள் சார்பாக நான் இந்த மானியத்தை வரவேற்று சில கருத்துக்களைச் சுருக்கமாக கூற முயலுகிறேன்.

176 கோடி, அதாவது மொத்த வருவாயில் 24 சதவீதம் கல்வி மானியத்திற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை நாம் செலவிடுகிற போது - குடும்பத்தில் பட்ஜெட் போட்டு கணவன் மனைவி சாப்பாட்டுக்காகவும் பயனுள்ள இதர வகைக்காகவும் செலவிடுவது என்று எண்ணுவது போல மாநில அளவில் அரசு செலவு செய்கிறபோது Pros and cons of every expenditure should be weighed while considering budget expenditure. என்ற விவரத்தைச் சுட்டிக் காட்ட நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கல்வி அறிவு கண் போன்றது. நல்லதைப் பார்க்க நமக்கு கண்ணைக் கொடுத்திருக்கிறான் இறைவன். அதேபோல் கல்வி நல்ல முறையில் பயன்படுகிறதா என்பதைப் பற்றி அருள் கூர்ந்து அமைச்சரவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஓம்பப்படும்”.

என்று கற்பிப்பது எதற்காக? கீழ்ப்படிதல், தேசபக்தி உடையவர்களாக வளர்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் ஆரம்பிப்பது நல்லது. “பிள்ளையார் பிடிக்கப்போய் குரங்காக முடிந்தது”. என்கின்ற கதை போல இன்று மாணவர்களை அறிவு உள்ளவர்களாக ஆக்கவேண்டுமென்று கல்வியைக் கொண்டு வந்தால் அவர்கள் அறிவை வளர்ப்பதற்கு பதிலாக பெண்களோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டு குடுமியை வளர்க்கிறார்கள். ஜாக்கெட் மாதிரி சட்டை போடுகிறார்கள். பெண்கள் பாவாடை போல் யானைக்கால் பேன்டைப் போடுகிறார்கள். நான் கோர்ட்டுக்குப் பேன்ட் போட்டுக் கொண்டு போனால் யாரோ கிராமத்து ஆள், பழைய ஆள் போகிறான் என்று கருதுகிறார்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் நல்ல நோக்கத்தில் சொன்னாலும் கூட பொது வாழ்வில் இருக்கிற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களின் பேச்சு மாணவர்களைத் தரக்குறைவாகப் பேசுவது போல் ஆகிவிடும். ஆகவே இந்த நிலையை மாற்றிக் - கொள்வதற்கு மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : எல்லா மாணவர்களும் அப்படி இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவில்லை. சில மாணவர்கள் அப்படி இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அதில் ஒன்றும் தவறு இல்லை.

திரு. கே. கந்தசாமி : நான் தந்தை ஸ்தானத்தில் இருந்து சொல்கிறேன். நாம் அத்தனை பேரும் தந்தை ஸ்தானத்தில் இருக்கிறோம். வயதில் பெரியவர்களாக இருக்கிறோம். எதிர்கால சந்ததியைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கடமை நமக்கு இருக்கிறது.

திரு. ரா. உமாநாத் : தந்தை ஸ்தானத்திலிருந்து கூறுவதாகச் சொல்கிறார்கள். கல்யாணம் ஆகாதவர்கள் பலர் இங்கே இருக்கிறார்கள்.

திரு. கே. கந்தசாமி : சிலர் வயதில் சிறியவர்களாக இருந்தாலும் பொறுப்பான கடமை உணர்வோடு இருக்கின்ற காரணத்தால் சொல்கிறேன். சிந்திக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. மிக வேதனையோடு குறிப்பிடுகிறேன். அறிவாற்றலை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டியவர்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையில் போய்க் கொண்டிருந்தால் நாடு என்னவது? ஆசிரியர்களும் மாணவர்களோடு போட்டிப் போடுவதைப் பார்க்கிறோம். இந்த அரசிடம் இருந்து ஏதாவது கருத்துக்கள் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். நான் உண்மையை ஒரு நேரமாவது பேச வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொல்கிறேன். ஆடை ஆபரணங்களைப் போட்டு போட்டியை உருவாக்க வேண்டாம் என்பதற்காகத்தான் இவற்றைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

We must have qualitative education. We are now interested in quantitative education. Character-moulding is what we require. Our education should be such as to infuse self-confidence, self-reliance in every individual student.

அந்த அளவுக்கு வந்தாலொழிய பயன் இல்லை என்பதை மிக்க வருத்தத்தோடு வேதனையோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதில் ஜாப் ஓரியன்ட்டட் எஜுகேஷனை ஏன் கொண்டு வரக் கூடாது?

In West Bengal they have done it. வெஸ்ட் பெங்கால் மாதிரி ஏன் கொண்டு வரக்கூடாது?

I am not bothered about any form of Government. What I am interested is that our young graduates should not become frustrated. Something substantial should be done for the younger generation.

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1978 மார்ச் 4]

அங்கே இப்போது கூட கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். பல கோடிக்கணக்கான லட்சக்கணக்கான பேர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். இலட்சக்கணக்கான மாணவர்கள் படித்து இரண்டு மூன்று டிகிரிகளை வைத்துக் கொண்டு தெருவில் அலைகிற வேதனையை நாம் காண்கிறோம். அதற்கு என்ன செய்யலாம்? நாம் சோசலிசம் பேசுகிறோம். லேண்ட் சீலிங்கைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். ப்ராப்பர்ட்டி சீலிங்கைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். அர்பன் சீலிங்கைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். சர்க்கார் உத்தியோகத்தில் ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவருக்கு மாத்திரம் ஏன் கொடுக்கக்கூடாது? வங்காளத்தில் அவ்வாறு கொண்டு வந்திருப்பதாக அறிகிறேன். அங்கே அந்த ஹைரார்க்கி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒருவர் ஆசிரியர் மனைவி ஆசிரியர், மகன் என்ஜினியர், அடுத்தவர் டாக்டர் இப்படி ஒரே பேமிலி அரசாங்கத்தின் பெனிபிட்டை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பது சரியல்ல.

ஒரே பாயிவிக்கு அரசாங்க பெனிபிட்டஸ் முழுவதும் போனால் others get frustrated. Where can the rural folk go? மற்றவர்கள் எங்கேபோவது. So let there be ceiling on Government appointment also. We are producing graduates. They become frustrated in life. One day or other they are going to be extremists.

ஆகவே, ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே போகாமல், எல்லோருக்கும் வேலை கிடைக்கக் கூடிய அளவிற்கு ஒரு திட்டத்தை, கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் புரட்சித் தலைவர் அவர்களோடு கலந்து, கொண்டு வர வேண்டும். தற்போதுள்ள நிலைமை, கணவன், மனைவி ஒரு இடம், அப்பன் மகன் ஒரு இடம் என்ற நிலைதான் இருக்கிறது. அவர்களுக்கும் வேலை கொடுக்கக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறோம் மனிதரபிமான முறையில். நான் சொல்வது, தகுதியுடையவர்கள், பாதுகாப்பு பெறவேண்டியவர்கள் லட்சக்கணக்கான பேர்கள் இருக்கிறார்கள்.

ஒரு நாள் காலை ஐந்து அல்லது ஆறு மணிக்கு ஒரு கணவனும், மனைவியும் வந்தார்கள். அவர்கள் இருவரும் கண்ணீர் விட்டு அழுதுகொண்டு நின்றனர். அவர் சொன்னார், இவர் என் மனைவி எம்.எஸ்.ஸி., (ப்ரஸ்ட் க்ளாஸ்), நான் எம். ஏ. (லிட்) செகன்ட் க்ளாஸ், நாங்கள் இப்போது வேலையிழந்து நிற்கிறோம். என்று சொல்லி கண்ணீர் விட்டு அழுதார்கள். அந்த அம்மாள் மூன்று மாதம் வேலையிலிருந்து விட்டு, அவர்களை ஊஸ்ட் செய்திருக்கிறார்கள். எம். பி. எஸ். ஸி.-யில் இண்டர்வ்யூக்கு வந்திருக்கிறது, வேலை கிடைத்துவிடும் என்று கல்யாணம் செய்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பத்து மாதத்தில் குழந்தை பிறந்துவிட்டது. ஆனால், வேலையில்லாமல் கைக்குழந்தையோடு கண்ணீர் விட்டார்கள். இப்படிப்பட்ட வேதனைக் காட்சிகளை எவ்வளவு நாட்கள் அனுமதிப்பது? இதற்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும். ஒரு வீட்டுக்கு ஒரு ஆள் என்று வையுங்கள்.

1978- மார்ச் 4]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

I want something substantial to be done for our younger generation. I am not bothered about any form of Government.

The law of supply and demand operates. What is the demand in the market for educated youngsters for the educated young girls. சப்ளை அண்ட் டிமான்ட் என்று பொருளாதார நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது). லட்சக்கணக்கான மக்களை கல்வியறிவு உடையவர்களாக, அறிவுக் கண் உடையவர்களாக ஆக்க நமது மொத்த ரெவின்யூவில் 24 சதவிகிதம் செலவு செய்து வருகிறோம்.

Huge amount is allotted. Are they usefully spending it? என்பதை அருள் கூர்ந்து சிந்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. கே. கந்தசாமி: படித்தவர்கள், பட்டதாரிகள் தன்னம்பிக்கையோடு வாழ்கிறார்களா? வாழத் தகுதியுடையவர்களாக ஆக்குகிற விதத்தில் “நாம் மோட் ஆப் எட்யூக்கேஷன் வைத்திருக்கிறோமா? ஷேக்ஸ்பியர், ஷேல்லி, மில்டன் படித்து என்ன பயன்? அது எப்படி வாழ வைத்துக்கொள்ளும்? ஒரு உத்தியோகம் கிடைக்கவில்லை என்றால் நான்கு ஏருமை மாடுகளை ஷாங்கி வைத்துக் கொண்டு ஒரு பால்பண்ணை வைத்து வாழலாம் என்ற நம்பிக்கையிருக்க வேண்டும். Value of Labour should be included in there. (மணியடிக்கப்பட்டது)

அடுத்தபடியாக, இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் ஆங்கிலேயன் காலத்தில் அங்கு வாழ்ந்துவந்த மக்கள் மீது, மறவர் மக்கள் மீது குற்றப்பரம்பரைச் சட்டம் புகுத்தப்பட்டு இன்று அவர்கள் பர்துகாப்பிற்காக பிறமலைக்கள்ளர் ரிக்ளமேஷன் ஏற்படுத்தியிருப்பதால் ஒரு சிலர் அவர்கள் மத்தியில் அந்த மறுவாழ்வுத் திட்டத்தின் காரணமாக படித்துவர வாய்ப்பிருக்கிறது. அதே போல் மறவர்கள் ரிக்ளமேஷன் சீர்திருத்த இலாகா ஏற்படுத்தி இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டங்களில் வாழ்கிற மக்களுக்கு புனர்வாழ்வு அளிக்கிற வகையில் அவர்கள் வாழ்க்கை தரம் முன்னேற வழிவகை வகுத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிற் கல்லூரி அவசியமானது. (மணி அடிக்கப்பட்டது): நம் நாட்டில் மேஜர் இன்டஸ்ட்ரி அக்ரிகல்சர் Expert committee to analyse and understand the whole complicity arising today in the modern society especially in our State. என்ற குழு போடப்பட்டிருக்கிறது. திரு. மால்கம் ஆதிசேஷய்யா அவர்கள் கூறியிருப்பதுபோல் தற்போதைய கல்வி பயனற்றதாகும். எனவே, கல்வி முறையை பயன் உள்ளதாக ஆக்க ஒரு

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1978 மார்ச் 4]

நிபுணர் குழு அமைத்து நடைமுறைக்கு உகந்ததாக ஆக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டு திரு. ஜேம்ஸ் பேசுவதற்கு அழைக்கப்பட்டார்.).

(நண்பகல் 12-00)

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் அவையிலே வைத்திருக்கின்ற கல்வி மான்யத்தின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

இந்த ஆண்டு வருவாய்க் கணக்கில் வரும் மொத்தச் செலவில், கல்விக்காக 169 கோடி ரூபாயும், இன்னும் மருத்துவக் கல்லூரி, அரிசனங்களுக்காக ஏற்படும் செலவு இப்படி கல்வி வகையில் ஆக மொத்தம் 222 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்படும் என்று அறிக்கையில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதோடு மொத்தச் செலவைப் பார்க்கின்ற போது, 727 கோடி ரூபாய் மொத்த வருமானத்தில் 222 கோடி ரூபாய் கல்விக்காக நாம் செலவு செய்கின்றோம் என்று சொன்னால் நிச்சயமாக நாம் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னாலும், இந்த அளவுக்கு செலவு செய்த பின்பும் நாட்டில் கல்வியினுடைய நிலைமை எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்று பார்க்கின்ற பொழுது வேதனைப்படக் கூடிய சூழ்நிலையில்தான் இருக்கிறது என்று நிச்சயமாக இந்த மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய அத்தனை மக்களும் அதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள். கடந்த எட்டு மாத காலத்தில் இந்த மாநிலத்தில் எத்தனை நாள் கல்லூரிகளில், பள்ளிகளில் பாடங்கள் சொல்லிக் கொடுத்தார்கள் என்பதை நாம் பார்க்கவேண்டும்.

இந்த மாநிலத்தில் கல்விக்காக இவ்வளவு பெருந்தொகை செலவு செய்தும் எந்த அளவுக்கு இதில் அமைதியின்மை இருந்தது என்பதை நாம் நன்றாக உணர்ந்திருக்கின்றோம். இந்த நிலைமையில் கூட கல்வித் துறை சிறப்பாக செயல்பட்டு இருக்கிறது என்று சொன்னால் உண்மையில் இதில் சுடுபட்டிருக்கின்றவர்களைப் பாராட்ட நாம் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். ஆனால், இந்த நிலை வருவதற்கு என்ன காரணம், இதையெல்லாம் தவிர்க்கவேண்டிய அவசியம் இல்லையா என்பதை எல்லாம் நாம் சிந்திக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றோம். சற்றேறக்குறைய நம்முடைய வருமானத்தில் மூன்றில் ஒரு பகுதியை செலவு செய்த பின்பும், அதனால் நாட்டில் எதிர்ப்பார்க்கக்கூடிய பலன் வரவில்லை என்று சொன்னால் இதைப்பற்றி மறு சிந்தனை செய்ய நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இப்போது மாநிலத்தில் இருக்கின்ற பிரச்சனையைப் பார்க்கின்ற போது, ஆசிரியர்கள் தங்கள் பிரச்சனைகளுக்காக போராட்டம் நடத்தினால்தான், தங்கள் கோரிக்கைகளை பெற முடியும் என்ற நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம் இந்த அரசு பிரச்சனைகளை அணுகுகின்ற முறையில் பல்வேறு குறைகள் இருக்கின்றன. என்பதை நாம் பார்க்கின்றோம்.

1978 மார்ச் 4]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

கல்லூரி ஆசிரியர்கள் போராட்டம் நடத்துகிறார்கள் என்று சொன்னால், ஒரு வேளை—இப்படி போராட்டம் நடத்துவது வரவேற்கத் தக்கதில்லை என்றாலும், ஏன் போராட்டம் நடத்துகின்றார்கள்; ஏன் பரிட்சையை பகிஷ்கரிக்கின்றார்கள் என்பதைப் பார்க்கின்றபோது, பல நாட்களாக இதைப்பற்றி சொல்லியும் அரசு இதை நிறைவேற்றாத காரணத்தால், கடைசி கட்டமாக இந்த நிலைக்கு வந்திருப்பதாக கூறுகின்றார்கள்.

அவர்கள் கோரிக்கையைப் பார்க்கின்றபோது, வேலைக்குப் பாதுகாப்பு வேண்டும் என்று கேட்கின்றார்கள்; அதைத்தவறு என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. அதைப் பற்றி அரசு அதிகாரப்பூர்வமாக அறிக்கையாக தெரிவித்து விட்டால், உண்மையில் இந்தப் பிரச்சனையை கைவிட்டு விடுவதாக அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அமைச்சர்கள் அங்கங்கே வாக்கால் சொல்வதைவிட, அமைச்சர் சொல்வதை உத்தரவாதமான முறையில் ஓர் அறிக்கையை விட்டு விட்டால் இந்தப் பிரச்சனை தீர்க்கப்பட்டுவிடும். இதை நான் கல்வி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

நேற்று பல்வேறு பிரச்சனைகளை பேசி தீர்த்தாகி விட்டது என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், இன்றையதினம் அதைப்பற்றி கேள்விப்படுகின்ற நேரத்தில், அமைச்சர் அவர்கள் கூறினதைப் போல், பல பிரச்சனைகளை இன்னும் ஏற்றுக் கொண்டதாக தெரியவில்லை என்பது தெரிந்தது. வேலை பாதுகாப்பு இருக்க வேண்டும் என்று ஏன் கூறுகின்றார்கள் என்று சொன்னால் மாணவர்கள் கல்லூரியில் குறைந்து விடுவார்களேயானால் ஆசிரியர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்படுவார்கள்.

வகுப்புக்கள் குறைக்கப்பட்டால் ஆசிரியர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்படுவார்கள். கல்வித் திட்டம் மாற்றி அமைக்கப்படும் நேரத்தில் ஆசிரியர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்படுவார்கள். ஆனால், பல ஆசிரியர்களும் பல ஆண்டுகளாக, பணியாற்றியவர்கள், எம். ஏ. பட்டம் எல்லாம் படித்து முடித்துவிட்ட பின்பும், ஒரு வேலையில் அமர்ந்து நிரந்தரமான ஒரு வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்ட பிறகு அவர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்படுவார்கள் என்று சொன்னால் அதை யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள் என்பதனை கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, யு. ஜி. வி. சம்பள விகிதம் வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்கெனவே பல சலுகைகள் கொடுத்திருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. முக்கியமாக அவர்களுக்கு தரப்படவேண்டிய “அரியர்ஸ்”-க்கு பணம் உடனடியாக ரொக்கமாகத் தரவேண்டியதில்லை. கடன் பத்திரமாகத் தந்தால் போதும், வெள்ள நிவாரணத்திற்காக வேண்டுமென்றால் இப்போது எடுத்துக் கொள்ளலாம். ஆனால் திட்டத்தை இப்போது

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 4]

எடுத்துக்கொண்டு அமல் நடத்தவேண்டும் என்று கேட்கின்றார்கள். வேறு பல்வேறு 12 மாநிலங்களில் இதை ஏற்றுக்கொண்டு நடத்துகின்ற பொழுது, தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் மறுப்பது நியாயம் அல்ல என்பதை கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தது, 10 (ஏ) (1) சர்வீசிலே பல ஆண்டுகளாக ஆசிரியர்கள் பணியாற்றுகின்றார்கள். திடீரென்று சர்வீஸ் கமிஷன் நியமனம் செய்கின்றபோது, பல ஆண்டுகளாக இந்த 10 (ஏ) (1)-ல் தற் காலிகமாக பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்களை வேலை நீக்கம் செய்கின்ற நிலைமை ஏற்படுகின்றது. இதை உண்மையிலேயே நியாயம் என்று ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. எனவே, இந்த 10 (ஏ) (1) சர்வீசிலே பல ஆண்டுகளாக பணி செய்யக்கூடிய ஆசிரியர்களை, நியாயமான முறையிலே அவர்களை நிரந்தரம் செய்வதற்கு இந்த அரசு யோசிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியிலே, அவர்களுக்கு இருக்கக்கூடிய கோரிக்கை என்னவென்றால், அவர்களுக்கு வழங்கப்படும் ஊதியம் நேரடியாக வழங்கப்பட வேண்டுமென்பது. பல கல்லூரிகளிலே மாதாமாதம் சம்பளம் கொடுக்கப்படுவதில்லை. அப்படி முறையர்களும், ஒழுங்காகவும் ஊதியம் கொடுக்கப்படாதது நியாயமற்றது என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

அடுத்து, கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு இருப்பதுபோல், உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே பணியாற்றும் ஆசிரியர்களுக்குக்கூட வேலை பாதுகாப்புச் சட்டம் என்பது இருந்தாலும்கூட, அதிலே பல்வேறு சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. இதனால் பல பாதகம் எல்லாம் ஏற்படுகின்றது. சில தனியார் மாணேஜ்மெண்டு நிர்வாகங்கள் வேண்டுமென்றே ஆசிரியர்களை வேலை நீக்கம் செய்கிறார்கள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இத்தகைய ஆசிரியர்களுக்கு இலாகாவிலே நியாயம் வழங்கினாலும் அப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்களை நிர்வாகம் ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. இதனால் அவர்கள் அத்தனை பேரும் நீதி மன்றங்களுக்குச் செல்கிறார்கள். இதிலும், அவர்களுக்கு நியாயமான உத்தரவு வந்தாலும்கூட, அதை ஏற்றுக் கொண்டு செயல்படுவதற்கு தனியார் நிர்வாகம் முன்வருவதில்லை. எனவே, அரசு அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு, எப்படியும் ஆசிரியர்களுக்கு நீதி வழங்குவதற்கு உதவி செய்யவேண்டுமென்பது அரசாங்கத்தின் கடமை என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அடுத்து இந்த ஆசிரியர்கள் பிரச்சனைகளை நீண்டகாலமாகவே இப்படி நடித்துக் கொண்டே போவதால், பாதிக்கப்படுவது நம்முடைய மாணவர்கள், இளஞ் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்பதை நான் கூறத் தேவையில்லை. என். ஜி. ஒ-க்கள் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்காக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அனைத்து அரசியல் கட்சிகளையும் கூட்டி, அதற்கான தீர்வினைக் காண முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்கள்.

1978 மார்ச் 4]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அதுபோல் ஆசிரியர்கள் பிரச்னைக்கும் தீர்வு காண - அனைத்து அரசியல் கட்சித் தலைவர்களையும் கூட்டி, அதற்குத் தீர்வுகாண இந்த அரசு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்வதோடு, இது ஒரு லாங் ஸ்டாண்டிங் பிராப்ளமாக இருப்பதால், இந்தப் பிரச்னைக்கு தீர்வு காண ஒரு டிரிபியூனல் நியமித்தாலும்கூட, அது தேவையற்றதாக இருக்காது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இத்தனை ரூபாயை நாம் செலவழித்தாலும்கூட, படித்துவிட்டு வெளியே வருகின்றவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு இருக்கின்றதா என்று சொன்னால், ஒன்றுமில்லை என்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். இதனால் நாட்டிலேயே சமாதான நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்க, பல்வேறுப் பிரச்னைகளை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியர்களைப் பொறுத்தவரையில், இன்றைய தினம் நிதி நிலை அறிக்கையில் 1,000 ஆசிரியர்களுக்கு வேலைவாய்ப்புக்கு வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுபோல், 200 தமிழ் ஆசிரியர்கள், உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்கள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி எண்ணிக்கை அளவில் மட்டும் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பது என்பது, என்னவோ யானைப் பசிக்கு சோளப் பொரி அளித்ததுபோல்தான் இருக்கும். இந்த மாநிலத்தில் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஆசிரியர்களிடையே எந்த அளவுக்கு இருக்கின்றது என்பதை இந்த அரசு உணர்ந்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆசிரியர்களுக்காக நாம் பி. டி., செகண்டரி கிரேடு பயிற்சி என்றெல்லாம் எவ்வளவோ பணம் செலவழித்து வருகிறோம். மேலும், ஆசிரியர்களுக்கு லோன், ஸ்காலர்ஷிப் எல்லாம் கொடுத்து செலவு செய்கிறோம். இப்படிப்பட்ட ஆசிரியர்கள் எல்லாம் படித்துவிட்டு, அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கவில்லை என்று சொன்னால், அது நாட்டுக்குப் பெரிய நஷ்டமாகும் என்பதை இந்த அரசு உணர்ந்தாக வேண்டும். ஆக, இந்த பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதற்கு பல்வேறு முறைகள் இருக்கின்றன.

ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் ரேஷியோவை அதிகரித்து, அந்த முறையிலே வேலை செய்வதற்கான பல்வேறு திட்டங்களை இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வரலாம். அரசாங்கம் நினைத்தால் இது ஒன்றும் பெரிய காரியமல்ல என்பதை நாம் அறிவோம்.

இந்தப் பிரச்னையைத் தீர்க்கும்வகையிலே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திலே வேலையில்லாத ஆசிரியர்கள்-சங்கம் என்று ஒன்று அமைத்திருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் தலைமாதங்களுக்கு முன்பு அங்கு வந்திருந்த போது, 3,000 தமிழ்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 4]

ஆசிரியர்களுக்கு ஆலயங்களிலே ஆசிரியர்கள் வேலை கொடுக்கப் போவதாகப் பத்திரிகையிலேகூட செய்திகள்வந்தன. அப்படி இந்த பட்ஜெட் உரையிலே முதல்வர் அவர்களுடைய கருத்து வந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இன்றையதினம் இந்த அறிக்கையிலே 200 தமிழ் ஆசிரியர்களுக்குத்தான் வேலைவாய்ப்பு தரப்போவதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது. ஆக, இந்த நிலைமையில் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதுபோல், 3,000 ஆசிரியர்களுக்கு வேலைபோட்டுக் கொடுக்க இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நாட்டிலே அந்த அளவுக்கு ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் வயது வரம்பைத் தாண்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வயது அதிகமாக கூடிக் கொண்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி இந்த அவையிலே பலர் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னதைப்போல் இவர்களுக்கு வயது வரம்பைத் தளர்த்த வேண்டும். இதற்கு விதிவிலக்கு அளிப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள்கூட கூறினார்கள்.

[பிற்பகல் 12-10]

ஆனால் இதுவரையில் நடைமுறைக்கு வரவில்லை. அதை உடனடியாக நடப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காங்கிரஸ் ஆட்சியின்போது பெருந்தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி., வரை இலவசக் கல்வி கொடுத்தார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி பி.யு.சி., வரை இலவசக் கல்வி ஆக்கியது. இந்தத்தேசத்தில் பட்டப்படிப்பு வரை இலவசக் கல்வி ஆக்க வேண்டுமென்பது கோரிக்கை. அதை நாம் ஏற்றுக் கொண்டு அந்த வாக்குறுதியை மக்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதனை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறவிரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் புதிய கல்வி முறையில் ஆங்கில மீடியத்தில் படிப்பவர்களுக்குக் கட்டணம் உண்டு என்று கூறுகிறார்கள். வசதியுள்ளவர்கள் தான் ஆங்கிலம் மூலம் படிக்கிறார்கள். அதற்குக் கட்டணம் என்று வைப்பதன் காரணமாக வசதியுள்ளவர்களுக்குத் தரக்கூடிய கல்வியின் தரம் உயர்ந்ததாகவும், வசதி குறைந்தவர்களுக்குத் தரக்கூடிய கல்வியின் தரம் குறைந்ததாகவும் அமையக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, அனைவருக்கும் இலவசக் கல்வி தர ஏற்பாடு செய்ய முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பரீட்சைக்குக் கட்டணம் கட்ட வேண்டுமென்று இருப்பதைக் கூட விட்டு விடலாம். ஏழை மாணவர்கள் பரீட்சை பணம் கூடக்கட்ட முடியாத நிலைமையில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1978 மார்ச் 4]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

பள்ளிக் கட்டடங்களுக்காக 20 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். நம் நாட்டில் பள்ளிக்கூடங்கள் எந்த நிலைமையில் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டிய அவசியமே இல்லை; மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்கே நன்றாகத் தெரியும். நிதிநிலை போதுமானதாக இல்லாத காரணத்தால் மெதுவாகத்தான் போகவேண்டுமென்ற எண்ணம் இருக்கலாம். சில நாட்களுக்கு முன்பு 'இந்து' பத்திரிகையில் வந்த ஒரு படத்தை மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களுக்குக் காண்பித்தேன். அமைச்சர் அவர்களும் அதைப் பார்த்திருப்பார்கள். இந்து பத்திரிகையில் வந்தவற்றை நாம் பொதுவாக ஆதாரமாக வைத்துப் பயன்படுத்துகிறோம். ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளியின் படத்தைப்போட்டு அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

"This is not weather beaten cattle shed but very much part of the class room of a Government High School near Velachery, Tambaram Road"

இவ்வாறு கூறியது மட்டுமல்லாமல், அங்கு பெஞ்சுகள் இல்லை. ஆசிரியர்கள் உட்கார சேர் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, பள்ளிக்கரணையில் இருக்கும் அந்த உயர்நிலைப் பள்ளியைப் பார்த்தேன். பக்கத்தில் கட்டடம் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : விளக்கத்திற்கு நன்றி. இது ஒரு படமாக இருந்தாலும், நமது மாநிலத்தில் பல்வேறு பள்ளிகள் இந்த நிலைமையில் இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கூற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. என்னுடைய பகுதியில் இரண்டு ஆரம்பப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. இந்த நேரத்தில் இரண்டு உயர்நிலைப் பள்ளிக் கூடங்களுக்காக அரசு பணம் ஒதுக்கியிருப்பதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் ஆரம்பப் பள்ளிகள் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. மஞ்சால்மோடு ஆரம்பப் பள்ளிக் கூடத்தில் பெண்கள்கூட ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தப் பள்ளிக்கூடம் இருக்கிற இடமும் அரசுக்குச் சொந்தமானதல்ல; தனியார் இடத்தில் இருக்கிறது. கட்டிடமும் மோசமாக இருக்கிறது. ஆசிரியர்களுக்குத் தேவையான வசதிகள் இல்லை என்று கூறுகிறபோது நான் விளக்கமாகக் கூற வேண்டியதில்லை. இது போன்று பல பள்ளிக்கூடங்களின் நிலைமை இருக்கிறது. இந்த நிலைமைகள் உடனடியாக மாற்றப்பட வேண்டும். அதற்கு அதிக பணம் ஒதுக்க வேண்டும்.

ஹையர் செகண்டரி திட்டம் வருகிறபோது 400 பள்ளிகள் நமது மாநிலத்தில் மொத்தமாக அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் ஒரு பள்ளிக்கூடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்னுடைய மாவட்டத்தைப்பொறுத்த

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 4]

மட்டில் கட்டாய ஆரம்பக் கல்வித் திட்டம் அமலில் இருந்த இடம். அதிகமான உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஆகவே, ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு ஒரு பள்ளிக்கூடம் என்ற விதியைத் தளர்த்தி அதிகமான பள்ளிகளைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலும் குறிப்பாக அத்தனை பள்ளிகளையும் கூடிய மட்டும் கிராமங்களில்தான் கொடுக்கவேண்டுமென்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, கலைஞர்களுக்கு ஓய்வூதியம் அளிக்கப்படுகிறது. கலைஞர்கள் என்று கூறுகின்றபோது நம்முடைய நாட்டில் சிலம்பம் போன்ற பல்வேறு கலைகள் இருக்கின்றன. அந்தக் கலைகள் அழிந்து விடாமல் பாதுகாக்க வேண்டிய பொறுப்பு கல்வி இலாகாவிற்கு இருக்கிறது. சிலம்பம், வாள் வீச்சு போன்ற கலைகள் அழிந்து போகாமல் பாதுகாக்க அதிலே ஈடுபட்டுள்ள ஆசான்களுக்கு உதவித் தொகைகள் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாடப் புத்தகங்களைத் தயார் செய்யும்போது மாணவர்கள் தலைவர்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்காக கல்வித் துறை கொடுத்த பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்களுடைய வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பாடப் புத்தகங்களில் சேர்த்துக் கொடுக்கிறதும் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் வைக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் தான் மாணவர்கள் எதிர்காலத்திலே அவர்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பு இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்தைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கே வைஸ் சான்சலரை நியமிப்பதிலே ஏதோ சிக்கல் அரசாங்கத்திற்கு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. வைஸ் சான்சலர் இல்லாமல் பல்கலைக் கழகம் செயல்படுவது வரவேற்கத்தக்கதல்ல, ஆகவே அந்தச் சிக்கலைத் தீர்த்து வைஸ் சான்சலரை நியமிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலே அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஸ்டாஃப் அந்த சிடியைச் சேர்ந்தவர்களையும் அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் உள்ளவர்களையும் நியமிப்பதாகவும் வெளியிடங்களில் உள்ளவர்களையும், அரிசன மக்களையும், பிற்படுத்தப்பட்டவர்களையும் நியமிப்பது இல்லை என்றும் புகார் வருகிறது. ஆகவே, எல்லோருக்கும் வாய்ப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குத்தாக்கீது அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்களுக்கு பென்ஷன் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் ஏற்கனவே தனியார் துறையில் இருந்த பள்ளிகளை ஆரம்பப் பள்ளிகளை அரசாங்கத்திடம் ஒப்படைத்தார்கள். அங்கே பணியாற்றிய ஆசிரியர்களும் அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறார்கள்.

1978 மார்ச் 4]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

அவர்களுக்கும் அரசாங்க ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுப்பது போன்ற பென்ஷன்தான் கொடுக்கவேண்டும், ஆனால் பல்வேறு காரணங்களைக் காட்டி அவர்களுக்கு பென்ஷன் வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. சில ஆசிரியர்களுக்கு 12 ரூபாய்தான் பென்ஷனாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. தமிழ் நாடு அரசு பென்ஷன் விதிகள் அவர்களுக்கும் அப்படி செய்யப்பட்டு பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எக்ஸ்டென்ஷன் செண்டர்களைப் பொறுத்தவரையில் பல்கலைக் கழகங்களில் பல எக்ஸ்டென்ஷன் செண்டர்கள் அமைக்கிறார்கள். நாகர்கோவிலிலே பல்வேறு கல்லூரிகள் ஒரு பல்கலைக் கழகம் அமைக்கும் அளவுக்கு இருந்தும், அங்கே குறைந்தது ஒரு எக்ஸ்டென்ஷன் செண்டராவது அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று சொன்னபோது அமைச்சர் அவர்களும் அமைப்பதாக வாக்குறுதி அளித்தார்கள். ஆனால் இதுவரையிலும் அது கவனிக்கப்படவில்லை., ஆகவே அதையும் கவனித்து ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, சேலம் மாவட்டத்திலே மேட்டூர், திருச்செங்கோடு ஆகிய இடங்களில் கல்லூரிகளே இல்லை என்ற குறை இருக்கிறது. அதன் காரணமாக அங்கே உள்ள பிள்ளைகள் எல்லாம் வெளியிடங்களுக்குச் சென்று படிக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே அங்கே தேவையான கல்லூரிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : பாயின்ட் ஆப் கிளாரிபிகேஷன் சார், மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகின்றபோது அவர்களது ஆட்சிக் காலத்திலே எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வரை இலவசக்கல்வி கொடுத்ததாகவும், தி.மு.க. ஆட்சிக் காலத்தில் பி.யூ.சி. வரை அளித்ததாகவும் இந்த அரசு பட்டதாரி வகுப்பு வரை கொடுக்கவேண்டும் என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். படிப்பு முடித்தவர்களுக்கு எல்லாம் கியாரண்டி பார் ஜாப் கொடுத்தார்களா? அதைக் கொடுக்க பிரதமர் மொரார்ஜி அவர்களை இவர்கள் வர்ப்புறுத்துவார்களா?

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, மொரார்ஜி அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டதால் கூறுகிறேன். இங்குத் தேதியில் எழுதப்படிக்கத் தெரியாதவர்கள் 10 கோடி பேர்கள் இருக்கிறார்கள், முதலில் அவர்களை எழுதப்படிக்கச் செய்வதற்காக தேசிய அளவில் திட்டம் அமைப்பதற்காக மத்திய அரசாங்கம் நிதிநிலை அறிக்கையிலே கொண்டுவந்திருக்கிறது. ஆகவே அந்த அளவிற்கு மத்திய அரசாங்கம் செயல்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 4]

திரு. டி. பி. மு. பெரியசாமி : திரு. ஜேம்ஸ் சொல்கிற போது மத்திய அரசாங்கம் தேசிய அளவிலே ஒரு திட்டம் தயாரித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டம் உருப் படியான திட்டமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, சுதந்திரம் பெற்று 80 ஆண்டுகள் ஆகியுங்கூட கல்வி படிக்க எழுதத் தெரியாதவர்கள் 10 கோடி பேர்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். முதலாவதாக நாம் செய்யவேண்டிய பணி கல்வி எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்களுக்குக் கல்வி அறிவைப் புகட்டும் பணியாகும். அந்தப் பணி எவ்வளவு சிறப்பான பணி என்பதை உறுப்பினர் அவர்கள் அறிந்து கொள்ளாமல் இருப்பது வருந்தத்தக்கது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-20].

THIRU A. EAKAMBARA REDDIAR : Mr. Speaker Sir, I rise to speak on Demand No. 17 Education which has an outlay of Rs. 176 crores. It represents 24 per cent of the total expenditure of Reveune Account, namely Rs. 727 crores.

Though the cost of elementary or Primary education works out to nearly 50 per cent of total cost of education i.e. Rs. 82,40,00,000, it remains to be improved qualitatively a lot. There are 33,000 elementary schools in Tamil Nadu, out of which 29,000 are in Panchayat Union area and in this 23,000 schools, 19,900 elementary and 3,100 Higher Elementary Schools are run by Panchayat Union Councils.

The Panchayat Union Councils experience a lot of difficulty to run the schools, even though they get 4/9 ths of the Local Cess and Rs. 6 per head of population based on 1971 census. The balance of expenditure on elementary education is shared by the Government and the Panchayat Unions according to the revised classification of the Blocks. As classifications were not made correctly based on per capita during 1972 by the Panchayat Education Finance Enquiry Committee constituted for the purpose many of the Panchayat Unions have become sick on account of erroneous classification of Blocks and are financially hard hit, to meet its share of contribution. In this regard, I suggest for consideration of Government that in the case of sick Panchayat Unions the balance cost of Elementary Education has to be entirely met by Government, till the latest population figures are taken into consideration and reclassification of Development Blocks are given effect to for purposes of grants to Panchayat Unions.

The Government and all of us are very anxious to have cent per cent enrollment in the Elementary stage. The drop-outs at this stage is 42 per cent. Only 58 per cent of the enrolled strength in 1st Standard remains till Vth Standard.

[1978 மார்ச் 4]

[Thiru. A. Eakambara Reddiah]

The proposal to abolish detention in Standards 1 to 3 in addition to the already existing schemes of free Midday Meals, free supply of books and slates is a welcome measure.

In this connection, I suggest free supply of books up to 5th Standard to those poor pupils receiving Midday Meals.

Book Bank Scheme also can be revived to help students of vulnerable section.

And then coming to the High Schools, only a provision of Rs. 20 lakhs have been made for the construction of new buildings. It is too meagre since many of the High Schools are in temporary sheds which require pucca buildings immediately. I request the Government to kindly provide more funds at least in Supplementary Budget so as to provide some more new buildings to the High Schools.

The introduction of compartmental system of pass at Secondary and Higher Secondary stage is a welcome measure.

Coming to the Higher Secondary schools the Government have come forward to introduce at the first instance 220 schools and latter 180 schools, and altogether 400 schools in this year. It is a welcome measure. Most of them will be benefited since the present Government envisages its stand in Rural infrastructure. At the same time the Government have come forward with a proposal to give free education to the Tamil medium students.

Government have directed collection of tuition fees from English Medium students. Since English language serves as a link in between our State and Centre and other States and other countries, necessary encouragements has to be given for English medium also as in the case of Tamil medium. I request the Government kindly to reconsider this important issue and direct not to collect tuition fees from English medium students also as in the case of Tamil medium students.

I thank the Government and especially the Hon. Education Minister for having selected Pallipat High School for the introduction of Higher Secondary in the first list.

At the same time I also request the Hon. Education Minister and the Government to kindly select 3 more schools in my constituency for introduction of Higher Secondary Schools, at the following places viz., Podattoorpet, Athimanjripet, Ammaiarkuppam or R.K. Pet.

[Thiru A. Eakambara Reddiar]

1978 மார்ச் 4]

Then, there are no Pucca School Buildings in Panchayat Unions. Not even 10 per cent is located in pucca school buildings. I suggest, more number of school buildings to be constructed instead of rigid condition of only one school buildings for "C" Category and 2 for "D" Category. No provision had been made for the construction of school buildings for Higher Elementary Schools for many unions. At least a minimum of 3 elementary schools and one Higher Elementary school for each Panchayat Union liber alsed Government grants for construction of School Buildings have to be provided.

A word about the retired teachers: The retired teachers in the City of Madras enjoy the privilege of getting their pension remitted by Money Order at the cost of the Government, whereas the teacher-pensioners in the districts have to go long distance to the Treasury to draw their pension. The differential treatment should be removed and all teacher-pensioners in the district should be given the benefit of this concession, as in the City of Madras, and pension should be remitted to all of them by Money Order at Government cost.

In Colleges and High Schools, Librarians are included in the category of clerical staff. These Librarians are of a Higher Order. They have undergone a special course of training in Library Science. They should be classified in the category of Teaching staff in the Colleges and High Schools, and should be given all benefits which are intended to the teaching staff.

Finally the teacher in the Schools and Colleges have had the benefits of revised scales of pay and other better terms of service conditions with effect from 3rd October 1970 based on the recommendations of the Second Pay Commission, and so they get comparatively better pension. But those teachers who retired before 2nd October 1970 are without the advantages of the recommendations of the Pay Commission and they get very poor pension. Some of them get 1/3rd of the Pension drawn by the present day pensioners. I request Government kindly to reconsider this issue and show some consideration in the matter of increasing the Pension of teachers who retired before 2nd October 1970.

Then, the Teacher Pensioners who retired from Non-Government institutions are not getting the benefits of pension as the teacher pensioners of Government institutions. I request the Government kindly to extend the benefits to teacher pensioners of non-Government institutions also, as in the case of teachers retired from Government institutions.

I conclude my speech with thanks for having given me the opportunity to speak.

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

1978 மார்ச் 4]

[பிற்பகல் 12.30]

திரு. க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1978-79 ஆம் ஆண்டுக்கான கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது எதிர்க்கட்சியின் சார்பில் பேசுவதற்கான வாய்ப்பினைப் பெற்றதற்கு நன்றி தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மக்களுடைய கவனத்தை இழுக்கவேண்டிய மிகவும் முக்கியமான ஒரு துறை கல்வித்துறை. மக்களுடைய எதிர்காலத்தை உருவாக்குகிற அதிக வாய்ப்புள்ள துறையும் இந்தக் கல்வித்துறையேயாகும். சமுதாயத்தினுடைய நிலையை மாற்றுவதற்கு ஏதேனும் ஒரு சிறந்த கருவி இருக்குமானால், அது இந்தக் கல்வித்துறையின் மூலமாக அமைகிற பணியின் விளைவாக உருவாகும் அல்லது மாணவர்களே மாணவர்களாக உருவாவதன் விளைவாகத் தான் தேவையான நல்ல மாற்றங்கள் வளர வேண்டும்.

எனவே, அத்தகைய இன்றியமையாத ஒரு துறையில் ஆங்கிலேயர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே இருந்து, ஏதோ ஒரு வகையிலே தமிழ்நாட்டிலே கல்வித்துறை முன்னேற்றமாக நடந்து வந்து, தொடர்ந்து காங்கிரசார் ஆட்சிக் காலத்திலேயும், அதைத் தொடர்ந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலத்திலேயும், மேன்மேலும் முன்னேறுகிறது என்ற எண்ணத்தோடுதான் செயல்பட்டு வருகிறது.

ஆனால், எவ்வளவுதான் அதிகமாக நிதி ஒதுக்கி இந்தக் கடமைகளை நிறைவேற்றினாலும்கூட, மக்களுடைய தேவையை நோக்குகிறபோது, நிறைவேற்றுகிற அளவு மிகக்குறைவாக இருக்கிறது. பயன் விளைவிப்பதிலே இன்னும் குறைவாக இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், நாம் எந்த நோக்கத்தோடு செயல்படுகிறோமோ அந்த நோக்கமே நிறைவேற்ற முடியாமல் ஆகிவிடுகிறது; சதை இல்லாமல், இரத்த ஓட்டமே இல்லாமல், எலும்புக் கூடாக ஒரு தோற்றம் நமக்குத் தெரியுமேயானால், அது எப்படி காண்போர்க்கு வேதனையை உண்டாக்குமோ அந்த வேதனையைத் தான் சமுதாயத் தேவை நோக்கோடு காணும்போது கல்வித்துறை நமக்கு அளிக்கிறது. இதனால் ஆசிரியர்கள் எல்லாம் கடமையை ஆற்றவில்லை என்றோ, அதிகாரிகள் ஒழுங்காகப் பணிபுரியவில்லை என்றோ, அமைச்சர் எதையும் கவனிக்கவில்லை என்றோ நான் சொல்லவில்லை. தேவையினுடைய அளவு, நாம் எதிர்நோக்குகிற பயன் விளையவேண்டிய நன்மைகள், இவற்றை நோக்குகிற போது இந்த மாபெரும் குறைபாடுகள் இருப்பதை ஆட்சியிலே உள்ளவர்கள் ஆழ்ந்து எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும்.

நாம் கடந்த ஆண்டு செய்ததைவிட, இந்த ஆண்டு அதிகம் நிதி ஒதுக்கம் செய்துவிட்டோம் என்ற எண்ணத்திலே ஒரு மகிழ்ச்சி, நிறைவு ஏற்படுவது இயற்கை. மொத்த வரவு-செலவு திட்டமும் உயருகிறபோது இதன் வரவு செலவுத் திட்டமும் உயர்வது இயற்கைதான். குறிப்பாக வரவு செலவுத் திட்டத்திலே,

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 மார்ச் 4]

முதல் பங்கீட்டு உரிமை கல்வித்துறைக்குத்தான் இயற்கையாக அமையும். ஆனால் தேவையின் அளவிலே எந்த அளவு நாம் நிறைவு செய்திருக்கிறோம் என்று பார்த்தால், ஏறத்தாழ 700 கோடி ரூபாய்க்குக் கல்விக்குத் தீட்டப்பட வேண்டிய வரவு செலவுத் திட்டம், 197 கோடி ரூபாய்க்குத் தீட்டப்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது என்பதையும், இங்கே இருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்கள், தந்திருக்கிற நண்பர்களுடைய அந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களின் கோரிக்கைகளையும், அதன் மூலமாகப் பிரதிபலிக்கிற தேவை உணர்வுகளையும், அதை நிறைவு செய்வதற்கு எவ்வளவு செய்யலாம் என்பதையும் நாம் எண்ணிப்பார்க்கிற போது அதற்கான ஒரு கணிப்பு இருக்குமானால், இங்கே அன்றாட நிர்வாகம், ஆசிரியர்களுடைய ஊதியம், பள்ளியை நடத்துகிற செலவு, பள்ளிக் கட்டிடங்களை உருவாக்குவதற்கான செலவு எவ்வளவு குறைந்து போயிருக்கிறது என்பது தெரியும்.

பள்ளிகளைப் பயனுள்ளதாக அமைக்கிற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்துவதற்காகும் செலவு காரணமாக எந்த அளவு பள்ளிகளை அமைக்க முடியாமல் இருக்கிறது, மாணவர்களுடைய கல்வித் தரத்தை உயர்த்துகிற சூழ்நிலையை உருவாக்க எந்த அளவு நிதி செலவு செய்யமுடியாமல் இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்ப்போமானால் உண்மையான நிலை விளங்கும். நான் அமைச்சருக்கு முதலிலேயே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன், வெட்டுத் தீர்மானங்களிலே தரப்பட்டிருக்கிறபடி, இங்கே இவர்கள் எவ்வளவுதான் கல்வி முன்னேற்றத்துக்காகச் செலவிடுவதாகக் கூறினாலும், மேல்நிலைக் கல்வியை உயர்நிலைப் பள்ளிக்கூடங்களிலே தொடங்குவதாகச் சொன்னாலும், 14 உறுப்பினர்கள் மேல் உயர்நிலைக் கல்விகற்பிக்கும் பள்ளிக் கூடங்களைப் பரவலாகத் தொடங்க வேண்டும் என்று கேட்டு இருக்கிறார்கள். கல்லூரிகளைப் புதிதாகத் துவங்க மாட்டோம் என்று அரசு சொன்னாலும்கூட 10, 12 உறுப்பினர்கள் கல்வாரி துவங்கவேண்டியதன் அவசியத்தை எடுத்துக்கூறி கேட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் தனித் தனியாகக் கல்வி நிலையங்கள் வேண்டும் என்று கேட்டவர்கள் 10, 15 பேர்கள். பல்வேறு வெட்டுத் தீர்மானங்களில் துவக்கப் பள்ளிகளை நாடுமுழுவதும் உள்ள எல்லாக்கிராமங்களிலும் தேவை என்று கேட்டிருப்பவர்கள் பலபேர். துவக்கப் பள்ளிகளை மேலும் ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்பவர்கள் துவக்கப் பள்ளி ஆசிரியர்கள் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்பவர்கள் பலபேர். இப்போது பள்ளிகளிலே உள்ள விஞ்ஞானக் கூடங்கள் பள்ளிகளிலே மிகக் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தாலே அவைகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்பவர்கள் பலபேர். நூலகம் தேவை, பெஞ்சு நாற்காலி தேவை, ஆசிரியர்களுக்கே நாற்காலிகள் இல்லை என்று குறிப்பிட்டிருப்பவர்கள் பலபேர். புதியக் கல்வித் திட்டம் வரும்போது ஆசிரியர்களுக்குப் பணிப்

1978 மார்ச் 4]

[திரு. க. அன்டழகன்]

பாதுகாப்பு தேவை என்று கேட்பவர்கள் சில பேர். இன்னும் சொல்லப்போனால் வேலை இழந்த ஆசிரியர்களுக்கு மீண்டும் வேலை கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்பவர்கள் பலபேர். குறிப்பிட்ட பள்ளிகளுக்குக் கட்டடங்கள் தேவை என்று கேட்டவர்கள் ஏறத்தாழ 84 பேர்கள்.

இவற்றை எல்லாம் கணக்கிட்டு கூட்டிப் பார்ப்போமானால் 188 கோடி ரூபாய் அளவு அரசாங்கத்தில் நிதி ஒதுக்கினாலும் திட்டத்தில், மேலும் 188 கோடி ரூபாய்க்கு டிமாண்ட்டு இருக்கிறது, தேவை இருக்கிறது. நாம் நம்முடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளுகிற முயற்சியிலே வெற்றி பெற முடியாத அளவிற்குப் பொருளாதார சிக்கலிலே முடக்கப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை ஆழ்ந்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

அதைத்தான் நான் கடந்த ஆண்டு எடுத்துக்கூறி, ஒரு உண்மையையும் சொன்னேன். கல்விக்காகும் மொத்தச் செலவில் ஏறத்தாழ 2.5 விழுக்காடு அளவிற்குத்தான் கட்டிடத்திற்காக மூலதன நிதி ஒதுக்கம் செய்கிற நிலைமை இருக்கிறது. நூலகம் விஞ்ஞானக்கூடம் போன்றவற்றிற்கு 0.15 விகிதம் ஏறத்தாழ 200-ல் ஒரு பங்குதான் ஒன்றுதான் நூல் நிலையங்களுக்காக உதவித்தொகையாக நிதி ஒதுக்கம் செய்யும் நிலைமை இருக்கிறது.

ஏறத்தாழ 10 ஆண்டுகாலத்திற்கு பள்ளிக்கூட கட்டிடங்கள்கட்ட, அங்கே ஆராய்ச்சிக்கூடங்கள், நூல் நிலையங்கள் ஆகியவற்றை ஏற்படுத்தும் நிலைமைகளை உருவாக்க மூலதனச் செலவைக் கணக்கிட்டு 100 கோடி, 200 கோடி என்று கடன் பெற்று அந்தக் கூடங்களைத் தனியார் பள்ளியாக இருந்தாலும், அரசாங்கப்பள்ளியாக இருந்தாலும் அதற்கு வழங்கி, 10 ஆண்டு காலத்தில் தொடர்ந்து பெறும் கடனை 30 அல்லது 40 ஆண்டு காலத்தில் திருப்பிச் செலுத்தும் அளவிற்கு ஏற்பாடு செய்தால் ஐழிய, கல்வத்துறை தேவை ஒன்றும் நிறைவேறாத நிலை நீடித்து பிச்சை எடுக்கும் ஓடாகத்தான் கல்வி நிலையங்கள் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஏற்கனவே, அரசாங்கத்திடம் ஒரு குறிப்பு இருந்தது. ஒரு ஸ்கூல் 'எடுகேஷன் கார்ப்பரேஷன்' அமைப்பது என்று ஒரு திட்டம் இருந்தது. அந்த எடுகேஷன் கார்ப்பரேஷன் மூலம் கடன் பெற்று அந்தக் கடன் மூலம் கல்விச் சாலைகளுக்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றுவது என்ற எண்ணம் இருந்தது. அண்மையில், அப்படிப்பட்ட முயற்சி கைவிடப்பட்டது. அப்படிச் செய்யமுடியாது என்ற எண்ணம் இருப்பதாகவும் தெரிகிறது. அப்படிச் செய்யாவிட்டால் அரசாங்க வரவு-செலவுத் திட்டத்திலிருந்து ஒதுக்கப்படும் நிதியில் இருந்து உருப்படியான ஒரு முன்னேற்றத்தை நாம் உருவாக்க முடியாது.

[திரு. சுக. அன்பழகன்]

[1978 மார்ச் 4]

நாம் எண்ணுகிற, அடி மட்டத்தில் இருக்கும், கிராமப்புறத்தில் உள்ள படிக்காமல் பரம்பரை பரம்பரையாகப் படிக்காமல் பின்தங்கியுள்ளவர்களுக்கு, தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு முன்னேற்றுவதற்கான உருப்படியான காரியம் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணுகிற எண்ணம் நிறைவேறுவது மிகவும் கடினம் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.*

கல்வித்துறையில் மாற்றம் வேண்டும். அந்த மாற்றம் சமூக முன்னேற்றத்தின் அடிப்படையாக அமைத்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும். இது அந்தத் துறையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, அந்த மாற்றம் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். ஏற்கனவே இருந்த அரசு 'பேசிக் எஜுகேஷன்' ஆதாரக் கல்வியில் தேவை என்று கருதி, அதைச் செயல்படுத்தி, அதற்காக அத்தனை ஆசிரியர்களுக்கும் பயிற்சி கொடுத்தும், அந்த ஆதாரக் கல்வி இன்றையதினம் கைவிடப்பட்ட ஒன்றாக, செயலற்ற ஒன்றாக ஆகியிருக்கிறது என்பதையும் ஒரு வகையில் பள்ளி உயர்நிலைக்கல்வி வளர்ந்து இருக்கும்போது, ஆதாரக் கல்வி ஏன் வெற்றி பெறவில்லை, ஏன் இந்த நாட்டு மக்களால் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியவில்லை என்று எண்ணிப் பார்த்தல் அவசியமாகும். இன்றையதினம் மேல் உயர்நிலைக்கல்வியைச் சொல்லிக் கொடுக்கிற முறையைக் கொண்டுவரும் நேரத்தில், அந்த நோக்கம் சிதைந்துவிடக்கூடாது, அந்த நோக்கம் தோல்வியுறக்கூடாது என்பதற்காகவே நான் இதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

குறிப்பாகச் சொன்னால், இப்போது ஏற்படுத்தியிருக்கும் இந்த மேல் உயர்நிலைக் கல்வியில் லொகேஷனல் ஸ்கீம் ஏற்படுத்துவதற்குத்தான் அகெடெமிக் ஸ்கீம் இருக்குமானால் அப்படி இருப்பதை கல்வித் துறை கைவிட்டுவிடக் கூறவில்லை. அதுவும் தேவை. இந்த மேல் உயர்நிலைக் கல்வி 10 பிளஸ் 2 முறை தேவைப்படுகிறது என்பது மட்டுமல்ல, பி. யு. சி. புகழக் வகுப்பு நீக்கம் செய்வதற்கு மட்டுமல்ல, கல்லூரியில் அந்தப் பாடத்திட்டம் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காக அல்ல. அதற்கு மாறாக மேல் உயர்நிலை மட்டத்தில் படிக்கிறவர்கள், கல்வித் துறையில் ஒரு நிறைவு பெறுகிற வகையில் அது இருக்கவேண்டும் என்கிற நோக்கத்தோடு அது செய்யப்பட வேண்டும். இந்த 10 பிளஸ் 2 என்ற மேல் உயர்நிலைக் கல்வி ஏற்படுத்தப்பட்ட பிறகும் பழைய கல்வி முறை ஏற்படுத்திய விளைவில் மாற்றம் இல்லை என்று சொன்னால், இந்தப் புதிய கல்வி மாற்றமே தேவை இல்லை என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

வெறும் பாடத்திட்டத்தில் படிப்பு ஆண்டில் மாற்றம் செய்வதால் இந்தியாவில் எந்த மாநிலத்திலும் எந்தப் பலனும் ஏற்படாது என்கிறபோது தமிழ் நாட்டில் மட்டும் அது எப்படி நல்ல பலனை ஏற்படுத்தி விடமுடியும்? இந்த மாற்றம் கல்வி

1978 மார்ச் 4] [திரு. க. அன்பழகன்]

முறையில் ஒரு மிகப் பெரிய மாற்றம் என்று சொன்னால், மாநில அரசாங்கத்தின் பொருளாதார வசதியில் பெருமளவில் செலவு செய்ய நேரும் மாற்றம் என்பதால், அது சாதாரண மாற்றம் அல்ல. அந்த மாற்றம் உண்மையிலேயே நமக்கு நல்ல பலனைத் தருவதாக அமைய வேண்டும். கல்லூரியில் இருக்கும் வகுப்பை உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு மாற்றுவதால், எந்த வகையில் பயன்படுவதாக உபயோகமாக இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், ஒரு வேலைக்குப் போகவோ, ஒரு தொழிலை மேற்கொள்ளவோ தொழில் முறையில் கடிதத் தொடர்பு கொள்ள, அது ஆற்றல் தர வேண்டும். அந்த வகையில் மாணவனுடைய ஆற்றல் வளர்ச்சி அடையச் செய்யவேண்டும்.

[பிற்பகல் 12-40]

அந்த மாற்றத்தைச் செய்யும் பொறுப்பை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அந்த மாற்றத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான பொருளாதார வளர்ச்சியை நீங்கள் பெற்றிருக்க வேண்டும். அந்த ஆற்றல் இருக்கிறதா என்பதிலே எனக்கு ஐயப்பாடுதோன்றுகின்றது. ஏனென்றால், திட்டமிடுகிறபோது நீங்கள் விரிவாக, பரவலாகத் திட்டமிட வேண்டும். அதற்காக இப்போது எடுத்திருக்கும் முயற்சியை விட்டுவிட வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. நீங்கள் எடுத்துவைக்கிற ஒவ்வொரு அடியும் நிலைத்திருக்க வேண்டும்; நீங்கள் எடுத்து வைக்கிற அடி சறுக்கி விடக்கூடாது. இவ்வளவு முயற்சிகளையும் எடுத்து, 2, 3 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இந்த முறை எதுவும் சரியில்லை என்று கூறிகைவிரிக்கும் நிலை ஏற்படுமானால் அது பொருளாதார வகையில் பெருத்த இழப்பு மட்டுமல்ல, சமுதாயத்திற்கும் பெருத்த இழப்பாக ஆகிவிடும் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்ததாக, இந்த மேல்நிலைக் கல்வியினுடைய நோக்கத்தை மிகத் தெளிவாக நீங்கள் விளக்கியாகவேண்டும். மற்ற பாடத் திட்டங்கள் எல்லாம் இதிலே இடம் பெற்றிருந்தாலும் கூட 'வொக்கேஷனல் ஸ்கீம்' தான் மிகவும் முக்கியமானது. ஆங்கிலம், தமிழ், பல்வேறு வகை அறிவியல் பாடங்கள், தொழில் பாடங்கள் என்றெல்லாம் இடம் பெற்றிருந்தாலும் கூட இந்தக் கல்வி முறையிலே அந்த மாணவர்களை யெல்லாம் வாழ்வுக்குத் தயாராக்குவது 'வொக்கேஷனல் ஸ்கீம்' தான் என்பதை மறந்து விடுவதற்கில்லை. 'வொக்கேஷனல் ஸ்கீம்' என்று வருகிறபோது,

Agriculture Home science, Commerce and business, Engineering and Technology, Health and Miscellaneous.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 மார்ச் 4]

என்று இருக்கிற இந்த 6 தலைப்புகளில் ஏறத்தாழ 30, 35 பாடங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. அது பற்றி, இந்த மேல் உயர்நிலைக் கல்வி வேண்டுமென்று கேட்கின்ற பள்ளிக்கூடங்களிலே என்னென்ன வசதிகள் இருக்கின்றன, என்னென்ன வசதிகள் இருக்க வேண்டுமென்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இங்கே கல்வித்துறை இதுகுறித்துத் தயாரித்த அறிக்கையில் 'லாபரெட்டரி' என்ற தலைப்பு வருகிறது. இது எஜுகேஷன் டிப்பார்ட்மெண்டில் வெளியிடப்பட்ட அறிவிப்புதான்.

"For starting science courses provision should be made for separate laboratories in working condition for the teaching of physics, chemistry, botany and zoology. They should be fully equipped for conducting practicals as suggested in the syllabus".

இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ள பகுதியில், ஏற்கனவே உள்ள விஞ்ஞானப் பாடங்களுக்குத் தேவையான விஞ்ஞானக்கூடம் எனப் பதற்கு மட்டுமே முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியானால் ஏற்கனவே பள்ளிகளில் இருக்கிற லாபரெட்டரி—விஞ்ஞானக் கூடங்கள் எந்த அளவுக்கு இருக்கின்றன என்பதை அறிய இது போதும். ஆனால் வொக்கேஷன் கோர்ஸ் என்று சொல்லப்படுகிற இந்தப் புதிய பயிற்சிகளுக்கான பாடத்திட்டங்களுக்கு வேண்டிய அளவுக்கு அதற்கேற்ற லாபரெட்டரி இருக்கிறதா, அதற்கு வேண்டிய கட்டிடம் கட்ட நிலப் பரப்பு இருக்கிறதா, அதற்கு எப்படிப்பட்ட வசதி தேவை? ஒன்று, ஒன்றரை, இரண்டு லட்சம் ரூபாய் அளவு நிதி அந்த வசதிகளை ஏற்படுத்தத் தேவைப்படுமானால் அதற்கு நிதி ஆதாரம் எங்கிருந்து பெறுவது என்பவைகளைப்பற்றி முதலில் முடிவு செய்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு வேளை இத்தனையும் சொல்லிவிட்டு, தொழில் முறைப் பயிற்சி வகையில் பெயரளவுக்கு ஒன்றிரண்டை நிறைவேற்றுவது என்று நினைத்திருக்கலானால் அதனால் எந்தப் பயனும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், 'ஹோம் சைன்ஸ்' பயிற்சி இருக்கிறது. ஹோம் சைன்ஸ் என்று சொல்லுகிற பாட வகையில் டிரஸ் டிசைனிங் அண்டு மேக்கிங் என்று இருக்கிறது. அதைக் கற்றுக் கொடுப்பதற்கு ஏதோ இரண்டு தையல் இயந்திரங்களை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு, ஒன்று அல்லது இரண்டு தையல் ஆசிரியர்களையும் நியமித்துவிட்டால் போதும், அதையே எல்லாப் பள்ளிகளிலும் நடத்தினால் போதும் என்று நினைத்தால் நிச்சயமாகச் சொல்வேன், அது வீண் வேலை என்று. அப்படிப்பட்ட தொழில் படிப்பினால் பெருத்த ஏமாற்றந்தான் கிடைக்கும்.

இதில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற பாடத் திட்டங்களில், நான்கு வகையானதில் தமிழ்நாட்டில் ஏதாவது ஒன்றை ஒரு மேல் உயர்நிலைப் பள்ளியில் கற்பிக்க வேண்டுமென்றால், அந்தப் பள்ளிக்கு

1978 மார்ச் 4] [திரு. க. அன்பழகன்]

1 அல்லது 2 அல்லது 3 லட்சம் ரூபாய் அடிப்படை முதலீடு—
காபிட்டல் இன்வெஸ்ட்மென்ட்—இருந்தால் தவிர உடனடியாக
அந்தப் பயிற்சியைத் தர முடியாது. வேண்டுமென்றால், ஒப்புக்கு
இந்த 35 தொழிற் பயிற்சிப் பாடங்களில் ஒன்றிரண்டை
சொல்லித்தரலாம்.

நான் வேளாண்மை— பொறியியல் வகைப் பயிற்சிக்கான பாடத்
திட்டத்தை 'சிலபைஸ்' பார்த்தேன். ஆனால், அந்த சிலபைஸுக்கு
ஏற்ற வகையில் ஆசிரியர்கள் இப்போது இல்லை. ஒருவேளை
பாலிடெக்னிக்கில் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்களில் ஒன்று அல்லது
இரண்டு பேர்களை நியமித்து சுற்பித்துக் கொடுப்போம் என்று
சொல்லலாம். அப்படியானால் அதற்குத் தனியாக ஒரு தொழிற்
பயிற்சிக்கான கூடம் ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்படி பாஸ்பிடக்
னிக் அமைப்பதில் அச்சப்போறி பயிற்சி தருவதனால் அதற்கு
'பிரின்டிங் டெக்னாலஜி'க்கு என்று ஒரு அச்ச இயந்திரமும் மற்றக்
கருவிகளும் தேவைப்படும். அதற்கு என்ன செலவாகும்?
அதனால் அதை கைவிட்டுவிடுங்கள் என்று சொல்லவில்லை. திட்டம்
போட்டு ஒவ்வொரு வகைப் பயிற்சியையும் செயல்படுத்தும்
போது இவ்வளவையும் கவனத்திற் கொள்ள வேண்டும்;
அப்படியானால்தான் சரியாகச் செயல்படுத்த முடியும் என்பதற்கே
சொல்கிறேன்.

'ஹெல்த்' வகை பயிற்சிபற்றி இங்கே தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.
அதற்கு லாபரட்டரி வேண்டும். இ.இ.ஜி., இ.சி.ஜி. போன்ற
வகைகளில் பயிற்சியளிக்கப் போதுமான கருவிகள் வேண்டும்.
அவைகளில் பயிற்சி பெற்ற டாக்டர்கள் அல்லது ஆடியோ மெட்ரி
டெக்னிஷியன்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும். இந்த வசதிகள்
இல்லாமல் இதில் பயிற்சி அளிக்க முடியுமா என்றால் நிச்சயமாக
முடியாது.

அப்தால்மிக் டெக்னீஷியன்ஸ்-க்கு ஒருவேளை பயிற்சி தர
முடியும். அவர்களுக்கு வேண்டுமானால் கண்ணுக்குக் கண்ணடி
போடுகிற அளவிற்குப் பயிற்சி தரலாம். டென்டல் மெக்கானிக்ஸ்
பயிற்சிக்கு அதற்குத் தேவையான டென்டிஸ்ட்ரி வசதிகள் இல்லா
மல் பயிற்சிதர முடியுமா? ரேடியாலஜிக்கல் அலிஸ்டன்ட்ஸ்
என்று சொன்னால், அதற்கு எவ்வளவு வசதி இருந்தால் அந்த
அலிஸ்டென்ட்ஸ்க்குத் தேவையான பயிற்சி கொடுக்க முடியும்?
மருத்துவமனை இல்லாதவிடங்களில் நர்சிங் கோர்ஸ் பயன்படுமா?
மகப்பேறு மருத்துவம் வேண்டுமானால் சொல்லித் தரலாம்.
அதில்கூட விஞ்ஞான முறைப்படி நேர்முகப் பயிற்சி எல்லாம்
தர முடியாது. அதேபோன்று ஹாஸ்பிட்டல், ஹோஸ்பித்தல்
போன்ற பயிற்சியை எப்படித் தர முடியும்?

ஆக, இதைப் பார்க்கிறபோது, ஒரு பள்ளி அளவில் முடியாத
வைகளையெல்லாம் அந்தந்தத் துறையிலுள்ள பேராசிரியர்களைக்
கேட்டு மருத்துவத் துறையிலுள்ள ஒரு பேராசிரியர், என்ஜினி

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 மார்ச் 4]

யாரிங் கல்லூரிப் பேராசிரியர் ஒருவர், வேளாண்மைக் கல்லூரியில் உள்ள ஒரு பேராசிரியர் இவர்களுடையெல்லாம் கேட்டு அவ்வத் துறைகளுக்கான பாடத்திட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. ப்ராக்க்டிகல், யூஸ்புன் அன்ட் பாஸிபிள் ஸஜஷன்ஸ் என்று சொல்லத்தக்க வகையில் நடைமுறைப்படுத்தக் கூடிய பயனுள்ள பயிற்சியாக இந்தப் பாடத் திட்டங்கள் பெருமளவிற்கு அமைய வில்லை.

ஆகவே, ஒரு நிபுணர் குழு அமைத்து இந்தப் பாடத் திட்டங்களைப் பள்ளிகளில் செயல்படுத்த முடியுமா என ஆராய்ந்து, என்ன என்ன, எப்படி எப்படிப் பாடத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த முடியும் என்று பார்த்து அதற்கேற்ப பாடத் திட்டங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும். இதுபோன்ற விலபலை உருவாக்குவதற்கு இரண்டு அக்கடமிக் பீப்பிள்ஸ் ஒரு அறையில் உட்கார்ந்து கொண்டு வேறு படிப்புக்குள்ள பழைய விலபலைத் தேடிப் பார்த்து புதிய வகுப்புப் பாடத்திற்கான விலபலைத் தருவது என்பது சாதாரணமான காரியம். அப்படித் தந்திருக்கிற பாடத் திட்டங்களைப் பார்த்தேன். மேல் உயர்நிலைக் கல்வியை பயனுடையதாக நடைமுறைப்படுத்தக் கூடிய அளவிற்கு அவை ஏற்றவையாக இல்லை.

ஒவ்வொரு மேல் உயர்நிலைப் பள்ளியிலும் நான்கு தொழில் பாடங்களாவது பயிற்றுவிக்கப்பட வேண்டும். ஒரு பள்ளியில் 200 மாணவர்கள் சேர்ந்து, அதில் 100 பிள்ளைகள் தொழில் பயிற்சிப் பெறுவதற்கு வருவதாக இருந்தால் ஒரு தொழில் பாடத்தை மட்டும், ஒரு தொழிலை மட்டும் பயிற்றுவிப்பதாக இருந்தால் அது பயன் தராது. அந்த ஒரு தொழிலைப் பயிற்றுவிக்கவும் போதுமான வசதிகள் கிடையாது. ஆக நான்கு தொழில் பாடங்களைத் தொடங்க வேண்டுமென்றால் குறைந்தது ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு லட்சம் ரூபாயாகும். எனவே, குறைந்தது அந்த அளவிற்காவது வசதி செய்ய முடியுமா என்பதை முன் கூட்டியே தீர்மானிக்க வேண்டும். அவை செயல்படுத்தப்படக் கூடிய பயிற்சித் திட்டங்களாக அமைய வேண்டும்.

வேளாண்மைத் துறை கல்வியை எடுத்துக் கொண்டால், ஐந்து அல்லது பத்து ஏக்கர் நிலம் விவசாயத்திற்கு என்று வைத்துக் கொள்ளாமல், அதற்காகத் திட்டம் போடாமல் பிள்ளைகளுக்கு வேளாண்மைக் கல்வி பயிற்றுவிப்பது என்றால் 'ஏட்டுசி சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது' என்பதுபோல்தான் அமையும். தொழில் கல்வியைப் பொறுத்தளவிற்கு இது மறுக்க முடியாத உண்மை. இந்நிலை ஏற்படாதவாறு தகுந்தவாறு மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். மேல் உயர்நிலைக் கல்வி தொடங்குகிற பள்ளிகளில் எல்லாம் எவ்வளவு இடவசதி வேண்டும் என்பது குறிப்பிடப் படுகிறது.

1978 மார்ச் 4] [திரு. க. அன்பழகன்]

Building and site : Normally the institution should be located in a campus of 10 acres in rural areas and 5 acres in urban areas with provision for play ground.

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 450, 500 பள்ளிக்கூடங்களை தேர்ந்தெடுத்திருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு இடத்திலாவது பத்து ஏக்கர் நிலம் காட்ட முடியுமா?

நகர்ப்பகுதியில் ஒரு இடத்திலாவது 5 ஏக்கர் பரப்பு தேவை நிலம் காட்ட முடியுமா? அர்பண் ஏரியா என்றால் ஐந்து ஏக்கர் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரண ஒரு ஆரம்பக் காதார நிலையத்தை ஒரு கிராமத்தில் ஏற்படுத்துவதென்றால் கூட தஞ்சை மாவட்டத்தில் கூட ஐந்து ஏக்கர் நிலம் கிடைப்பதில்லை. இலவசமாகக் கட்டிக் கொடுப்பதற்குக்கூட இடம் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே, சூழ்நிலைகளை அறிந்து, தேவைகளை நிறைவேற்றக்கூடிய வழி அறிந்து விதிமுறைகள் வகுக்கப்பட வேண்டும்.

வொக்கேஷனல் கோர்ஸ் லாபரட்டரீஸ் குறித்து பரிசீலித்து அதற்கு ஒரு முக்கியத்துவம் தர வேண்டும். அப்படி முக்கியத்துவம் தரவில்லையென்றால் அந்தக் கல்வி பயனற்றக் கல்வியாக மாறிவிடும்.

வேலையில்லாத் திண்டாட்டம், வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் என்று எதைக் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்தால் அரசாங்கம் அல்லது தனியார் நிறுவனங்களில் வேலை கிடைக்கவில்லை என்பதைத்தான் ஒரு பெரிய காரணமாகச் சொல்கிறார்கள்.

இங்குகூடச் சென்னையில் சில நாட்களுக்கு முன் இராணுவத்திற்காக ஆட்களை எடுத்தபோது கேரளா, ஆந்திரா போன்ற வேறு மாநிலத்தில் இருந்து வந்தவர்களின் விளைவாக கூட்டம் மிகுதியாகி அடிதடி ஏற்படுகிற அளவிற்கு வந்தது. இனி எல்லாயிடங்களிலும் அப்படி ஏற்படக்கூடாது என்பதற்காக சொல்லப்படுகிற ஒரு கருத்துதான் தன் சார்பு நிலைமை ஏற்படுவதற்கு ஏற்ற ஊக்கமும் பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும்.

இம்முயற்சியில் குறைபாடுகள் ஏற்படாமல் இருக்குமானால், அதைத் திருத்துவதற்கு முன் வர வேண்டும். எவ்வளவு பேர்கள் இந்தப் படிப்பில் சேரத்தக்கவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். இப்பொழுது உயர்நிலைப்பள்ளிப் படிப்பு முடிந்தவுடன் மாணவர்கள் கல்லூரியில் உள்ள புதுமுக வகுப்பிற்குத்தான் செல்ல வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு எழுதுபவர்களால் 2½ லட்சம் பேர்களில் 1½ லட்சம் பேர்கள் தேர்வு பெற்று வருகிறார்கள் என்றால் அவர்களில் பாதிபேர் புதுமுக வகுப்பில்தான் சேரப் போகிறார்கள். இந்த ஆண்டு அதுபற்றிப் பிரச்னை இல்லை.

புதிய எஸ்.எஸ்.எல்.சி.-யான பத்தாவது வகுப்புத் தேர்வு எழுதுபவர்கள்தான் புதிய மேல் உயர்நிலைப் படிப்பு வகுப்பில், அதன் முதல் ஆண்டில் சேர வேண்டியவர்களாவர்.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 மார்ச் 4]

[பிற்பகல் 12.50.]

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை.]

அப்படி மூன்று லட்சம் பேர்கள் தேர்வு எழுதுவார்கள் என்றால், அதில் ஒன்றரை லட்சம் பேர்களாவது வெற்றி பெற்றாக வேண்டும். நியாயமான ஒரு அளவில் எடுத்துக் கொண்டால் ஏறத்தாழ 2 லட்சம் பேர்களாவது தேர்வு பெற்று வருகிறவர்கள் இருக்கலாம். அதில் குறைந்தது ஒன்றரை லட்சம் பேர்களாவது மேல் உயர்நிலைப்பள்ளியில் படிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்திற்கு ஆளாவர். காரணம் உடனடியாக வேலை எதுவும் கிடைக்காது என்பதுடன் 15, 16 வயதிலுள்ளவர்களுக்கு இந்த எண்ணம் தான் வரும். வேலைக்குப் போக வேண்டுமென்றால், 18, 20 வயதாவது ஆக வேண்டும். இந்த நிலையில் 17 வயது, 16 வயது என்ற நிலைமையில் இருக்கக் கூடியவர்கள், இரண்டு ஆண்டு காலம் தொடர்ந்து படிக்கத்தான் விரும்புவார்கள்.

இந்தக் கல்வியை அளிப்பதற்காக 220 பள்ளிகள் தெரிந்தெடுக்க ஏற்படுத்தப்பட்டிருப்பதாக தெரிவிக்கப்பட்டது. பின்னர் 400 பள்ளிகள் என்று கூறப்பட்டது. இதை வேண்டுமென்றால் 500 பள்ளிகள் என்று ஆக்கினாலும், ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் 200 பேர்கள் கல்வி பயிலுவதற்கேற்ற போதுமான வசதியில்லை. இவ்விதம் 500 பள்ளிகளில் 200 மாணவர்கள் வீதம் முதல் வகுப்பில் சேர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று எடுத்துக் கொண்டாலும், 200 மாணவர்களுக்கு எல்லா பள்ளிக்குடங்களிலும் தகுந்த கல்வி வழங்க முடியாது. போதிய கட்டிடங்கள் அதற்கான வசதியில்லை. கட்டிட வசதி இருந்தாலும், தொழில் வகையில் பயிற்சிக்கான வசதி உருவாகவில்லை.

ஏதோ சில பள்ளிகளுக்கு நீங்கள் கட்டிடங்களுக்காகவும் மற்றவற்றிற்காகவும் ஒன்றரை லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருந்தாலும், அதற்கான கட்டிடங்கள் கட்டுவது என்றாலும் 9 மாதங்கள் 10 மாதங்கள் ஆகலாம். எனவே அனுமதிக்கப்பட்ட பள்ளிகளில் உடனடியாக 200 மாணவர்களையும் சேர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று திட்டமிட்டிருந்தாலும் நிச்சயமாக இட நெருக்கடி வரும்.

அது மட்டுமல்ல, ஏற்கெனவே 600 பேர்கள் கல்விபயின்று கொண்டிருந்த ஒரு பள்ளியில், இப்போது மேலும் 200 பேர்களுக்கு இடம் கொடுக்கவேண்டும் என்று வரும்போது நிச்சயமாக இட நெருக்கடி ஏற்படும், 200 பேர்களையும் சேர்த்துக் கொள்ள இயலாது என்று தலைமை ஆசிரியர் எண்ணிக்கையைக் குறைக்கவும் இயலாது, அவ்விதம் கூறிவிட்டு அவர்கள் எளிதில் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது, இதன் காரணமாக நிச்சயமாக பொது மக்களிடம் ஒருவிதமான கிளர்ச்சி மனப்பான்மை ஏற்படும். ஏதோ திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் இதைத் தூண்டிவிடுகிறது என்று எண்ணிக்கொள்ளாதீர்கள். முன் கூட்டியே நிலைமையை எண்ணிப்பார்க்கவே கூறுகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு மனப்

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

1978 மார்ச் 4]

[திரு. க. அன்பழகன்]

பான்மை ஏற்படுவது இயற்கை, ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் படிக்கும் மாணவர்களுடைய பெற்றோர், As right of the parent என்ற வகையில் உரிமையுடன் இடம் கேட்பர். இங்கு படித்த மாணவனை ஏன் வீட்டுக்கு அனுப்பவேண்டும், இங்கேயே ஏன் சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடாது என்கின்ற மனப்பான்மை வருவது இயற்கை.

இதன் காரணமாக ஒன்றரை லட்சம் பேருக்கும் இடமில்லாத நிலை ஏற்படும் போது, ஒரு விதமான ஏமாற்றம் ஏற்படலாம். இவ்விதம் ஒன்றரை லட்சம் பேர்களுக்கு இடவசதிசெய்து தருவதற்கு 400 அல்லது 500 பள்ளிகளிலும் நிச்சயமாக ஒரு எண்பதாயிரம் பேர்களைத் தான் சேர்த்துக்கொள்ள இயலும். அப்படி வரும்போது, ஏறத்தாழ முதலாண்டில் 50 ஆயிரம் பேர்களைத் தான் சேர்த்துக்கொள்ள இயலும், அடுத்த ஆண்டில் இரண்டாவது ஆண்டு இரண்டு வகுப்புகளையும் நடத்துவதற்கான அளவில் அறை வசதிகள் தேவைப்படும். அதனையொட்டிய பிற தேவைகளும் வரும். ஆகவே இந்த 500 பள்ளிகளிலும் 200 மாணவர்கள் வீதம் சேர்த்துக்கொண்டாலே சிக்கல் தரும் என்று கணக்கு போடுவது— ஏமாற்றத்தை அளிப்பதாக அமையும், மேலும் இடம் கிடைக்காத மாணவர்களுக்கு எரிச்சலை ஊட்டுவதாக அமையும், நிறைவும் ஏற்பட்டுவிட முடியாது.

ஆகவே, இருக்கின்ற நிலைமையை கருத்திற்கொண்டு, முதலில் குறைந்தது 1,500 பள்ளிகளில் முதலில் இரண்டு செக்ஷன்களை தொடங்குவதற்கு அனுமதி தந்தது. அதில் ஓராண்டு காலத்தில், எல்லா வசதிகளுடனும் தொழில் படிப்பு கொடுப்பதற்கும் பெரு முயற்சி எடுக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட 'ஒரு ஆல்டர்னேட்டிவ் அரேன்ஜ்மென்ட்,' மாற்று ஏற்பாடு செய்து தான் ஆகவேண்டும். காரணம், 10-வது வரை படித்து முடிக்கும் தங்கள் பிள்ளைகளை பெற்றோர் யாரும் சுமமா பள்ளியில் சேராது வைத்திருக்க மாட்டார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், அவர்கள் படித்துக் கொண்டிருந்த பள்ளிகளிலேயே இடம் வேண்டும் என்று கேட்கக் கூடிய நிலையும் ஏற்படும்.

அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை இருக்குமானால், 10-வது வகுப்புக்கு மேல் புதிதாக ஒரு "ஸெலபஸ்" தயாரித்து 11-வது வகுப்பில் புதிய 'அக்கடமிக் கோர்ஸ்' ஆக 11-வது வகுப்பு அமைகிறது என்ற அளவில் அதில் பயின்று பி.யு.ஸி. படிப்பில் சேர்ந்து கொள்ள வகை செய்யும் முறையில் ஒரு திட்டத்தினை இடைக்காலத்திற்கு வகுக்கவேண்டும். புதிதாக இப்படிப்பட்ட ஒரு திட்டத்தைத் தெரிவித்தால் கல்வி இலாகா அதனை எளிதில் ஏற்றுக்கொள்ளாது — எண்ணிப்பார்க்கவும் தயாராகாது— அப்படி சொல்லப்படுவது இந்த இலாகாவுக்கு எளிதில் புரியவும் செய்யாது.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 மார்ச் 4]

இப்போதுள்ள நிலை என்னவென்றால், 10-வது படித்து தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் இரண்டாண்டு படிப்பில் சேர்ந்து கொள்ள முடியாத நிலைமையிலும் பி.யு.ஸி. படிப்பிலும் சேர்ந்து கொள்ள முடியாத நிலைமையிலும் வரக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும், அதைத் தவிர்க்க ஒராண்டு படிப்பாக இருக்கக்கூடிய வகையில் ஏற்கனவே உள்ளதை ஒத்த 'அகடமிக் கோர்ஸ்' என்ற வகையில் பாட திட்டத்தினை அமைத்து, அதற்கு ஒவ்வொரு பள்ளியிலும் போதுமான அளவுக்கு எண்ணிக்கை வருமானால் — அப்படி எண்ணிக்கை வருகின்ற இடங்களில், இண்டரீம் ஸ்டேஜாக அப்படிப்பட்ட ஒரு கோர்ஸை — வகுப்பை நடத்துவதற்கு அனுமதி அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, கல்லூரியில் புகுமுத வகுப்பு இத்துடன் முடிந்துவிடப்போகிறது என்ற எண்ணத்தை உருவாக்காமல் படிப்படியாக பி.யு.ஸி.யில் படிக்கின்ற மாணவர் எண்ணிக்கை குறைந்து வரும் வகையில் கிரடேஷன் முறையில் அதாவது 80 ஆயிரம் பேர்கள் இப்போது பி.யு.சி.யில் இருக்கிறார்கள் என்றால், அதை 40 ஆயிரமாக கொண்டு வந்து, அடுத்த ஆண்டு 30 ஆயிரமாக ஆக்கி, தொடர்ந்து 20 ஆயிரமாக ஆக்கி, 10 ஆயிரமாக ஆக்கி, பின்னால் நிறுத்திவிடக்கூடிய ஒரு ஏற்பாட்டினை செய்யவேண்டும். இதைப் பற்றி இந்த அறிக்கையில் காணப்படுகிறது.

“Report of the Tamil Nadu Education Structure and Pattern Committee—Higher Secondary to be with schools only, but can be with Colleges also for five years only”

75ஆம் ஆண்டில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி காலத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட இந்த அறிக்கையின் 55-வது பக்கத்தில் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த யோசனையை வலியுறுத்திச் சிறிது மாற்றிச் சொல்வதற்குக் காரணம், இடைக்காலத்தில், ஒரு ஐந்தாண்டுக் காலத்திற்கு கல்லூரியில் பி.யு.சி. படிப்பை வைத்துக் கொண்டால், இது மேல் உயர் நிலைப் படிப்பில் உள்ளப் பிரச்னையைப் பெருமளவில் தவிர்க்கும். இந்த டிரான்சிஷனல் ஸ்டேஜ் என்று சொல்லக்கூடிய காலத்தில் மேல் உயர் நிலைப் பள்ளிகளிலே முதல் ஆண்டில் மாணவர்கள் சேரமுடியாமல் இருப்பார்கள். எல்லா உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலேயும் இப்போது 11-வது வகுப்பை எடுத்து விடுவதால் இதிலே இடமில்லாமல் போகக் கூடிய 50,100 மாணவர்களுக்கு 11-வது புதிய 11-வது வகுப்பு என்ற பெயரில் சேர்ப்பதற்கு வழி செய்து கொடுக்கலாம். கல்வி என்கின்ற முறையில் ஒரு வகுப்பை ஏற்படுத்தினால், நீங்கள் தொழில் முறையிலே பயிற்சி தரும் இந்த மேல் உயர் நிலைப் பள்ளிகளிலே ஏற்படுகின்ற பெருத்த குறைபாட்டை உடனடியாக இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக்

1978 மார்ச் 4]

[திரு. க. அன்பழகன்]

கொள்ளாமல், தவிர்த்துக்கொள்ளக் கூடிய அளவிற்கு இதிலே கொஞ்சம் சாதுரியமாக நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அந்த அறிக்கையிலே தெரிவித்துள்ளபடி, இன்றுள்ள கல்லூரிகளில் அல்லாத மேல் உயர் நிலைப் படிப்பும் 1983ஆம் ஆண்டு இடம்பெறும் எனவும் பின்னரே நீக்கப்படும் எனவும் காணப்படுகிறது. After 1983 the colleges will offer degree course only என்று அதில் சொல்கிறார்கள். கல்லூரிகளில் மேல் உயர்நிலைப் படிப்பை ஏற்படுத்துவது நல்லதல்ல என்று கருதும் அரசு அந்த 1983ஆம் ஆண்டு வரையிலும் நங்கள் இந்த இன்றுள்ள பி.யு.சி.யைத் தொடர்ந்து வைத்துக்கொள்வது இடைக்காலத்திலே ஏற்படக்கூடிய சிக்கலைத் தவிர்க்க உதவியாக இருக்கும் என்பதை வலியுறுத்தித் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் மற்றொன்று, ஏறக்குறைய 7,000 ஆசிரியர்கள் இந்த உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் 11-வது வகுப்பு எடுக்கப்படுகின்ற காரணத்தினால் வேலை இழப்பார்கள். அவர்சனே முடிந்தவரை புதிய மேல் உயர்நிலை வகுப்புக்கு எடுத்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. 11-வது வகுப்பினை ஒரு சிறப்பு வகுப்பாக ஏற்படுத்துவதன் மூலம் ஒருபகுதி ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கலாம். இந்த 7,000 பேரில், 3,000 பேர்கள் மேல் உயர் மேல்நிலைப் பள்ளிகளுக்கு வந்தாலும் கூட, மிச்சம் இருக்கின்ற 4,000 ஆசிரியர்களை எடுக்கப்படும் பழைய 11-வது வகுப்பை முறையிலேயே இதை ஓராண்டிற்கு வேறு விதமாக மாற்றியமைப்பதன் மூலம், அதிலே பணியாற்றுகின்ற வாய்ப்பைக் கொடுக்கலாம். அதனால் மாணவர்களும் பயனடைவார்கள்; ஆசிரியர்களுக்கு வேலை இல்லை என்னும் நிலைமை இருக்காது.

அடுத்து, ஓராண்டிற்குப்பின் இந்தப் புகு முக வகுப்பு நீக்கப்படும் ஆதலால் அதில் பணியாற்றும் கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்புத் தருகிறோம் என்று சொன்னாலும், அவர்களுக்கு மனத் திருப்திக்கு வேலைக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னாலும் கூட, அவர்கள் எல்லோருக்கும் வேலை கொடுக்கப் இயலுமா? என்பதையும் பார்க்கவேண்டும். அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்றால், பெரிய அளவிலே அந்தப் பிரச்னை ஏழாமல் அவசியமில்லாமல் இந்தப் பி.யு.சி.யை நீடிப்பதன் மூலம் மேலும் 3, 4 ஆண்டுகளுக்கு நீடிப்பது நல்லதாகும். இப்படி நீடிப்பதன் மூலம்—படிப்படியாக மாற்றம் செய்து இந்தப் பிரச்சனையை இப்படி ஓரளவு சுமுகமாகத் தீர்க்க முடியும்.

இதை இன்னொரு வகையிலே எண்ணிப் பார்த்தால், இந்த ஆண்டு 10ஆம் வகுப்பில் 3 லட்சம் பேர்கள் நியூ ரெகுலேஷன் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. தேர்வை எழுத இருக்கிறார்கள். இந்த 10ஆம் வகுப்பில் இந்த ஆண்டு 3 லட்சம் பேர்கள் தேர்வு எழுதினால்,

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 மார்ச் 4]

ஏறத்தாழ 1½ லட்சம் பேர் வெற்றி பெறாது பெயிலாகி அடுத்த ஆண்டில் தேர்வு எழுதக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். ஆகவே, இந்த எண்ணிக்கை அதிகமாகி 1979-ம் ஆண்டில் 4½ லட்சம் பேர் இந்தப் புதுவகையான எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வை எழுதுகின்ற நிலைமை ஏற்படும். இந்த 10ஆம் வகுப்புத் தேர்வை எழுதக் கூடியவர்கள் 3 லட்சத்திலிருந்து 3½ லட்சம் அளவுதான் உயருமென்று எதிர் பார்க்க முடியாது. வேண்டுமானால், 3 லட்சத்திலிருந்து 4 லட்சத்திற்குமேல் அதிகமாக உயரலாம்.

அப்படி உயரக்கூடிய நிலைமை வருகின்றபோது, அவர்களை யெல்லாம் மறுபடியும் இந்த மேல் உயர்நிலை தொழிற்கூட கல்வி முறையில் இடந்தந்து சேர்க்க முடியுமா? ஆகவே, இப்போது பள்ளிகளில் பதினென்றும் வகுப்பை எடுத்து விட்டு, அப்படி எடுத்துவிடுவதன் காரணமாக, பின்னர் இப்பேர்ப்பட்ட ஆசிரியர்கட்கும் வேலை கொடுத்து நிலைமையில் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க, முயற்சி ஒரு பக்கமும் பல்லாயிரம் மாணவர்கள் படிக்க வழியில்லாமல் தவிக்கும் நிலை ஒரு பக்கமும் ஏற்படாது. இந்த ஆசிரியர்களைப் பயன்படுத்த முன்வரவேண்டும். அப்படி அவர்களை வகையாகப் பயன்படுத்தினால், மாணவர்களும் பயன்பெறுவார்கள். யாரும் படிக்க இடம் இல்லாமல் நின்று விட்டவர்கள் என்ற நிலைமை ஏற்படக்கூடாது என்பது என்னுடைய கருத்து என்பதை வலியுறுத்தித் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்னொன்றையும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளை ஒரு தனி அமைப்பாக செபரேட் என்டிடியாக கருதக் கூடாது. அது தனியாக இருக்கக்கூடிய ஒரு வாட்டர் டைட் கம்ப்பார்ட்மெண்டாக இல்லாமல், அதிலே உள்ள ஆசிரியர்கள் அந்த வேலையை மட்டும் பார்ப்பதாக இல்லாமல், உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலும் பணியாற்றுகின்ற வகையிலே அமைக்க வேண்டும். மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலே உள்ள ஆசிரியர்கள் மொத்தத்திலேயே வாரத்தில் 6 அல்லது 8 மணி நேரம் அங்கு பணியாற்றினாலும், அவர்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியிலும் தொடர்ந்து பணியாற்ற வேண்டும். இங்கும் அவர்கள் 2, 3 வகுப்புக்களுக்கு பயிற்சியளிக்க வேண்டும். எஸ்.எஸ்.எல். சி.க்கு கீழே உள்ள 10, 9 வகுப்புக்களுக்காவது அவர்கள் பயிற்றுவிக்க வேண்டும். சில ஆண்டுகளுக்காவது இந்த அளவிலேயே அது இணைக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். எனவே, இரண்டு வகைச் செலவையும் அரசாங்கமே ஏற்பதால், இதைச் செம்மையாக நிறைவேற்ற முடியும் என்பதை நான் நினைவுபடுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இப்போது ஏற்படுத்தியிருக்கிற மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியை, முதலில் சில ஆண்டுகளுக்கு உயர்நிலைப் பள்ளிக் கல்வியோடு இணைப்புடையதாக ஒன்றாக செயல்படுத்துகின்ற முறையிலே இது செயல்பட வேண்டுமென்பதையும் நான் இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 4]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அதே நேரத்திலே, கல்லூரி ஆசிரியர்களைப் பொருத்தமட்டில் யு.ஜி.சி. அறிவித்திருக்கிறபடி ஊதியச் சலுகை வழங்கப்படவில்லை என்று இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள். நேற்றைய தினம் இங்கு பேசிய திரு. லத்திப் அவர்கள் கடுமையாக, கோபமாக இன்னும் சொல்லவேண்டுமானால், மாறுபட்ட எண்ணத்திலேயே கூட அவர்களைக் கண்டித்தார்.

(பிற்பகல் 1-00)

ஒருவேளை அவர்கள் அறப் போராட்டம் தொடங்க உண்ணா ஸ்திரதம் இருப்பதைக் கேட்ட காரணத்தால் உணர்ச்சி வசப்பட்டிருக்கக்கூடும். உண்ணாவிரதம் இருப்பவர்கள் மீது சிறிதேனும் பரிதாபத்தைக் காட்டிவிட்டு அதற்குப் பிறகு உணர்ச்சி வசப்பட்டிருந்தால் நலமாக இருந்திருக்கும்.

ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள், தி.மு.க. ஆட்சியில் ஏன் 1975-ஆம் ஆண்டே செய்யவில்லை, 1974-ஆம் ஆண்டே செய்யவில்லை என்று கேட்டார்கள். 1976-ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பட்ஜெட்டை நிதி நிலை அறிக்கையைத் தரக் கூடிய நிலை இருந்திருக்குமானால் நிச்சயமாகக் கொடுத்திருக்க முடியும், அதற்கான செலவில் 80 சதவீதத்தை யு.ஜி.சி. தருகிறது. நிச்சயமாக, நாங்கில் மனோகரன் அவர்கள் மத்திய அரசில் இருந்து வரக்கூடிய நிதி உதவியை வாங்கிக் கொள்வதில் அக்கறைகாட்டுவார். இதைச் செய்ய முன் வர வேண்டும் நாங்கள் இருந்திருந்தால் செய்திருப்போம். இன்று 1973-ஆம் ஆண்டிலிருந்து அதைக் கேட்டு மட்டும் அவர்கள் போராடவில்லை. பணி பாதுகாப்புக் கோரி போராடுகிறார்கள். பல பேர் வேலை நீக்கம் செய்யப்படுவார்களோ என்ற காரணத்தால் போராடுகிறார்கள்.

அந்த நிலையை அட்வைசர் ஆட்சி நடைபெற்ற நேரத்தில், குடியரசுத் தலைவர் சார்பில் கவர்னர் ஆட்சி நடைபெற்ற நேரத்தில், அந்த ஆட்சி மத்திய சர்க்கார் ஒப்பு கொண்டு வந்த திட்டத்தைக் கூடி நிறைவேற்ற எண்ணம் இல்லாமல், ஆலோசனை இல்லாமல், ஆட்சி நடத்தினார்கள் என்பதைத் தயவு செய்து மறந்துவிடக் கூடாது. மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த அந்த உதவித் தொகையை கொண்டு ஊதியத்தை உயர்த்தித்தராமல் விட்டு விட்டார்கள். ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு செய்யத் தவறிவிட்டது என்ற காரணத்தைக் கூறி இன்றைக்கு செய்ய மாட்டோம் என்ற வாதம் பொருத்தமானது அல்ல. கல்வி அமைச்சர் சொல்லவில்லை; வேறு சிலர் பொதுதாகச் சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு) நிதியமைச்சரும் சொல்லவில்லை. ஆகவே, நிச்சயமாக அவர்கள் கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொடுப்பார் என்ற நம்பிக்கையோடு எதிர்ப்பார்க்கிறேன்.

அவர்கள் பிரச்சினை 1973-ல் இருந்து யு.ஜி.சி. விகிதத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்கிறார்கள் அல்லது 1974-ல் இருந்தாவது ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். காரணம்—செர்வீஸ்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 மார்ச் 4]

அதிகமானவர்களுக்கு கிடைக்க வேண்டிய பயன் இன்றைக்கு அரசு ஒப்புக் கொள்ளும் முறையில் 10, 15, 25 ரூபாய்க்கு மேல் இல்லை. தயவு செய்து பட்டியல் போட்டுப் பாருங்கள். ஐந்து ஆண்டுகள் வேலை பார்த்திருந்தால் எவ்வளவு உயர்வு வரும்? 10 ஆண்டுகள் வேலை பார்த்திருந்தால் எவ்வளவு அதிகம் வரும்?

யு.ஜி.சி.யிலும் ஒரு தவறு செய்கிறார்கள். காட்டிகிரி என்று பிரிக்கிறபோது இருக்கிற எல்லாப் பிரிவுகளையும் குறைத்து ஒன்று சேர்த்து விட்டார்கள். ப்ரொபசர் ஸ்கேல், லெக்சரர் ஸ்கேல் என்று வைத்த முறை சரியல்ல. ஒன்றாக வைத்து அவ்வாறு நிர்ணயித்திருப்பது முறை அல்ல. நானும் கல்லூரி ஆசிரியராகப் பணியாற்றியிருக்கிறேன். பல்வேறு படிகள் இருந்தன. டியூட்டர் லெக்சரர், அசிஸ்டெண்ட் ப்ரொபசர், அடிஷனல் ப்ரொபசர், ப்ரொபசர், சீனியர் ப்ரொபசர், பிரின்சிபால், என்ற இவ்வளவு படிகளை எடுத்து விட்டது தான் யு.ஜி.சி. செய்த தவறு. Commitment new commitment for the State Government. இதனால்—மாநில அரசு நிதிப்பொறுப்பேற்க வேண்டிய அளவு எவ்வளவு என்று கணக்கைப் பாத்துக் கொள்வார்களானால்—1973-ல் தொடங்கினால் 5 கோடி ரூபாய் வரும். 1974-ல் தொடங்கினால் 4 கோடி ரூபாய் வரும். 1975-ல் தொடங்கினால் மூன்று கோடி ரூபாய் வரும் என்று சொல்லுவார்களானால் அது ஆசிரியர்களுக்கு ஒரு மன நிறைவைக் கொடுக்கும். இந்தப் புள்ளி விவரங்கள் தரப்பட்டு 3 கோடியை ஏற்றுக் கொள்ள முடியும், 5 கோடியை ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை என்று காரணம் சொன்னால் அரசாங்கத்திற்கு இடர்ப்பாடு இருக்கிறது என்பதையோ அரசாங்கப் பொறுப்பையோ எண்ணிப் பார்க்க முடியும் என்று கருதலாம்.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக ஆசிரியர்களுக்கு சில வகையான ஊதிய உயர்வு தரப்படவில்லை, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் தரப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் சுயாட்சி உள்ள நிர்வாக அமைப்பைக் கொண்டது டோடல் கிராண்ட் மொத்த மானியம் மாநில அரசு தருகிறது. இதைக் கவனித்திருக்க வேண்டியவர் நாவலர் நெடுஞ்செழியன்; அங்கே தான் இருக்கிறார். அவரையும் கேட்டு தெரிந்து கொள்ளலாம். மொத்த மானியம் என்ற முறையில் தருவதிலிருந்து சில திட்டங்களை அவர்களே நிறைவேற்றலாம். முழு உரிமையும் பல்கலைக் கழகத்திற்குத்தான். பல்கலைக் கழகம் தவறு செய்யுமானால் ஆளும் கட்சி அங்கத்தினர்கள் அரசாங்கத்தின் மூலமாகத் தெரிவித்து சரியான நடவடிக்கை எடுத்து அந்தக் குறையைப் போக்க வேண்டுமே தவிர, ஏற்கெனவே செய்யவில்லை என்ற காரணத்தைக் கூறினால், அவர்கள் குறை நீங்கி விடாது.

1978 மார்ச் 4]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அகில இந்தியா என்ற பெயரால் யு.ஜி.சி. என்ற அமைப்பை அமைத்து அது உருவாக்கும் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து நம் மீது திணிக்கிறார்கள். பல்கலைக் கழக நிலையில் யு.ஜி.சி என்றால் எலிமெண்டரி பள்ளி ஆசிரியர்களுக்காக என்று அப்படித் தனியாக ஒரு அமைப்பு ஏற்படுத்துவார்களா? பல்கலைக்கழக அளவில் கூடப் பாடத் திட்டங்கள் முதலானவற்றை ஒரு தரப்படுத்த அவர்கள் ஈடுபடலாமே தவிர, நிர்வாகத்தில் ஈடுபடக்கூடாது,

ஆயினும், இந்த நிலையை ஏற்றுக் கொண்ட பிறகு மாநில அரசு ஒருவாறு அதற்கு உட்பட்டுத்தான் தீர வேண்டும். ஆந்திராவில் இவ்வளவு தருகிறார்கள். கேரளாவில் அந்த அளவு ஊதியம் தருகிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏன் குறைத்துக் தருகிறார்கள் என்று கேட்கிறார்கள்.

நம்முடைய ஆசிரியர்களுக்குத் திறமை குறைந்து விட்டதா? அதற்கான பட்டப் படிப்பைப் படிக்காதவர்களா? அவ்வளவு பொறுப்புடன் கல்லூரியில் கடமை ஆற்றாதவர்களா? ஆகவே, அந்த அளவில் பார்க்கும்பொது யு.ஜி.சி. திட்டப்படி அந்த அளவிற்குச் சம்பளம் தரப்பட வேண்டுமென்பது நியாயமான கோரிக்கை.

நம்மால் முடிந்த அளவிற்கு, அந்தக் கோரிக்கையை ஏற்று நிறைவேற்றி, அவர்கள் உண்ணாவிரதத்தை நிறுத்துகிற அளவிற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

உண்ணாவிரதம் நாங்கள் துண்டியிருப்பது அல்ல. இன்னும் சொல்லப்போனால், என்னிடத்தில் அவர்கள் வந்து பேசியபோது-நாஞ்சில் மனோகரன் நிதியமைச்சருக்கு சந்தேகம் வரக்கூடாது. சில நேரங்களில் வரும் நான் அவர்களுக்குச் சொன்னேன், உங்கள் குறைகளை நீங்கள் முழு அளவிற்கு விளக்கமாக அளிக்கவில்லை, நீங்கள் உங்கள் கோரிக்கைமுதலியவற்றை பட்டியல் போட்டு அரசு ஏற்க வேண்டிய நிதிப்பொறுப்புக்கான புள்ளிவிவரங்களோடு தரவில்லை, அப்படிப் போட்டுத் தாருங்கள், நாங்கள் வலியுறுத்துகிறோம் என்று சொன்னேன்.

இதிலே கல்வி அமைச்சர் அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்க ஆர்வம் இருக்கிறது, ஆனால் சூழ்நிலை அவருக்கு இடம் தரவில்லை போல் தெரிகிறது. அமைச்சரின் அந்த ஆர்வத்தைப் பயன்படுத்தி கொள்ள வேண்டும், போராட்டத்தில் நீங்கள் தீவிரமாக இருக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டேன். அவர்கள் உணர்ச்சிகளுக்குக் ஆட்பட்டவர்களாக இப்படி உண்ணாவிரதம் இருக்க நேரிடுகிறது. அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு பிரச்சினைகள் தீர்ந்துவிட்டால், மாணவர்கள் தேர்வு எழுதுவதற்கு இடையூராகப் பிரச்சினைகள் வராது. பெரும் உதவியாக இருக்கும் என்டதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 மார்ச் 4]

எந்தக் காரியமாக இருந்தாலும் முன்கூட்டியே ஆலோசித்துச் செய்யப்படவேண்டும். அப்படி முன்கூட்டியே யோசிக்காமல் சாஃந்காழ்த்து ஆலோசிப்பது என்பது குறையாக இருக்கிறது. நோயை துவக்கத்திலேயே கண்டறிந்து தீர்ப்பதை விட்டுவிட்டு நோய் முற்றிப்போன பிறகு பெரிய டாக்டரை அழைப்பதைப் போல் இந்த அரசு முன்கூட்டியே ஆலோசிக்காமல் நடப்பது நல்லதல்ல—நான் எங்களுக்குப் பெருமை என்பதாலே சொல்லவில்லை, கலைஞர் அவர்களுடைய தனிப்பட்ட திறமை என்று கூட சொல்லவில்லை, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு முன்கூட்டி யோசித்துத் தான் எதையும் செய்யும்—நீங்கள் யோசிப்பது என்பதையே முன்கூட்டிச் செய்யாமல் பின்னுக்கு வைத்துக் கொள்கிறீர்கள்.

என்ன தான் பொருளாதாரத்தடை என்றாலும் முன்கூட்டியே யோசிக்கலாம், ஒரு 6 மாதங்கள் கழித்துக் கவனிக்கப்படும் என்று உறுதி சொல்லலாம், கோரிக்கை வைப்பவர்களுக்குக்கூட காத்திருக்கத் தகுந்த நிலைமை ஏற்படும். அப்படி இல்லாத காரணத்தால் தான் இன்றைக்கு உண்ணாவிரதத்திலே அவர்கள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

யூ.ஜி.சி. ஊதிய உயர்வை 1973 ஆம் ஆண்டிலேயிருந்து நடைமுறைப்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டிருக்கின்றனர். அப்படி ஊதிய உயர்வு வழங்குவது என்ற அடிப்படையை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அல்லது சம்பளத்தோடு டி. ஏ. யை அகவிலைப் படியைத் தனியாகத் தரவேண்டுமென்ற அவர்களுடைய வேண்டு கோளை ஏற்று அவர்களது குறைகளைப்போக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

கல்லூரிகளிலே எதிர்காலத்திலே பி.யு.சி. வகுப்பு இல்லாத நிலை வருகிறபோது, அப்போது வேலைநீக்கம் ஏற்படாமல் தடுக்க அவ்வளவு ஆசிரியர்களையும் பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளுக்குப் பயன்படுத்தமுடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இல்லை. பி.யு.சி. வகுப்புக்கான ஆசிரியர்கள் அனைவரையும் பட்டப்படிப்பு வகுப்புகளுக்குப் பயன்படுத்திவிடமுடியுமா என்பதை நீங்கள் சிந்தித்துப் பாருங்கள். அவர்களிலே எவ்வளவு பேர்களை எடுத்துக் கொள்ளமுடியுமோ அவர்களை எடுத்துக்கொண்டாலும், எடுத்துக்கொள்ள முடியாதவர்களைப்பற்றி என்ன செய்யப் போகிறோம் என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

500 பள்ளிக்கூடங்கள், அளவில் மேல் உயர் நிலை கல்வியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது, அப்படிச் செய்கிறபோது டிஸ்பிளேஸ்மெண்ட் ஆப் ஸ்டூடன்ட்ஸ் பிரச்சினை வரும். அந்தக் கல்வி பெற 6 மைல், 8 மைல் 10 மைல் என்று மாணவர்கள் வேறு ஊர்களுக்குச் சென்று படிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். போகிற ஊர்களிலே தங்கிப்படிக்க

1978 மார்ச் 4]

[திரு. க. அன்பழகன்]

வசதி இருக்காது. உறவினர் வீட்டிலே கூட வசதி கிடைக்காது, அதுவும் இந்தக் காலத்திலே அப்படிப்பட்ட வசதிகள் கிடைப்பது அரிது. அது மட்டுமல்ல, பஸ்கள் நேரத்திற்கு வராவிட்டால் நகரங்களிலே உள்ள நிலைமை போன்று கிளர்ச்சி மனப்பான்மை கிராமப்புறங்களுக்கும் வந்துவிடும், ஆகவே 3 ஆயிரம் பள்ளிக் கூடங்களில் படிக்கும் மாணவர்கள்—புதிய கல்விபெறும் வசதியைப் பரவலாக்க ஏற்ற அளவில் 1,500 பள்ளிக்கூடங்கள் என்ற அளவிலே அமைக்க வேண்டும்.

மாணவர்கள் அவரவர் கிராமத்தில் இருந்தவாறே படிக்க 'accommodating in their own areas', அவரவர்கள் வட்டாரங்களிலேயே மேல் உயர்நிலைக் கல்வி பெறும் வாய்ப்பை அமைப்பது நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நான் சொல்கிற வாதத்திலே அமைச்சருக்கோ அமைச்சரவைக்கோ சந்தேகங்கள் இருக்குமானால் என்ன என்ன விவரங்கள் என்று விவாதிக்கவும், இங்கு சட்டமன்றத்தில் அல்ல, நான் தயாராக இருக்கிறேன்.

கடந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது நான் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களையொட்டி சில திருத்தங்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திருத்தத்தைக் கல்வித் துறை ஏற்றுக்கொள்கிறது, ஆனால், நிதித் துறை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்ன காரணமோ தெரியவில்லை.

முறை சாராக் கல்வி என்ற சொற்றொடர் கருத்துடையதாக இல்லை என்றும் பள்ளிச் சாராக் கல்வி என்பது பொருந்தும் எனத் தோன்றுவதாகவும் கூறினேன். இப்போது கல்வித் துறையிலே பள்ளி சாராக் கல்வி என்றே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், நிதிநிலை அறிக்கையிலே இன்னும் முறை சாராக் கல்வி என்றுதான் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் படித்து விட்டுச் சொன்னால், நிதியமைச்சர் அவர்கள், முழுவதும் படித்துவிட்டு வாருங்கள் பாதி அளவில் படித்துவிட்டு வராதீர்கள் என்று நேற்றைய தினம் பொதுவாகச் சொன்னார்.

[பிற்பகல் 1-10.]

அப்படி இரண்டாவது முறை படிக்கலாம் என்று அவருடைய அறிக்கையைப் படித்தபொழுது கல்விக்காக 180.9 கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருப்பதாக அவரது வரவு-செலவுத் திட்ட அறிக்கையில் இருக்கிறது. 180.9 கோடி என்ற புள்ளி விவரத்தைப் படித்தவுடன் அந்த அளவுதொகை கல்விக்கு என்ற உணர்வு ஏற்படுகிறது, நிதிநிலை அறிக்கையில் வருவதுதான் அது.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 மார்ச் 4]

ஆனால் கல்வியமைச்சரவர்களின் கல்வி மானியத்தில் 175.69 கோடி ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிதியமைச்சரவர்கள் தாராளமாகக் கொடுத்தும் அதைக் கல்வியமைச்சரவர்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளவில்லையோ என்றும் ஐயம் வருகிறது. நான் கல்வியமைச்சராக இருந்தால் இந்த நான்கு கோடி ரூபாயை விடமாட்டேன். நான்கு கோடி அல்ல, கல்வியின் நோக்கத்திற்காக உடனடியாக மேலும் 40 கோடிக்கான தேவை இருக்கிறது. நான் சொன்னபடி உயர்நிலைக் கல்வியை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால் 15 கோடி ரூபாயைக் கடன் வாங்கியாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியிருக்கும், அல்லது மத்திய அரசின் திட்ட நிதியிலிருந்து கேட்டாவது செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் பிரச்சனை எளிதாக இருக்காது. 180.9 கோடி என்று நிதிநிலை அறிக்கையில் வருகிறதே என்று கூட விளக்கம் கேட்டேன். அதற்குக் கல்வியமைச்சரவர்கள், கல்வி, கலை, பண்பாடு என்று 4.62 கோடி வருகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அதையும் கூட்டிப் பார்க்கின்றபொழுது 180 கோடிக்கு மேலாக ஏறக்குறைய 0.32 என்று வருகிறதே ஒழிய 0.9 வரவில்லை. ஆகவே, இது புள்ளி விவர அறிக்கையாக இருப்பதால் சொல்கிறேனே தவிர குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லவில்லை.

இந்தக் குறைபாடுகள் எங்களுக்கு எவ்வளவு குழப்பத்தை உண்டாக்கும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அமைச்சர்களாக இருப்பவர்களுக்கே சில நேரங்களில் குழப்பம் வருவது எனக்குத் தெரியும். உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்களுக்கு இவைகளைப் படிக்கும்பொழுது எவ்வளவு குழப்பம் என்பதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

அத்துடன் பிற துறைகளிலே செலவழிக்கப்படுகின்ற தொகையையும் சேர்த்து ஏறத்தாழ 187 கோடி ரூபாய் வரும். இந்த 187 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் இன்னும் மற்றத்துறைகளில் செலவிடும் 35 கோடி ரூபாய் என்பதையும் சேர்க்கும்பொழுது 222 கோடி ரூபாய் என்பது ஏறத்தாழ நான்கே முக்கால் கோடி மக்களுக்குக் கல்வி, மருத்துவக் கல்வி, கால்நடை வேளாண்மைக் கல்வி ஆகியவற்றிற்குச் செலவழிக்கப்பட வேண்டியதாகிறது.

80 இலட்சம், 85 இலட்சம் மாணவர்கள் இன்று பள்ளிகளில் படிக்கும் நிலையில் இன்னும் மூன்று, நான்கு ஆண்டுக்காலத்தில் அது ஒரு கோடியாக உயரும் நிலை ஏற்படும். ஆகவே, இதற்கான வசதிகளை உருவாக்கும் கடமை மிக வேகமாக நிறைவேற்ற வேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாக வேண்டி வரும். அப்பொழுது கல்வித்துறை நிர்வாகத்திலே மேலும் வளர்ச்சி ஏற்படும். மேல் உயர்நிலைக் கல்விக்கான போர்டு ஒன்றை ஏற்படுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். பல தொழிற்கல்வி வல்லுனர்களும் கலந்த விரிவான போர்ட்டாக அது அமைய வேண்டி வரும்.

1978 மார்ச் 4]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அடுத்து, திருச்சியிலேயும், கோவையிலேயும் பல்கலைக் கழகங்கள் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்பது அது நீண்ட நாட்களாகப் பேசப்பட்டு வருகின்ற ஒன்று. அவை விரைவில் அமைய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

டெக்னிக்கல் யூனிவர்சிட்டி தொழில் நுட்பப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகின்ற கருத்தும் மிகவும் வரவேற்கத்தக்க கருத்து. இன்னும் சொல்லப் போனால் பல்கலைக் கழகத்திற்கு உட்பட்டு ரீஜிஸ்ட்ரேஷன் போன்ற நகரங்களில் வைத்தால் பயன்தரத்தக்க வகையில் அமையும்.

அதைப்போலவே பிரசிடென்ஸி கல்லூரியினை இப்பொழுது மேல்பட்டப் படிப்புக் கல்லூரியாகச் செய்வது வரவேற்கத்தக்கது.

அப்பொழுதுகூட தனியாக மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்காக தனித்தியங்கும் யூனிவர்சிட்டி போன்ற ஒரு நிறுவனத்தை அமைத்து, 'செமி யூனிவர்சிட்டி' அமைப்பதுடன் கழகத்திலே உள்ள அத்தனை பாடத் திட்டங்களை அவ்வப்போது ஆராய்ந்து சீர்திருத்த ஏர் அமைப்பும் உருவாக்க வேண்டியிருக்கும்.

அடுத்து, மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தரை நியமிப்பதிலே இன்னும் தாமதம் ஏற்படுவது ஏன் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. தாமதத்திற்கு எது காரணமாக இருந்தாலும், உடனடியாக எந்த இடத்தில் பேச வேண்டுமோ அந்த இடத்தில் பேசி நல்ல முடிவை விரைவில் எடுக்கவில்லை என்றால் மக்கள் மத்தியிலே வதந்திகள் ஏற்பட்டு, அதன் காரணமாக சரியாகவோ தவறாகவோ சில கருத்துக்கள் பரவ இடம் அளித்துவிடும்.

அதோடு நான் ஒரு வேண்டுகோளைச் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன். டாக்டர் மு. வரதராசனார் அவர்கள் அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் துணைவேந்தராக இருந்த பொழுது அதற்கு ஒரு தனி பெருமை ஏற்பட்டது. அதற்கு முன் தெ. பொ. மீனட்சிசுந்தரனார் அவர்கள் அதன் முதல் துணை வேந்தராக விளங்கினார்கள். அவர்களை மிகப் பெரிய மொழிநூல் பேரறிஞர் என்று நான் ஒப்புக்கொண்டாலும் கூட அவர்கள் காலத்திலே இல்லாத சிறப்பு டாக்டர் மு. வ. அவர்கள் காலத்தில் ஏற்பட்டது. அந்த நிலைமையிலே அது தொடர, அப்படிப்பட்ட சிறப்புடையவர் அங்கே துணைவேந்தராக இருக்க வேண்டுமென்பதை அரசு எண்ணிப் பார்த்து நல்ல முடிவை எடுக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இதை நான் தனிப்பட்டவர்களுக்காகச் சொல்லவில்லை, பொதுவான கருத்தாகவே நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 மார்ச் 4]

அதேபோல், இப்பொழுது இந்த அரசு கல்விக்காக ஆற்றுகிற கடமையோடு சேர்த்து, கலைக்காக, பண்பாட்டுக்காக, இன்னும் சொல்லப்போனால், இசை போன்றவற்றிற்காக, பல்வேறு கடமைகளைச் செய்வதாக அறிவித்திருப்பதை நான் பொதுவாக வரவேற்கிறேன்.

இதனை ஓட்டி மதுரையிலே, இசைக் கல்லூரி துவக்கவிருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இதெல்லாம், தனியார்கள் செய்யக்கூடிய காரியம். என்றாலும், அரசு இதிலே ஈடுபடுவதிலே எனக்கு மாறுபாடு கிடையாது.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலே, இஸ்லாமியப் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்காக, இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்திற்காக, உறுப்புவலர் பெயரில் பேராசிரியர் பதவியை ஏற்படுத்துவதை நான் மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். அதேபோல், பிற மாநிலங்களில் உள்ள பல்கலைக்கழகங்களிலே, தமிழ் பேராசிரியர் பதவி (சேர்) ஏற்படுத்துவதை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். அதுபற்றி அறிக்கையிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள் ; அது போதாது.

கர்நாடக மாநிலத்திலேகூட, பெங்களூர் பல்கலைக் கழகத்திலே தமிழ்ப் பேராசிரியர் பதவிகளை ஏற்படுத்த விரும்புகிறார்கள்; எனவே, அப்படி விரும்புகிறவர்களுக்கு உதவி செய்ய, பரவலான சுற்றறிக்கை அனுப்பி, மேற்கொண்டு நடவடிக்கை எடுக்கிற முறையை நீங்கள் மேற்கொண்டால் அது நல்ல பயனளிப்பதாக இருக்கும்.

நினைவுச் சின்னங்கள் என்ற வகையில், கம்பர், வள்ளலார் போன்றவர்கள் பெயர் நிலைக்க நினைவுச் சின்னம் என்னும் முறையில் தமிழ்ப்பண்பாட்டு மைய நிலையம் ஒன்று ஏற்படுத்துவதோடு, அதில் நூலகமும், ஆராய்ச்சி நிலையமும் அமைப்பதோடு, பட அரங்கமும், கண்காட்சியும் அமைக்கப்படும் என்றும் அறிவித்து இருக்கிறீர்கள். கம்பர், வள்ளலார் போன்றவர்கள் என்று வரும் போது, அது அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக உணர்வுகளுக்கு இணைந்து வருகிறதா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமெனக் கேட்கிறேன்.

கம்பர் என்று தொடங்கி இளங்கோவை எப்படியோ விட்டு விட்டார்கள்? இளங்கோவடிகள், கம்பர், வள்ளலார் என்று நினைவுச் சின்னம் தொடங்குவதை விட்டு விட்டு, கம்பரையே பற்றிக் கொண்டால், இளங்கோவை யார் கைப்பற்றிக் கொண்டு போனார்கள் என்று கேட்கவிரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) நாஞ்சில் மனோகரன் அவர்கள் கம்பர் சான்றோர் என்று கூறுகிறார். அப்படியானால், இளங்கோவும் சான்றோர்தான், வள்ளுவரும் சான்றோர்தான். எப்படியோ உங்கள் இன்றைய நினைவில் கம்பருக்குக் கிடைக்கிற இடம் இளங்கோவுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்பதும் வள்ளுவருக்கும் கிடைக்கவில்லை என்பதும் இளங்கோவும்,

1978 மார்ச் 4]

[திரு. க. அன்பழகன்]

கம்பரும், வள்ளுவரும் சேர்ந்து காட்சிதரும் வகையில், பாரதியார் பாடிய அந்த உணர்வுகளை எடுத்துக்காட்டுவதாக இல்லை. பெரிய 'காவியம்' இயற்றுவீட்டாலும், மிகப் பெரிய சீர்திருத்தச் செம்மலாக விளங்கியவர் வள்ளலார். எவ்வே, வள்ளலாரைப் பாராட்டுவதை, போற்றுவதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன், அது வேறு. ஆனால், கம்பர், வள்ளலார் என்று மட்டும் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறபொழுது, இளங்கோவும், வள்ளுவரும் தவறாது இடம் பெற்றிருக்க வேண்டும். அத்துடன், சீத்தலைச் சாத்தனரை விட்டு விட்டார்களா என்றும் கேட்கலாம். ஆனால், கம்பரையும், வள்ளலாரையும் கூறுகிற நிதியமைச்சர் மனோகரன் அவர்கள் முன்பெல்லாம் பேசும்போது, இளங்கோவிலே ஆரம்பித்து, பாரதிதாசனிலேதான் அவருடைய பேச்சு முடியும். இப்பொழுது அது இளங்கோவைவிட்டு கம்பரிலே ஆரம்பித்து, இப்பொழுது முடிகிறதே தவிர, பாரதிதாசனில் முடியவில்லை. எனவே, இளங்கோவையும், வள்ளுவரையும், பாரதியையும், பாரதிதாசனையும் விட்டது, அப்படிப்பட்ட எண்ணத்திற்கு அவர் ஆட்பட்டிருப்பது, நாட்டிலே ஏற்பட வேண்டிய தமிழ் உணர்வுக்கு ஏற்ற துணையாகவில்லை என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், சென்னையிலேயிருக்கிற வள்ளுவர் கோட்டம், நீங்கள் சொல்கிற அதே குறிக்கோளைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டதுதான். நான் அதற்குள்ளே செல்ல நேரம் வரவில்லை. ஆனால், அந்த வள்ளுவர் கோட்டத்திலே, அடிமட்டத்திலே, பெரியதொரு இடம், ஆய்வகம் நடத்துவதற்கும் ஆராய்ச்சி நடத்துவதற்கும் ஏற்றவகையில், வள்ளுவர் கருத்துக்களை ஆராய்ச்சி செய்கின்ற வகையில், பண்பாட்டை வளர்க்கின்ற வகையில், தமிழ்ப்பணி செய்ய ஒரு மைய நிலையத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றுதான் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. உங்களுக்கு ஒரு மைய நிலையம் தேவைப்படுகின்ற நிலையில், அங்கேயே வள்ளுவரையும், கம்பரையும், இளங்கோவையும் சேர்த்து முன்கூட்டியே இப்பொழுதே ஆராய்ச்சி தொடங்கும் வகையில், ஆராய்ச்சி நிலையத்தை அங்கு ஏற்படுத்த வேண்டும். பின்னர் வேண்டுமானால், மாபெரும் கூடம் கட்ட வேண்டுமென்றால், கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் கட்டியதைவிடப் பெரிய கூடமாகத் தான் கட்ட வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், அவ்வளவும் தமிழுக்குத்தான். அப்படிப்பட்ட அந்த வகையிலே போட்டி இருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். பல்கலைக் கழகத்திலே ஏற்படுத்தவிருக்கும் அமைப்பினை நான் வரவேற்கிறேன். இன்னும் சொல்லப்போனால், உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி நிலையம் சென்னையிலே இருக்கிறது, ஒரு கோடியிலே இருக்கிறது. அந்த ஆராய்ச்சி நிலையத்தைக்கூட விரும்பினால் இந்தக் கோட்டத்திலே அமைக்கலாம்.

செந்தமிழ்ச் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலித் தொகுக்கும் பணியில் இடையில் ஏற்பட்ட குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியில் ஆர்வம் காட்டவில்லை. அகரமுதலியை உருவாக்குவதற்கான முயற்சியை

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 மார்ச் 4]

அரசு எடுத்துக்கொண்டதை நான் வரவேற்க விரும்புகிறேன். ஆனால், ஒரு சிறு வேண்டுகோள். அந்த அகரமுதலியை உருவாக்கும் திட்டத்தை இயக்குகிற தமிழ்ப் பேராசிரியர் திரு. தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள் ஏறத்தாழ 70, 75 வயதானவர். அவருக்கு எல்லா வசதிகளும் செய்து தரவேண்டும். ஓராண்டுக் காலம், இரண்டாண்டுக் காலத்திலேயே இதிலே ஈடுபட்டு, ஓர் அகரமுதலியை அவரிடம் முழுவதுமாக முடித்துப் பெறுகிற முயற்சியில் அவருக்கு எல்லா வசதியையும் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் அமைச்சராக இருந்தபோது, சித்த மருத்துவத்தில் தேர்ச்சிமிக்க ஒரு அறிஞரை, 80 வயதானவர் வேண்டிக் கேட்டுக் கொண்டதன் பேரில் இரண்டாண்டுக்காலம் அரிய முயற்சி செய்து, சித்த மருத்துவ வரலாற்று நூல் ஒன்றை ஆங்கிலத்தில் எழுதி முடித்தார். ஆனால் அடுத்த ஓர் ஆண்டு 4 மாத காலத்திலே அவர் மறைந்துவிட்டார். சந்தேகம் கேட்கக் கூட அவர் இன்று இல்லை. சந்தேகம் தெளிவிக்கவும். வேறு ஆள் இல்லை, எனவே, இந்த அகரமுதலியை உருவாக்கும் சிறப்பு வாய்ந்த பெரியவரின் வயதைக் கருதி அதை இயக்குவப்பவருக்கும் வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து பணி க்டையின்றி நடைபெறச் செய்ய வேண்டும். பல ஆண்டுகட்குமுன் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் மல்க்சிக்கன் உருவானபோது, பல்கலைக் கழகத்திலே, தவறான நோக்கங்களைக் கொண்டு உருவாக்கப் பெற்றது என்ற குற்றச்சாட்டுக்கள் உருவானது. எனவே இந்த அகரமுதலியைக் குறித்து மொழிநூல் வல்லுநர்கள் சிலர் கருத்து வேறுபடலாம். ஆனால், இந்தத் தமிழ் சொற்பிறப்பியல் அகரமுதலி, செந்தமிழ் சொற்பிறப்பியலைத் தெரிந்துகொள்ளப் பயன்படும் என்பதால், இந்த அரிய முயற்சி தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்கு நன்கு பயன்படும் என்று தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-20]

International School of Dravidian Linguistics என்பது தமிழ்நாடு, ஆந்திரம், கேரளம், கன்னடம் ஆகிய 4 மாநிலங்களும் சேர்ந்து ஒரு ஆண்டுக்கு 50 ஆயிரம், 60 ஆயிரம் என்று நிதி வழங்கி நடத்தப்படும் இந்த அமைப்பு மிகச் சிறந்த பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறது. - பேராசிரியர் வி. ஐ. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கேரளப் பல்கலைக் கழகத்தின் மதிப்பைப் பெற்றவர். தமிழ்நாடு அரசாங்கம், மற்ற அரசாங்கத்தைவிட குறையாத அளவில் நிதி தருகிறோம், நிரந்தரமாகத் தருகிறோம் என்று. உறுதியளித்தால் அகில இந்திய அளவிலே திராவிட மொழி ஆராய்ச்சி வளருவதற்கேற்றதாக அது செயலாற்றக் கூடியதாக இருக்கிறது. அதிலே மிகச் சிறந்த பேராசிரியர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக, மலையாளம் தமிழ், தெலுங்கு, கன்னடம் ஆகிய மொழிகளுக்கிடையே புதிய உறவும் ஒத்துழைக்கும் சிந்தனை வளர்ச்சியும் ஏற்படுகிறது. அதன் மூலம் திராவிட மொழி ஆராய்ச்சி வளர்வதற்கு ஊக்கம் அளிக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 4]

[திரு. க. அன்பழகன்]

அடுத்து, நான் தெரிவிக்க விரும்புவது இது: கடந்த ஆண்டிலே சட்டக் கல்லூரி பற்றித் தெரிவித்தேன். சட்டக் கல்லூரி வளர்ச்சி அடைய வேண்டுமென்று நீங்கள் முடிவெடுத்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். மதுரை சட்டக் கல்லூரிக் கட்டடம் கட்ட முன் வந்திருப்பதை வரவேற்கிறேன். சட்டக் கல்லூரியில் உள்ள ஆசிரியர்கள், 7 ஆண்டு, 8 ஆண்டுக் காலம் பணியாற்றியும், இது வரையில் அவர்கள் நிரந்தரம் ஆக்கப்படவில்லை. இன்னும் Confirmation of Service இல்லை. இன்னும் டெம்பரரி யாகவே இருக்கிறார்கள். இந்த மாதம் அக்கல்லூரியினுடைய முதல்வர் ஓய்வு பெற்ற நிலையில் இருக்கிறார். இன்னொருவர் நியமிக்கப்படவில்லை. இல்லை அவரே நீடிப்பாரா என்பதும் தெரியவில்லை.

Director of Legal Studies என்று ஒரு பதவி இருக்கிறது. இதற்குத் தகுந்த ஒருவரை நியமிக்காததால் நான்கு ஆண்டுகளாக காலியாக இருக்கிறது. இது ஒரு பெரிய குறை.

அதே போல சட்டத்தைத் தமிழிலே படிப்பதுதான் எதிர்காலத்துக்குத் தேவை. இதற்கு உபயோகமான வகையிலே காரியங்கள் செய்யப்படவில்லை.

அங்கே செக்கரட்டரி பொறுப்பில் ஒருவர் இருந்தார். இப்போது முன்னைய வேலைக்குத் திரும்ப அனுப்பப்பட்டுப் போய் விட்டார். அந்த பி.ஏ. பட்டதாரியான அவர் எல்லாத் தகுதியும் பெற்றவர். அவர் பேரன்ட் டிபார்ட்மென்ட்டுக்கு, அரசாங்கத்தால் அனுப்பப்பட்டார். வேண்டுமென்றே அனுப்பப்பட்டார். தவறான தகவலின் பேரில் வேண்டுமென்றே அனுப்பப்பட்டார். அந்தப் பதவிக்குப் பட்டதாரியாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் ஒரு பட்டப்படிப்பு இல்லாத எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவரை நியமிப்பதற்காக ஏற்பாடுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன என்று அறிகிறேன். அவர் பல ஆண்டுக் காலமாகப் பணியில் உள்ளவராக இருந்தாலும் விதிமுறைகளுக்கு மாறாக அவரை நியமிக்க இருக்கிறார்கள். அவருக்கு உரிமை இருக்குமால், தடையில்லை. செய்கிற காரியங்கள் முறையானவையாக இல்லை. நிறைவேற்றவேண்டிய பெரிய காரியங்கள் எல்லாம் தெங்கிப் போய் இருக்கின்றன. சட்டக் கல்லூரிக்கான ஆசிரியர்களை உடனடியாகப் பணி உறுதி செய்ய பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாகவாவது உடனடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பதற்கான ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதையே கடந்த ஆண்டு நான் சொல்லியும் கூட இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

சட்டக் கல்லூரி மாணவர்களும் போராட்டத்தில் எல்லா மாணவர்களைப் போல அவ்வப்போது ஈடுபடுகிறார்கள். மாணவர்கள்மீது வழக்குப் போடுவது என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 மார்ச் 4]

தில் தேவைப்படலாம். ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட அந்தக் காலம் கடந்தால் வழக்கு போடுவது தேவையில்லை என்பது என்னுடைய கருத்து. எனவே மாணவர்கள் நலனைக் கருதுகிற வகையில் போடப்பட்ட வழக்குகளைக் கைவிடுவது பெரிய அளவுக்கு விரும்பத்தக்கதாகும்.

இன்னும் சொல்லப்போனால், சட்டக் கல்லூரிக்குத் தேவையான பாட நூல்கள் தமிழிலே வரவேண்டும். ஆனால் அண்மைக் காலமாக வரவில்லை. மற்றும் தமிழ்ப்பாட நூல் நிறுவனத்தின் மூலம் கடந்த ஆண்டு 125 பாட நூல்கள் வெளியிடப்படும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது 65 நூல்கள் தான் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. மூலத்த தளவு கூட தமிழ்ப்பாட நூல்கள் வெளியிடப்படாதது வருந்தத்தக்கது. இன்னும் தீவிரமாகச் செயலாற்றி ஆண்டுக்கு 125 நூல்களை யாவது வெளியிடவேண்டும். பாடநூல் துறையிலே அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து மேல் உயர்நிலைக் கல்விக்கான இன்னொரு பாடத் திட்டத்தில் மொழிகள் என்று வருகிற அந்தப் பாடப் பகுதியிலே ஃபஸ்ட் லாங்குவேஜுக்கு வாரத்திற்கு 4 மணி நேரத்தான். ஃபஸ்ட் லாங்குவேஜ் ஆக தமிழோ வேறு எந்த மொழியோ படிக்கலாம். ஆக தமிழுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு துர்பாக்கியமான நிலை. தமிழ் மட்டும் தான் மாணவர்கள் படிக்கக் கூடும் என்று சொல்கிற நிலையில் நாம் இல்லை. ஆனால் தமிழ்மட்டும் தான் இருக்கிறது. அது வேறு. ஆனால் உரிமை தமிழோ, தெலுங்கோ, கன்னடமோ, இந்தியோ வேறு எந்த மொழியோ, அந்த மொழி பயிலவும் உரிமை தருகிறோம். அதற்கு 4 மணி நேரம். அடுத்த இரண்டாவது மொழி—ஆங்கிலம். அதற்கு 4 மணி நேரம். இந்த பார்ட் ஒன்று பார்ட்டு இரண்டு தவிர, விருப்பப் பாடங்கள் — 4 பாடங்கள். அவற்றிற்கு மொத்தத்தில் வாரத்திற்கு $4 \times 6 = 24$ மணி நேரம்.

நான் இதை மேல் உயர்நிலைப் படிப்புப் பயிற்சி தரும் நிர்வாக முறைக்காகச் சொல்லுகிறேன். மொழிப் பாடத்தை நடத்தும்போது இருக்கிற நேரத்தை நீடித்துக் கொள்ளலாம். அதற்கு இப்போது இருக்கிற ஆசிரியர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆனால் சிறப்பு பாடம் என்று இரண்டை எடுத்துக் கொண்டு 6, 6 மணி நேரம் தந்தால் கூட சரியாக இருக்க முடியும். ஆனால் நான்கு சிறப்புப் பாடங்களை—தொழில் பயிற்சிப் பாடங்களை மாணவர்கள் எடுத்துக் கொள்ளும் போது நான்கு வகையான சிறப்புத் தேர்ச்சிப்பெற்ற ஆசிரியர்கள் கூட உடனடியாகக் கிடைக்க மாட்டார்கள்.

வாரத்தில் அவ்வளவு நேரத்திற்கு அத்தகைய சிறப்புத் துறையில் பயிற்சி தர அவ்வளவு ஆசிரியர்கள் நியமனம் செய்யத் தயாரா? போதிய நிதிநிலை இருக்கிறதா? ஏற்கனவே இருக்கும் ஆசிரியர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியுமா?

1978 மார்ச் 4]

[திரு. க. அன்பழகன்]

வொகேஷனல் ஸ்கீம் என்ற பாடத்திற்கு ஆசிரியர்களை நியமித்தாலும் அவர்களுக்கு ஒவ்வொரு வகுப்பில் உள்ள பிரிவுக்கும் 18 மணி நேரம் பாடம் நடத்த பயிற்சி அளிக்க ஆசிரியர்கள் வேண்டும். அந்த அளவிற்கு ஆசிரியர்கள் கிடையாது. கிடைத்தாலும் அந்த வகை பயிற்சிக்கு வசதி உண்டா? 18 மணி நேரம் தொழிற் பயிற்சி படிப்பு என்பதை விட — பார் தி பிரசன்ட் சிட்டியுவேஷன்—தற்போது உள்ள நிலைமைக்கு ஏற்ப ஒவ்வொரு சிறப்புப் பாடத்துக்கும் 6 மணி நேரம் என்பதை விட 2 சிறப்புப் பாடங்களுக்கு 6 மணி நேரம் வீதமும் 2 சிறப்புப் பாடங்கட்கு 4 மணி நேரமும் ஆக அமைத்துக் கொள்ளலாம். அந்த அளவிற்குச் செய்தால் ஓரளவிற்கு இருக்கின்ற வசதிக்கு ஏற்றதாக இருக்கும்.

அப்படிச் குறைக்கச் சொல்றீர்போது, 24 மணி நேரம் ஒதுக்கும் சிறப்புப் பிரிவுக்கு, 20 மணியாக அமைத்துக் கொண்டு, மொழிப் பாடங்கள் இரண்டுக்கும் 8 மணி நேரம் என்பதை 12 மணி ஆக அமைக்கலாம்.

மூன்றாவது மொழிப் பாடமாக விரும்புகிறவர்கட்கு சிறப்பு புத் தமிழ் படிக்க வாய்ப்பிருப்பது போல், சிறப்பு ஆங்கிலத் தையும் படிக்க வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். மொழிப் பாடங்களில் ஆசிரியர்களை மொழிக்கு எவ்வளவு பயன்படுத்திக் கொள்கிறோமோ அந்த அளவிற்கு அது நல்ல பலனை உருவாக்கும். சென்னை போன்ற நகரங்களில் மூன்றாவது மொழியாக ஜெர்மன் பிரஞ்சு முதலான மொழிகளைக் கற்க வழிவகை செய்யமுடியுமானால் அவற்றையும் செய்யலாம்.

எந்த அளவிற்கு மொழிப் பாடத்திற்கு நாம் நேரத்தை ஒதுக்குகிறோமோ அந்த அளவிற்கு மொழி வளர்ச்சிக்கு, அந்த மொழி கற்றவர்கள் மற்றவர்களோடு தொடர்பு கொள்வதற்கு உதவியாக இருக்கும். அடுத்து நான் இங்கே உள்ள விவரங்களைக் காணும்போது சொல்கிறேன், இசை என்பது மிஸ்ஸெல்லேனியஸ் பாடங்களிலும் வருகிறது, அடுத்தாற்போல் வொகேஷனல் பாடங்களிலும் வருகிறது, எப்படி இது இந்த இரண்டிலும் வரமுடியும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இவைகளை யெல்லாம் நீங்கள் தந்து இருக்கும் குறிப்புகளை வைத்துச் சொல்லும்போது, குழம்பம் இருக்கிறது.

ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் பதில் தரும் நேரத்தில் இவைகளைப் பற்றி ஆராய்ந்து தகுந்த பதிலை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாஞ்சில் மனோகரன் அவர்கள் நிதியமைச்சராக இருப்பதால் இன்னும் அதிகமாக நிதி ஒதுக்கம் கேட்டு அவர் அதிகமாக குறிப்பிட்டுள்ள 4 கோடி என்பதுடன் மேலும் 10 கோடி கேட்டுப் பெற்று, மேல் உயர்நிலைக் கல்வியை ஏற்படுத்துகிற

[திரு. க. அன்பழகன்]

[1978 மார்ச் 4]

நேரத்தில், கல்வித் தரத்தில் பெரியகுறை ஏற்படாமல், சமுதாய வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத கல்வி நீரோட்டம் கெட்டுவிடாமல், ஏற்கனவே பல குறைகள் இருந்தாலும், அதைப் புதிய கல்வியைத் தொடங்குகிறபோது, செம்மையாகத் தொடங்க எல்லா முயற்சிகளையும் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய கருத்துரைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு ஜே. ஜேம்ஸ் : இப்போது மணி 1-30 ஆக இருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் பதில்சொல்லி முடிக்க 3 மணியாகிவிடும். பிறகு நாங்கள் சாப்பாட்டிற்குப் போவது என்றால் சிரமம். ஆகவே, அதற்குத் தக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நான் நீங்கள் பேசும்போதே அதை யோசிக்கும்படி சொன்னேன். நீங்கள் கேட்க மாட்டேன் என்று சொல்லி விட்டீர்கள். பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள். நாளைக்கும் மானியக் கோரிக்கைகள் இருப்பதால், இன்னும் ஒரு மணி நேரத்தில் முடித்து விடலாம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1978-79 ஆம் ஆண்டுக் கான கல்வி மானியத்தின்மீது பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களை எல்லாம் நான் பரிசீலனையில் எடுத்துக்கொள்கிறேன் என்பதை முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பேசுகின்ற நேரத்தில் பாராட்டுகளும், வரவேற்புகளும்,— அதைப்போலவே குறைபாடுகளையும் எடுத்துச் சொல்கிற நிலைமைகளும் இருந்தன. என்றாலும், பொதுவாக கல்வி மானியக் கோரிக்கைமீது பல்வேறு நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்ன எல்லா உறுப்பினர்களுக்கும் என்னுடை மகிழ்ச்சியையும், நன்றியையும் முதற்கண் நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொதுவாக, நிதிநிலை விவாதத்தின்போதும், கல்வி மானியத்தின் தொடர்பாக நடைபெற்ற இந்த விவாதத்தின்போதும் நிதிநிலை அறிக்கை பற்றியும், இந்த மானியக் கோரிக்கைமீதும் பொதுவான சில ஐயப்பாடுகளை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எழுப்பினார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கூட பிரிட்டிஷ்காரர்கள் காலத்தில் இருந்து 30 ஆண்டுக் காலமாகப் போடப்பட்டு வருகிற நிதிநிலை அறிக்கையில் தொடர்ந்து இப்படி உயர்வுகள் இருந்துகொண்டு இருக்கின்றன என்ற முறையில் ஒரு உயர்வு இருக்கிறதே தவிர இதிலே வேறு என்ன இருக்கிறது என்ற கேள்வியையும் இங்கே கேட்டார்கள்.

1978 மார்ச் 4]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

(முற்பகல் 1-30)

அப்படிப் பார்க்கின்றபோது நிதிநிலை அறிக்கை என்பது சாதாரணமாக ஒரு கம்பெனியின் பொது நிர்வாகக் கூட்டத்தில் சமர்ப்பிக்கின்ற “பாலன்-ஷீட்” ஆக அமைந்துவிடக் கூடாது என்பதில் அதிக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு அரசினுடைய நிதிநிலை அறிக்கை என்பது நாட்டின் சமுதாய முன்னேற்றத்தையும் வேறுபல பின் விழைவுகளையும் ஏற்படுத்த ஒரு அரசுக்கு கிடைத்திருக்கிற ஒரு முக்கியமான கருவி என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : வாக்கெடுப்பு முடியும்வரை பேரவையின் நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை அதிகாரிகள் தயாரித்திருக்கின்றார்கள்; அவர்களுக்குக்கூட நன்றி தெரிவித்து விடலாம் என்ற வாதம் பேசப்பட்டது. ஆனால், நான் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வெற்றிலை, பாக்கு, சுண்ணாம்பு போடுவதிலே, வெற்றிலை எவ்வளவு, பாக்கு எவ்வளவு, சுண்ணாம்பு எவ்வளவு என்பதை அறிந்து போட வேண்டும். அளவிலே தவறு ஏற்படுமானால் வாய் வெந்துவிடும். அளவோடு முறையாகப் போட்டால் வாய் சிவப்பு அடையும். அதைப்போல் நாம் நிதிநிலை அறிக்கையில் எந்தெந்தத் துறைக்கு எவ்வளவு தொகை, எவ்வளவு அதிகரிப்பு என்ற முறையில் நாம் ஒழுங்கான முறையில் பட்ஜெட்டை தயாரிப்போமானால் அதன் மூலம் நாட்டிலே ஒரு முன்னேற்றத்தையும் அதில் தவறு செய்தால் வாய் வெந்துவிடுவதைப் போன்று நாட்டைத் தவறான வழியில் இழுத்துச் செல்வதும் தவிர்க்க முடியாததாகும். இதிலே அதிகாரிகள் வெற்றிலை வாங்கித் தருகிறார்கள், பாக்கு வாங்கித் தருகிறார்கள், சுண்ணாம்பு வாங்கித் தருகிறார்கள். இதுதான் அதிகாரிகளின் பணியாக இருக்குமே தவிர, அளவோடு, சேர்ப்பது அமைச்சரின் பணி, அமைச்சரவையின் பணி, முதலமைச்சரின் பணி என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டுவதில் எல்லோர்க்கும் ஒரு பெருமை இருக்கிறது என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை மூலம் கல்வி மானியக் கோரிக்கை மீது நாங்கள் எந்த அடிப்படையின்மீது பிரச்சனையைக் கவனிக்கிறோம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டுவது என்னுடைய கடமையாகும்.

இங்கே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நல்ல பல கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சிலர் இந்த மானியத்தை வரவேற்றுச் சொன்னார்கள்; சிலர் பாராட்டுக்களைச் சொன்னார்கள்.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1978 மார்ச் 4]

சிலர் சில் குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்லி, அதை சீர் செய்ய அரசுக்கு உதவி செய்திருக்கிறார்கள். ஆக, இந்த அளவுக்கு ஒத்துழைப்புத் தருகின்ற உறுப்பினர்கள் இன்னும் எங்கள் நற்பணியை தெளிவுபடுத்தினால் நிச்சயமாக நாங்கள் செலவிடும் திட்டங்களுக்கு முழுமையான ஒத்துழைப்புத் தந்து, அதன் மூலம் தமிழ்நாட்டுக்கு ஒரு நல்ல நிலையை உருவாக்கித் தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு ஒன்றைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய முதலமைச்சர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே கூறியதைப்போல எங்கள் எல்லோருடைய கவனத்திலும் இருப்பது நம்முடைய மாநிலத்தில் வறுமையால் வாடுகின்ற மக்களின் எண்ணிக்கையாகும். 7 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் நூற்றுக்கு 50 பேராக இருந்த அந்த எண்ணிக்கை இன்றைக்கு நூற்றுக்கு 59 ஆக உயர்ந்திருக்கிறது என்கிறபோது எல்லோருடைய வாழ்க்கைத் தரமும் உயருகின்ற முறையிலே திட்டம் போடவில்லை; போட்ட திட்டங்களில் உரிய முறையிலே நம்முடைய கவனத்தைச் செலுத்தி இருந்தால் வறுமை உயர்ந்து வருகிற இந்த தவறான நிலைமை, விரும்பத்தகாத நிலைமை விஸ்வ ரூபம் எடுத்து நம்மை கவ்வி விழுங்குகிற அபாயமான ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டிருக்காது. அந்த அடிப்படையிலேதான் நாங்கள் பிரச்சினைகளைப் பார்க்கிறோம்.

“எங்கே புரட்சி, எங்கே புரட்சி” என்று கேட்கிறார்கள் புரட்சி என்றால் எந்தப் பொருளில் கேட்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. நாங்கள் நினைக்கிற புரட்சி எல்லாம், இதுபோன்ற மானியக் கோரிக்கைகளில் செலவு செய்வதன் மூலம் நாட்டிலே எத்தகைய மாறுதல்களை எதிர்பார்க்கிறோம் என்றால்,—இதற்கு முன்னால் 30 பேர்களுக்குப் பயன்படுகிற, நன்மை பயக்கிற திட்டமாக இருந்தால் இப்போது 40 பேர்களுக்கு அல்லது 50 பேர்களுக்கு அல்லது 60 பேர்களுக்குப் பயன் தருமா என்ற அடிப்படையிலேதான் நாங்கள் பார்க்கிறோம். அப்படிப் பார்க்கின்றபோது நாங்கள் போடுகிற இந்தத் திட்டங்கள் பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு, அல்லல்படுகின்ற மக்களுக்கு நிச்சயம் நன்மை பயக்கும் என்று கருதுகிறோம். இதைத்தான் நாங்கள் புரட்சி என்று கருதுகிறோம்.

அதற்கு மாறாக 30 என்பது 20 ஆகமானால் அது புரட்சி அல்ல என்பது மட்டுமல்ல அது எதிர்புரட்சி என்ற தவறைச் செய்தவர்களாவோம் என்பதை உணர்ந்துதான் பேசுகிறேன். உங்கள் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு விவரங்கள் அத்தகைய தொகு புரட்சிகரமான மாறுதலை வேகப்படுத்திக்கொண்டுவருகிறது, விரைவுபடுத்திக் கொண்டுவருகிறது என்று நீங்கள் உணர்வீர்களானால் நிச்சயமாக நாங்கள் வைத்திருக்கிற அந்தத் திட்டங்களில் புரட்சி இருக்கிறது, இருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்த அடிப்படையில் நாங்கள் பிரச்சினைகளை அணுக விரும்புகிறோம். இந்த அடிப்படையில் பிரச்சினைகளை நாங்கள் பார்க்க விரும்புகிறோம்.

1978 மார்ச் 4]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

உதாரணத்திற்காக ஒன்று சொல்லப்போனால் இன்று கிராமம் கிராமம் என்று அநேக இடங்களில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். கிராமம் என்ற வார்த்தை மட்டுமல்ல. கிராமம் என்ற வார்த்தைக்கு இருபக்கத்திலும் பல்வேறு தமிழ் வார்த்தைகளைப் போட்டிருக்கிறோம். அதை நீங்கள் படித்திருப்பீர்களானால் முதல் அமைச்சர் அவர்களின் எண்ணம் என்ன என்பதை நிச்சயம் புரிந்துகொண்டிருக்கமுடியும்.

நான் கருதுவதெல்லாம், எவ்வளவோ ஆண்டுகளாக இருந்து வரும் கல்வி முறை, இதுவரை இருந்து வந்த பாடத் திட்டங்கள், அப்பாடத்திட்டங்களினால் ஏற்பட்ட விளைவுகள் இவற்றைப் பார்க்கும்போது ஒரு மிகப் பெரிய குறைபாட்டினைக் காண்கிறேன். கிராமங்களில் மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். கிராமங்களில் படித்து விட்டுக் கல்லூரியில் சேர நகரத்திற்கு வருகிற மாணவர்கள் ஒரு பட்டம் பெற்றுவிட்டு இங்கேயே பதவியில் இருக்க வேண்டும் என்று கருதிக்கொண்டு இங்கேயே தங்கிவிட நினைக்கிறார்களே தவிர தான் பெற்ற அறிவாற்றலை வளர்த்துக்கொண்ட பிறகு, நம் கிராமத்திற்குச் செல்வோம், சென்று கிராமத்தில் பணியாற்றுவோம் என்று எண்ணுகிற எண்ணம் நாம் தருகிற கல்வியின் மூலம் இல்லை என்பதை உணர்கிறேன்.

கிராமங்களிலிருந்து அறிவு வெளியேற்றும் கடந்த முப்பது ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும். கிராமங்களில் இருக்கும் மிட்டாக்கள், மிராசுதாரர்கள், பத்தாயிரக்கணக்கில் சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள் பொதுவாக அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் கையில் காசு கிடைத்தவுடன் நகரத்திற்குப் போய் முடிந்தால் ஒரு வீடு கட்டிக்கொள்ளவும் ஒரு கார் வாங்கிக் கொள்ளவும் அங்கிருந்து கொண்டு கிராமத்திலுள்ள விவசாயத்தைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

சம்பாதிக்கிற பணத்தை வைத்துக்கொண்டு, கிராமங்களில் சம்பாதிக்கிற பணத்தை வைத்துக்கொண்டு கிராமத்தில் செலவு செய்வோம், கிராமத்தில் முதலீடு செய்வோம் என்று எண்ணக் கூடிய நிலை இன்று நாட்டில் இல்லை. ஆகவே பொருளும் வெளியேறுகிறது, கிராமங்களிலிருந்து. அந்நிலையில் கிராமங்களில், பாடுபட்டு உழைத்துச் சம்பாதிக்கிற வர்க்கம் வேலை கிடைக்காத நிலையில், தான் பிறந்த மண்ணைவிட்டுவிட்டு, தன் நண்பர்களை விட்டுவிட்டு, உற்றுர் உறவினர்களை விட்டுவிட்டு, குழந்தை குட்டிகளோடு நகரத்தைச் நோக்கிச் செல்கிற ஒரு நிலை ஏழை மக்களுக்கு ஏற்படுகிறது. அவ்விதத்தில் உழைப்புச் சக்தியும் ஆற்றலும் கிராமங்களை விட்டு வெளியேறுகிறது. இந்நிலை தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிற சூழ்நிலையில்தான் நகரங்களுக்கு வருவதன் மூலம் நகரங்களின் பிரச்சனை தீராமல் புதுப் பிரச்சனைகளும் ஏற்படுகின்றன. புதுச் சேரிகள் உருவாகின்றன.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1978 மார்ச் 4]

ஆகவே, கிராமங்களிலிருந்து நகரத்திற்குச் செல்கிற போக்கினை நாம் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும், அப்போக்கினை நாம் தடுத்து நிறுத்தியாக வேண்டும். கிராமங்கள் செழிப்பாக வளரும் நிலையில் நாம் நம் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தியாக வேண்டும். அந்த அடிப்படையில்தான் அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசும், அதன் முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களும் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் பேசும்போதும் அல்லது இங்கு வைக்கிற பல திட்டங்கள், நிதிநிலை அறிக்கைகள், மானியக் கோரிக்கைகள் மூலம் அந்த அடிப்படையிலேதான் பாடுபடுகிறது என்று நான் சொல்வதற்கு மிக முக்கிய காரணம் எங்களுக்கு ஒத்துழைப்புத் தர விரும்புகிறவர்களுக்கு, ஆதரவு தர விரும்புகிறவர்களுக்கு, நாங்கள் நல்லது செய்தால் அதை ஆதரிப்போம் என்று சொல்லக் கூடிய அருமை நண்பர்களுக்கு இந்தளவு ஒரு தெளிவை ஏற்படுத்தினால் நிச்சயமாக அவர்களது ஒத்துழைப்பு இன்னும் பன்மடங்கு கிடைக்கும் என்பது மட்டுமல்ல, நாட்டிலுள்ள பல்வேறு முரண்பாடுகள் முன்னேற்றத்திற்குத் தடை என்ற அறிஞர்கள் கருத்து உண்மையாயிருக்குமானால் அந்த முரண்பாடுகளை, மாறுபாடுகளைக் குறைப்பதற்குக்கூட இது வழிவகை செய்ததாக இருக்கும் என்று கருதி இந்த விவரத்தை மட்டும் சொன்னேன்.

கல்வி மானியக் கோரிக்கைபற்றிச் சொல்கிறபோது பொதுவான ஒரு நோக்கத்தைப்பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கல்வி என்பது இதுவரையில் குமாஸ்தாக்களை உருவாக்குகிற கல்வித் திட்டம் என்ற குற்றச்சாட்டைத் தொடர்ந்து சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அப்படிப் பார்த்தால்கூட இந்தக் கல்வித் திட்டம் ஒழுங்கான குமாஸ்தாக்களைக்கூட உருவாக்க முடியாத நிலையில் இருக்கக் கூடிய திட்டம் என்பதைத்தான் பார்க்கிறோம். ஆகவே இந்தக் கல்வித் திட்டம் மாற்றப்பட வேண்டும் என்பதில் யாருக்கும் ஐயமில்லை, அல்லது கருத்து வேறுபாடு இல்லை என்றே கருதுகிறேன். வளர்ந்துவருகிற சமுதாயப் பொருளாதார தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய அளவிற்கு, நிறைவேற்றிக் கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்குக் கல்வித் திட்டம் அமைந்தாக வேண்டும் என்ற கருத்தை ஏற்றுக் கொள்வோமானால் வளர்ந்து வரும் சமுதாயத் தேவைகளுக்கேற்ப கல்வித் திட்டம் மாறிக் கொண்டுதான் இருக்கும், மாறக் கூடாது என்று சொன்னால் அது மிகப் பெரிய கொடுமையான நினைப்பு என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-40)

மாறுதல் வருகிறது, பல்வேறு மாறுதல்களைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று நினைக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் எல்லாம் நம்முடைய கொள்கைகளை நாம் தெளிவுபடுத்தியாக வேண்டும். இந்த நாட்டிலுள்ள மாணவர்கள் சமுதாயத்திற்குப் பாரமாக இருக்கின்றார்கள் என்ற நிலைமையை மாற்றி, சமுதாயத்திற்கு இப்படிப்பட்ட மாணவர்கள் பயன் உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள்

1978 மார்ச் 4]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

என்கின்ற நிலைமையை ஏற்படுத்துவதற்குரிய வகையில், கல்வித் திட்டம் அமைய வேண்டும். அதற்கான முறையில்தான் இந்த அரசு செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இங்கு நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

“ நான் படித்து விட்டேன், பட்டம் பெற்று விட்டேன், படித்துவிட்டுத் தொழில் இல்லாமல் இருக்கிறேன். சமுதாயத் திற்குப் பாரமாக இருக்கிறோம் ” என்ற நிலைமை இல்லாமல், பயன்தரக் கூடியவர்களாக இருக்கின்ற சூழ்நிலையில், இப்போதுள்ள நிலைமையை ஒழித்து எங்களுக்குத் தொழில் தெரியும். என்னால் உழைக்க முடியும், ‘ நான் சமுதாயத்திற்குப் பயன்படுவேன் ’ என்கின்ற அடிப்படையில், தகுதியையும், தன்மையும் உருவாக்கிக் கொள்கின்ற அளவில், கல்வி அமைய வேண்டும், முற்போக்கான கல்வியாக அமைய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு முற்போக்கான கல்வித் திட்டத்தை உருவாக்குவதற்கு எங்களாலான முயற்சியை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். அதனுடைய விளைவுகள்தான் இப்படிப்பட்ட பல்வேறு திட்டங்கள். அவற்றைத் தான் இங்கே அறிவிக்கப்பட்டிருக்கின்ற கொள்கை அறிவிப்பில் உங்களால் பார்க்க முடிகிறது.

தொழில் கல்வி என்பது ஒரு மாணவன் படித்து—அதாவது பள்ளி இறுதி வகுப்பு வரை படித்துவிட்டு, அந்தக் கல்வி மட்டும் அவனது வாழ்க்கைக்குப் பயன்படுவதில்லை. கல்லூரிகளில் போய் 80 ஆயிரம் மாணவர்கள் படிக்கின்றார்கள் என்றால் 2 லட்சம் பேர்கள் படிக்காமல் தேங்கிவிடுகின்றார்கள். இப்படித் தேங்கிவிடுகின்ற இரண்டு லட்சம் பேர்களுக்கும் தன்னம்பிக்கை ஏற்படக் கூடிய வகையில், உயர்நிலைக் கல்வியில் தொழில் கல்வி பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய வகையில், அதன் அடிப்படையில், அகில இந்திய அடிப்படையில் கொண்டு வரப்பட்ட திட்டத்தின் அடிப்படையில் எல்லோருக்கும் இந்த வாய்ப்பு இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இந்தத் தொழில் கல்வியைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

இதை நகரங்களில் மட்டும் என்றில்லாது, நகர்ப்புறங்களின் அருகாமையிலுள்ள கிராமங்களை அடுத்து இருக்கின்ற பள்ளிகளிலும் இதைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று திட்டமிட்டு, இதை, தீவிரமாகச் செய்தாக வேண்டும் என்று செயல்பட்டு வருகிறோம். நூறு பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், 30 பேர்களுக்கு மட்டுந்தான் இந்தத் திட்டம், முப்பது பேர்களுக்கு மட்டும் தான் மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படுகின்ற வரிப்பணத்திலிருந்து செலவு செய்ய வேண்டுமா என்ற கேள்விகளுக்கு இடமில்லாமல், அதிகமான பேர்கள் இதனால் பயன் பெற வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன், மாணவர்களிடையே புதிய உற்சாகமும், தன்னம்பிக்கையும் உண்டு பண்ண வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்ட திட்டத்தின் விளைவுதான் இது. குறிப்பிட்டவர்களுக்கு மட்டும் தான் என்றில்லாமல், இல்லை, இல்லை, 400 அல்ல

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1978 மார்ச் 4]

500 என்ற அளவிற்கு ஹையர் செக்கன்டரி இந்தக் கல்வி முறையைக் கொண்டு வந்து மக்களிடையே பெரியதொரு ஆர்வத்தை இந்த அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. அந்த வகையில் இதை, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் நிச்சயமாக வரவேற்றார்கள் என்பதில் எனக்கு சந்தேகமில்லை. ஏன் இந்த மாற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கான விளக்கத்தைத்தான் நான் விளக்கிச் சொன்னேன்.

அடுத்து, செய்திருக்கின்ற முக்கியமான மாறுதல் என்று கருதுவது, முதியோர் கல்வியாகும். எந்தச் சமுதாயமாக இருந்தாலும் சரி, முதியோர் கல்வித் திட்டம் என்பது மிகவும் முக்கியமானது என்று எடுத்துக் கொள்வது முக்கியமான கடமை என்று எடுத்துக் கொண்டு, அரசு அதனைச் செயல்படுத்தி வருகிறது. விவரம் தெரியாத மக்கள், அரசு போடுகின்ற திட்டங்களைப் புரிந்து கொள்ளாத வரைக்கும் அரசுத் திட்டங்களால் எந்த விதமான நன்மையும் பயக்காது என்பதையும், எவ்வளவு நல்ல முன்னேற்ற கரமான திட்டங்களாக இருந்தாலும் கூட, அவை வரவேற்கக் கூடிய, வரவேற்க முடியாத நிலைமையில் போய்விடும். ஆகவே தான் முற்போக்கு எண்ணம் கொண்ட கட்சிகள் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய இடங்களில் எல்லாம் தங்களுடைய முக்கியமான கடமையாக முதியோர் கல்வித் திட்டத்தை ஏற்படுத்தி, கல்வி அறிவு இல்லாத மக்களுக்கு கண் திறக்கும் பணியாக இதனைக் கருதி இத்திட்டம் தீவிரமாகச் செயல்பட்டு வருகிறது.

1967-ல் இந்தத் தமிழ் மாநிலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் முதலமைச்சராக இருந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள், முதியோர் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் தந்து 500 இடங்களை ஒதுக்கி இதற்கான முயற்சிகளைச் செய்தார்கள். அவருடைய மறைவுக்குப் பிறகு, இத்திட்டம் கைவிடப்பட்டு விட்ட நிலையில் இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த அரசு இத்திட்டத்திற்கு முக்கியத்துவம் தருகிறது. இந்தத் திட்டத்தை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் திட்டத்திற்கேற்ப, இதிலுள்ள நியாயமான அணர்வுகளைப்பெற்று இது வெற்றி பெறக் கூடிய வகையில் இதற்கான திட்டங்களைத் தீட்டி செயலாற்றுவதற்குத் தீவிரமான நடவடிக்கை எடுப்பதில் தனி கவனம் செலுத்தி, வருகிறது என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். காரணம் அன்றைக்கு இருந்த அரசு இதை கைவிட்டதற்கு கூறும் காரணங்கள் நியாயமான காரணங்களாக இருக்கலாம் என்று சொல்லுகின்ற அதே நேரத்தில் இதில் வெற்றி பெற எல்லோரும், கட்சி வேறுபாடின்றி, ஜாதி மத வேறுபாடின்றி, இது ஒரு சமுதாயப் பிரச்சனை என்றும், இது முக்கியமான பிரச்சனை என்றும் கருதி, சமுதாயத்தில் இப்படிப்பட்ட ஓர் இழிநிலைமை போக்குவதற்கு எல்லோரும் சேர்ந்து ஒத்துழைப்புக் கொடும் வகையில் இதற்கான மானியத்தை நான் உங்களுக்குச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 4] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

அதற்கடுத்து, சில அறிவிப்புகள் என்ற வகையில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

“ 1977-78 முதல் 1—3 வகுப்புகளில் யாரும் தோல்வியுறச் செய்யப்பட மாட்டார்கள் ”

என்று அரசு ஆணையிட்டிருப்பதாகும். இதைக் குறித்து ஒரு உறுப்பினர் தவறு என்கின்ற முறையில் விமர்சனம் செய்தார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆனால், அவர்களுக்கு நான் ஒன்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இளம் பருவத்தில், அப்போது தான் பள்ளிக்கு வந்த இளம் குளிர்க்கு தோல்வி என்ற உணர்வு உண்டாகாமல் இருக்க, அவர்களுக்கு படிப்பில் உற்சாகம் ஏற்படுகின்ற வகையில் இந்தச் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் 3-வது வகுப்புவரை தேர்வு ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது. என்றாலும், பல்வேறு இடங்களில், பல்வேறு அறிஞர்களின் ஆதரவு பெற்று இந்தச் சீர்திருத்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

‘ உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் மாவட்டக் கல்வி அலுவலருடன் பக்கத்திலுள்ள உயர்நிலைப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியரும் ஆய்வில் உதவி செய்தல் ’ என்கின்ற முறையையும் நாங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதன் மூலம், உயர்நிலைப் பள்ளிகள் ஆய்வு செய்து கொண்டிருக்கின்றபோது ஏதோ போலீஸ் ஸ்டேஷனில் மேலதிகாரி வந்து இன்ஸ்பெக்டர் செய்வது போன்ற ஒரு உணர்வில்லாமல், கல்வி நிலையங்கள் இருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் முயற்சி எடுத்திருக்கிறோம். இத்தகைய ஒரு குறைபாட்டைப் போக்குகின்ற வகையில், இவ்வாறு இரண்டு தலைமை ஆசிரியர்களும் உடன் இருந்து அங்கே கல்வித் தொடர்பான குறிப்புகளை கவனிப்பதற்கும், அதன் தொடர்பான ஆலோசனைகளை வழங்குவதற்கும் இது உதவியாக இருக்கும் என்ற வகையிலே இத்தகைய சீர்திருத்தத்தையும் செய்திருக்கிறோம். இது நடைமுறையில் தற்போது இருக்கிறதென்றாலும், இதற்கு ஆசிரியப் பெருமக்கள் ஆதரவு தருகிறார்கள் ; வரவேற்கின்றார்கள். இதனால் அவர்களுக்கு நல்ல பயன் விளைகின்றது என்பதையும் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, “1—10 வகுப்புப் பாடங்களை மாணவர் தகுதிக்கு மீறிய பளு இல்லாதபடி 1978-79 முதல் குறைத்திட ஆணையிட்டுள்ளமை ” என்பது இதிலே குறிப்பாக, புதிய கணிதம் பற்றி நான் சொல்லவேண்டும். இதை 1 முதல் 5 ஆம் வகுப்புவரை நீக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். அதற்கு மேல் வகுப்புகளில் அதனுடைய பளுவைக் குறைப்பதற்கு நாங்கள் முடிவு செய்திருக்கிறோம்.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1978 மார்ச் 4]

இதைப்போலவே, மற்றப் பாடங்களிலும் பளுவைக் குறைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலே கல்வியைத் தொடருகின்ற நிலைமையில், அவர்களுக்கு எந்தவிதத்திலும் பாதகமான நிலைமையை உருவாக்காத வகையிலே இந்தக் குறைப்பினை நாங்கள் செய்ய இருக்கிறோம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வு ஊதியம் வழங்குவதில் பல்வேறு வகையிலே நிலுவை அதிகமாக இருந்தது. நாங்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்த நேரத்தில், ஏறக்குறைய 1,000 பேர்கள் இருந்தார்கள். 1977-ம் ஆண்டு தொடக்கத்தில் நிலுவையில் இருந்த பென்ஷன் கோரிக்கைகள் 1,000. பென்ஷனுக்கு உரிவர்கள், பென்ஷன் பெறாத ஆசிரியர்கள் இந்த ஆண்டு 2,000 பேர்கள் சேர்ந்தார்கள். இந்த 3,000 பேரில், 2,700 பேர்களுடைய கோரிக்கைகள் பரிசீலிக்கப்பட்டு, இன்றையத்தினம் அவர்களுக்கு பென்ஷன் தர ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. நாங்கள் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் எல்லாம், மாவட்ட அளவிலே இருந்து, தலைநகரம் வரைக்கும் இந்தக் கடிதப் போக்குவரத்தினால் தாமதம் ஏற்படும் என்பதால், அதைத் தவிர்ப்பதற்கு இங்கேயிருந்து மாவட்டத் தலைநகருக்கு அனுப்பி, அத்தகைய ஒரு காரியம் செய்ததன் மூலம், பெருவாரியான பென்ஷன் உத்தரவுகள் போடப்பட்டு, இதிலே இருந்த குறைபாடுகளை எல்லாம் போக்கியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கடுத்து, எஸ்.எஸ்.எல்.கி. தேர்வில் தோல்வி அடைகின்ற மாணவன் அடுத்த முறை தேர்வு எழுதுகின்ற நேரத்தில், எல்லாப் பாடங்களிலும் தேர்வு எழுத வேண்டுமென்ற ஒரு நிலை இருந்துவந்தது. இன்றைக்கு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, இது தேவையில்லை, எதிலே தவறி இருக்கிறார்களோ, அதிலே மட்டும் தேர்வு எழுதினால் போதும் என்று ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்திருக்கிறது. இந்த உத்தரவுகூட, இந்த மார்ச் தேர்வு எழுதுகிற மாணவர்களுக்கு மட்டும் பொருந்துகின்ற அளவிலே இருந்தது. ஆனால் இப்போது, உங்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்னாலே தவறியிருக்கின்ற எல்லா மாணவர்களுக்கும் இந்தச் சலுகை தரப்படும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (ஆரவாரம்.)

[பிற்பகல் 1—50]

அதன்மூலம் பிற்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த லட்சக்கணக்கான மாணவர்கள் நிச்சயம் பயன் பெறுவார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 4]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கான ஏற்பாடுகள் சிலவற்றை நாங்கள் செய்திருக்கிறோம். அதுபற்றி இங்கே பல உறுப்பினர்களும், குறிப்பாக பேராசிரியர் அவர்களும் நல்ல ஆர்வம் காட்டி பல்வேறு சந்தேகங்களைக் கிளப்பியிருக்கிறார்கள். இதுவரை எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளைச் சொல்லுவதன் மூலம் ஓரளவு அந்தச் சந்தேகங்கள் தீரும் என்று கருதுகிறேன்.

250 அங்கத்தினர்கள் அடங்கிய, 32 துணைக் குழுக்கள் நிறுவப்பட்டுள்ளன.

குறிப்புப் பாடத் திட்டம் 1977 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்களில் வெளியிடப்பட்டது. இந்தக் குறிப்புப் பாடத் திட்டம், பொதுமக்கள், அறிஞர்கள், தலைமை ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகியோரிடையே வழங்கப்பட்டு, கருத்துக்கள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

முடிவுற்ற பாடத் திட்டம், அரசு அச்சகத்தில் உள்ளது. 1978 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் திங்களில், இது தயாராகிவிடும்.

பாட நூல்கள்-அச்சிடப்பெற வேண்டிய தலைப்புகள் அல்லது நூல்கள் 42 ஆகும்.

இப்பணிக்காக, 150 ஆசிரியர்களும், ஆய்வு செய்வோரும் உள்ளனர்.

37 தலைப்புகள் அல்லது நூல்கள், பாடநூல் நிறுவனத்திற்கு அனுப்பப்பட்டுவிட்டன.

பாடத்திட்டக் குழுத் தலைவரிடமிருந்து 5 தலைப்புகள் அல்லது நூல்கள் வரவேண்டியுள்ளது.

புனியியல், சுற்றுப் புறத்தைப் பற்றிய படிப்பு, வணிக இயல், கணக்குப் பார்க்கும் தொழில் -(ஆங்கிலம், தமிழ்) ஆகியவை மட்டுமே வரவேண்டியுள்ளன.

இதற்காக 1978 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 2-ம் தேதி அன்றும் 1978-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 21-ம் தேதி அன்றும், கல்விச் செயலாளருடன், தமிழ் நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவன மேலாண்மை இயக்குநருடனும் சந்திப்புகள் நிகழ்ந்தன.

இரண்டாம் ஆண்டு (XII) பாட நூல்களுக்காக, ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். மார்ச் மாதம் 15-க்குள் ஆசிரியர்கள் நியமனம் முழுமை பெற்றுவிடும்.

பாட நூல்களின் முன்னேற்றத்தை ஆய்வு செய்ய 1978-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 1-ம் தேதியன்று பாடநூல் மேலாண்மை இயக்குநருடன் சந்திப்பு நிகழும்.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1978 மார்ச் 4]

ஆசிரியர்களுக்கான மறு ஏற்பாடுகள்—ஆசிரியர்கள் மறு ஏற்பாட்டிற்காக இரண்டு திட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

21 கல்வி மாவட்டங்களினின்று அறிக்கைகள் வந்துள்ளன. மற்றவை விரைவில் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. இராமநாத புரம் வருவாய் மாவட்டத்திற்கு, ஆசிரியர் மறு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆசிரியர் மறு ஏற்பாடு பற்றி எல்லா முதன்மை மாவட்டக் கல்வி அலுவலர்களுடனும் 1978-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 6-ம் தேதியன்று சென்னையில் ஆலோசித்து நிர்ணயிக்கப்படும்.

ஆசிரியர் மறு ஏற்பாடு 1978 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 15-க்குள் முடிவு செய்யப்படும். ஏப்ரல் 1978-ல் ஒவ்வொரு ஆசிரியரும் எங்கு பணியாற்ற வேண்டுமென்பதை அறிந்து கொள்வர்.

இந்த இடத்தில் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றுகின்ற ஆசிரியர்கள் 'ஏ-விங்' 'பி-விங்' என்ற இரண்டு பிரிவாக இன்றையதினம் இருக்கிறார்கள். இப்போது இந்த மறு ஏற்பாடுகள் செய்யப்படுவதற்கு முன்னதாகவே அந்த இரண்டு பிரிவினரையும் இணைப்பதற்கான உத்தரவை இந்த அரசு பிறப்பிக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (ஆரவாரம்.)

நிலையை நிர்ணயிக்கும் அல்லது புத்துணர்ச்சி பயிற்சி—இதைப் பற்றிய திட்டங்களுக்காக 1978-ம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 27-ல் ரூ. 5 இலட்சத்திற்கு அனுமதி கிடைத்துள்ளது.

ஆசிரியர்களுக்குக் கற்பிப்போர், பயிற்சி (கல்லூரிப் பேராசிரியர்கள்) 1978-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 13 ம் தேதியிலிருந்து 1978-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 15-ம் தேதி வரை கீழ்க்கண்டவாறு நடைபெறும்:—

பாடங்கள்.

இடம்.

கணக்கு	கிருத்துவக் கல்லூரி, தாம்பரம்.
பௌதீகம்	மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை.
தாவர இயல்	மாநிலக் கல்லூரி, சென்னை.
விலங்கியல்	அரசினர் கலைக் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்.
இரசாயனம்	பச்சையப்பன் கல்லூரி, சேத்துப்பட்டு, சென்னை-600 031.

ஒவ்வொரு பாடத்திற்கும், ஆசிரியர்களுக்குக் கற்பிப்போர் 21 பேர் உள்ளனர்.

1978 மார்ச் 4]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

இதனால் உயர் இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்கள், புத்துணர்ச்சி பயிற்சி பெறுவர். இதைப் பற்றி 1977-ம் ஆண்டு அக்டோபர் திங்கள் 13-ம் தேதி அன்றும் 1978-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 16-ம் தேதி அன்றும் பாடத் திட்டக் குழுத் தலைவருடன் விவாதிக்கப்பட்டது.

மே மாதம் 1978-ல் ஒவ்வொரு பாடத்திலும் 300 ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெறுவர்.

உயர்த்தப்பட இருக்கும் கூடுதல் பள்ளிகளுக்காக ஒவ்வொரு பாடத்திலும் மேலும் 250 ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கவேண்டிய தேவை உள்ளது.

இடவசதி அல்லது தங்குமிடம்—1977-78-ம் ஆண்டிற்கு ரூபாய் இரண்டு கோடி ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

1978-ம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 3-ம் தேதியில் 4 வகைகளை அரசு அங்கீகரித்துள்ளது.

133 அரசு பள்ளிகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ஒரு வகுப்பறை, ஓர் ஆய்வுக்கூடம் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு வகையாகும்.

முதல் பட்டியலில் 91 பள்ளிகளும், இரண்டாம் பட்டியலில் 42 பள்ளிகளும் இடம் பெறும்.

91 பள்ளிகளுக்கு வேண்டிய கட்டடங்களைக் கட்டுவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யுமாறு பொதுப்பணித்துறை ஏற்கனவே அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது பொதுப்பணித்துறையிலே கல்வி சம்பந்தமான கட்டடங்கள் கட்டுவதில் இன்னும் கொஞ்சம் வேகத்தை ஏற்படுத்த, விரைவுபடுத்துவதற்காக இதற்காகத் தனியான எக்ஸ்கியூடிவ் எஞ்சினியர் அவர்கள் நியமிக்கப்படுவார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்.) இதற்காக தனியாக ஒரு எஞ்சினியர் இருந்தால் கல்வி சம்பந்தமாக கட்டடங்கள் கட்டுகிறபோது பல்வேறு இடங்களுக்குப் போய்வரக்கூடிய நிலையில் தாமதங்கள் குறைக்கப்படுவதற்கும், கட்டடங்கள் கட்டுகிற பணி துரிதப்படுத்தப்படுவதற்கும் இப்படிப்பட்ட ஏற்பாடு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கலந்துகொண்டு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாம் பட்டியல் முடிவுபெற்றவுடன், 42 அரசு பள்ளிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அறிவிக்கப்படும். அறிவியல் கருவிகளுக்காக 17—2—1978 என்று பொருளாதார அங்கீகாரம் கிடைத்துள்ளது. நடப்பாண்டில் கருவிகள் வாங்கி முடிப்பதற்குச் சிறிது காலமே இருப்பதால், இச்செலவினத்தை 1978-79-க்கு

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1978 மார்ச் 4]

அங்கீகாரம் செய்யுமாறு, அரசுக்கு வேண்டுகோள் சமர்ப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. 1978-79 ஆம் ஆண்டு தொடக்கத்திலேயே, கருவிகள் வாங்கும் பணி முடிவுற எல்லா நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இதற்காக நிபுணர் குழு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பள்ளிகளுக்கு, முதல் ஆண்டில் தேவையான கருவிகளின் பட்டியல் அனுப்பப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு பள்ளிக்கும் 50 ஆயிரம் ரூபாய் வீதம் 200 அரசு உயர் பள்ளிகளுக்குக் கருவிகள் வழங்கப்படும்.

அடுத்து கல்லூரிகளின் இணைப்பு. கிராமப்புறங்களில் திறக்கப் படவிருக்கும் உயர் இடைநிலைப் பள்ளிகளில் போதிய வசதிகள் இருக்காது. குறிப்பாக, அறிவியல் கற்பிப்பதற்கான வசதிகள் இருக்காது. பள்ளிகளின் இணைப்பைப்போல் கல்லூரிகளின் இணைப்புத் திட்டத்தைத் துவக்கி இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணமுடியும். கல்லூரிகளிலிருந்து அறிவியல் கருவிகளைக் கடனாகப் பெறுதல், உயர் இடைநிலைப் பள்ளி மாணவர்கள், கல்லூரிகளுக்கும், தொழில் நுணுக்கப் பயிற்சிப் பள்ளிகளுக்கும் சென்று அங்குள்ள வசதிகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுதல், கல்லூரிகளின் இணைப்புத் திட்டத்தின் வாயிலாக, உயர் இடைநிலைப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு பேராசிரியர்கள் தாமாகவே முன்வந்து அறிவியல் சோதனைகளைச் செய்து காட்டிடவும் கற்பிக்கவும் இயலும். உயர்த்தப்பட்ட, புதுமையான பாடத் திட்டத்தில் புத்தூணர்ச்சி பற்றி அளிக்க இயலும். நூல் நிலையங்கள் இதர வசதிகளைப் பெறமுடியும்.

உயர் இடைநிலைப் படிப்பைப் பற்றிய சிறுநூல் தயாரிக்கப் பட்டு அரசின் பார்வையிலுள்ளது. 5,000 பிரதிகள் ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் அச்சிடப்பெறும்.

உயர் இடைநிலைக் கல்வி வாரியம் சந்தித்த நாள்களின் விவரம், 31—12—76; 20—1—77; 24—5—77; 17—11—77 ஆகிய நாட்களில் சந்தித்தது. அடுத்த சந்திப்பு 10—3—78ல் நடைபெறும்.

இருவகையான படிப்புகள் கொண்ட 354 மொத்த பள்ளிகளில், ஏறக்குறைய 261 பள்ளிகளில் உயர் இடைநிலைப் படிப்பை அளிக்கலாம்.

இப்படிப்பட்ட தீவிரமானத் திட்டங்களை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தொடக்கப் பள்ளிகளிலே ஹையர் கிரேடு ஆசிரியர்கள் ஆயிரக்கணக்கான பேர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களிலே பல பேர்கள் செகண்டரி கிரேடு தகுதிபெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படித் தகுதி படைத்தவர்களுக்கு இந்த அரசு, அத்தனை பேருக்கும் செகண்டரி கிரேடு பதவியைத் தர ஏற்பாடு செய்து இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்.)

1978 மார்ச் 4] [திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

அடுத்து, உடற் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு அந்த அந்தப் பள்ளி விளையாட்டுக் கட்டண நிதியிலிருந்து சீருடை வாங்கித்தர அரசு அனுமதித்து இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தற்போதுள்ள ஆங்கிலோ-- இந்தியப் பள்ளிகளில் பயிலும் மொத்த மாணவர்கள் 7,000 பேர்கள். அவர்களுள் தங்கிப் பயில்பவர்கள் சுமார் 700 பேர்கள். அவ்வாறு தங்கிப் பயிலும் மாணவருக்கு மாதம் தோறும் ஆளுக்கு ரூ. 20 வீதம் உணவுப்படி தரப்படுகிறது. இப்போது அந்தப் படியைப் பெறும் மாணவர்கள் 1—8 வகுப்புகளில் ஒரு தடவையும் 9—11 வகுப்புகளில் ஒரு தடவையும் தவறினாலும் அந்தப் படி நிறுத்தப்படாமல் தொடர்ந்து வழங்கப்படுகிறது, தவறும் ஆண்டுக்கும் சேர்த்து. இந்த இரு நிலைகளிலும் இரண்டாவது தடவையாக ஒரு மாணவன் தவறுவானால் அந்தப் படி நிறுத்தப்படும். இதை மாற்றி உயர் தொடக்கப்பள்ளி வகுப்புகளில் இரண்டு முறையும் உயர்நிலைப் பள்ளி வகுப்புகளில் இரண்டு முறையும் தவறும் மாணவர்களுக்கும் உணவுப் படி அளிக்க அரசு அனுமதிக்க முடிவு செய்துள்ளது. (ஆரவாரம்.)

[பிற்பகல் 2-00]

தனியார் கல்லூரிகளுக்குப் புதிய முறைப்படி, சம்பளச் செலவில் நிகரப் பற்றாக்குறை முழுவதையும் அரசு ஏற்கும் முறை, சம்பள மானியம் ஆண்டுக்கு ஆறு தவணைகளில் தரப்படுகிறது. இந்தத் தவணைகளைக் கூட்டுவது குறித்து யோசிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1978-79-ல், ஏற்கனவே தமிழ்நாட்டுப் பாடநூல் நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ள 800 தமிழ்ப் பாடநூல்களுக்கும் மேலாக, மேலும் 80 புதிய கல்லூரிப் பாடநூல்களைத் தமிழில் வெளியிட இருக்கிறது.

தொழில் நுட்பக் கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில் தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையங்களை நடத்தும் தனியார்களுக்கு இதுவரையில் 80 சதவிகிதம்தான் மானியமாகத் தரப்பட்டது. கலைக் கல்லூரிகளுக்கு 100 சதவிகிதம் தருகிறோம். ஆனால் தொழில் நுட்பக் கல்வி நிலையங்களுக்கு 80 சதவிகிதம்தான் தரப்பட்டது. ஆனால் அந்த மானியம் போதாத காரணத்தால் அந்தக் கல்லூரிகளை நடத்த முடியாது என்று பல்வேறு கோரிக்கைகள் வந்ததால் அந்த 80 சதவிகிதத்தை 90 சதவிகிதமாக உயர்த்த முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பொறியியல் கல்லூரிகளில் படிக்கின்ற மாணவர்கள் சென்ற ஆண்டு 1,422 பேர்தான் அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். அதை இன்றைய தேவைக்கேற்ப 1,422 பேர் என்பதை 1,525 பேர்களாக உயர்த்த அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. அதனால் இன்னும் கொஞ்ச பேர் அதிகமாகப் படிக்கலாம்.

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

[1978 மார்ச் 4]

அதைப்போலவே, எஞ்ஜினியரிங் கல்லூரியிலும், பாலிடெக்னிக்கிலும் பெண்கள் படிப்பது இப்பொழுது அதிகமாக வளர்ந்து கொண்டு வருகிறது. அதை ஊக்கப்படுத்துவதற்காக ஆண்களுக்கான பாலிடெக்னிக்குகளில் மாணவிகள் சேர முன்வருவார்களே யானால் அங்கே சேர்த்துக் கொள்வதற்காக இப்பொழுதே இரண்டு மூன்று கல்லூரிகளில் நடைமுறையில் இருந்து வருகிறது. அதை மேலும் வீஸ்தரிக்க முடிவு செய்திருக்கிறது.

அடுத்து, இன்னொரு முக்கியமான முடிவு. எஞ்ஜினியரிங் கல்லூரிகளிலும், பாலிடெக்னிக்குகளிலும் படிக்கும் மாணவர்கள் படித்து முடித்த பின்னர் அரசாங்கத்தை எதிர்பார்த்து வேலை தேடிச் செல்லும் நிலைமையிருப்பதை மாற்றி, அவர்கள் வேலை தேடிச் செல்பவர்களாக மட்டுமல்லாமல், வேலை தரக் கூடியவர்களாகவும் மாற வேண்டுமென்ற எங்களுடைய விருப்பத்திற்கிணங்க, அதற்கான பயிற்சி தர வேண்டுமென்று ஏழெட்டு மாதங்களாகவே சொல்லி வருகிறோம். அதற்கேற்ப எஞ்சினியரிங் கல்லூரிகளிலும், பாலிடெக்னிக்குகளிலும் அவர்கள் படிக்கும் தொழில் கல்வியோடு மேனேஜ்மென்ட் கல்வியும் சேர்க்கப்படும் என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பரீட்சைத்தாள் காணாமற்போனதாகக் குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். அது 1975-76 இல் நடைபெற்றது. அப்பொழுது நடைபெற்றது என்றாலும் அன்றையதினம் அது விசாரிக்கப்பட்டு, அது உண்மை அல்ல என்ற கருத்தை சி.பி.ஐ. அதிகாரிகள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதைப்பற்றி யாருக்கும் அச்சம் இருக்கத் தேவையில்லை என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரகுமான்கான் அவர்கள் ஒரு முக்கியமான பிரச்சனையைச் சொன்னார்கள். இளங்கோவன் அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களது நூல்களுக்கான தடையை எடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். 1974 இல் நான் உறுப்பினராக வந்தபொழுதுகூட அதைப்பற்றி நான் சொன்னேன். அப்பொழுது அது கவனிக்க மறுக்கப்பட்டு விட்டது. எனக்கு முன்னாலேயே அப்பொழுது உறுப்பினராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய திரு. வினாயகம் அவர்கள் அதைக் கேட்டிருக்கிறார்கள், 1971-72 இல் அப்பொழுது கல்வியமைச்சராகவிருந்த.....

திரு. கோ. இளங்கோவன் : 1971-72 இல் வினாயகம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : அதற்கு முன், 1971-72-க்கு முன் மாண்புமிகு உறுப்பினர் வினாயகம் அவர்கள் இதே பிரச்சனையைக்கிளப்பி இருக்கிறார்கள். அன்றையதினம் கல்வி

1978-மார்ச் 4]

[திரு. செ. அரங்கநாயகம்]

யமைச்சராக இருந்த மதிப்பிற்குரிய நாவலர் அவர்கள் அதை குறித்துப் பரிசீலிக்கிறோம் என்ற உறுதிமொழியைத் தந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த உறுதிமொழியின்மீது நடவடிக்கை எடுத்தபொழுது கடைசியிலே என்னவாயிற்று என்றால் அன்றையதினம் முதலமைச்சராக இருந்த, நம்முடைய இன்றைய எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் இப்போதைக்கு இது தேவையில்லை என்று உத்திரவிட்டு அதோடு அதை முடித்து வைத்து விட்டார்கள். ஆனால் பிறகு இந்தப் பிரச்சனையை எழுப்பியவுடனே இன்றையதினம் முதலமைச்சராக இருக்கின்ற புரட்சித் தலைவரவர்களைச் சந்தித்து, இப்படியொரு பிரச்சனையைச் சொல்கிறார்கள், நானும்கூட ஒரு தடவை சொல்லியிருக்கிறேன் என்று நான் சொன்னபொழுது, தமிழ் நாட்டில் அண்ணாவின் நூல்களுக்குத் தடையா என்ற அடிப்படையில் அது உடனடியாகப் பரிசீலிக்கப்பட்டு, தடையை எடுப்போம் என்ற முடிவை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சார்பாக இந்த நல்ல செய்தியை அருமை நண்பர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த அளவோடு கல்வி மானியக் கோரிக்கையின்மீது குறிப்பிட்ட கருத்துக்களுக்கு நான் மீண்டும் நன்றி கூறி, இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தருமாறு உங்கள் அனைவரையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. சோ. பாலகிருஷ்ணன் : பேருமதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவரவர்களே, ஹையர் செகண்டரி பள்ளிகள்—தனியார் மாணேஜ்மெண்டுக்குத்தான்—அதிகமாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, அட்மிஷன் வரும்போது, அரசாங்கம் அதிலே கவனமாக இருந்து, எல்லா தரப்பு மாணவர்களுக்கும் இடம் கொடுக்கின்ற வகையிலே இருக்குமாறு பார்த்துக்கொள்ளுமாவென கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, தனியார் பள்ளிகளிலே வசதிகள் இருக்கிற காரணத்தால், அரசுக்கு அதிகச் செலவுகள் ஏற்படாது என்ற நிலையில், அதே நேரத்தில், பள்ளிகளுடைய எண்ணிக்கையை உயர்த்த வேண்டுமென்ற நிலையில், அவர்களிடம் தர வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால், மாணவர்களை அனுமதிப்பதில் நாம் சில கட்டுப்பாடுகளை விதிக்கின்ற எண்ணம் அரசுக்கு இருக்கிறது.

திரு. ரா. கிருஷ்ணன் : தலைவரவர்களே, தனியார் பள்ளி, கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாகச் சம்பளம் வழங்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா என்பதையும் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சில முறைகேடுகள் காரணமாக விசாரணை வேண்டுமென்று அரசுக்குக் கோரிக்கை விடப்பட்டிருக்கிறது ; அதுபற்றியும், 10 பிளஸ் 2 பிளஸ் 3 முறையினால் பாதிக்கப்பட்ட கூடிய கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குப் பாதுகாப்பு வழங்கப்படும் என்று அரசு ஆணை பிறப்பிக்குமா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

[1978 மார்ச் 4]

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவர் அவர்களே, கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்கு பணிப் பாதுகாப்பு உண்டு என்ற உறுதிமொழியைப் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களிலே சொன்னேன்; இதே மன்றத்திலே சொன்னேன். அவர்கள் சந்தித்த நேரத்திலே சொன்னேன், என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பல்கலைக் கழக குற்றச்சாட்டுக்களைப் பற்றி சிண்டிகேட் குழு ஆராய்ந்து, அவற்றிலே எந்தவிதமான அடிப்படையும் இல்லை. என்ற முடிவைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

நேரடியாகச் சம்பளம் தருவதில் உள்ள ஒரு உண்மையை நான் இங்கே சொல்லிக்கொள்கிறேன். பொதுவான ஒரு உத்தரவைப் போடுகிறபோழுது, அந்த உத்தரவு மைனரிட்டி நிறுவனங்களுக்கு அமுலாக்கப்பட முடியாத நிலைமை இன்றைக்கிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணர்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில், பெரும் பான்மை மக்கள் நடத்துகிற கல்லூரிகளுக்கு மட்டுமேதான் நாம் கொண்டு வருகிற நேரடிச் சம்பளம் என்ற நிலைமை நீடிக்குமானால், அப்படி ஒரு நிலைமைக்கு மாறாக ஒரு கல்லூரி சம்பளம் தருகிற நேரத்தில், அது மைனரிட்டி கல்லூரியாக இருந்தாலும், வேறு கல்லூரியாக இருந்தாலும், நாம் நடவடிக்கை எடுக்கமுடியும் என்ற அடிப்படையில் நடவடிக்கை எடுப்போமானால் அந்த நேரடிச் சம்பளம் குறிப்பிட்ட கல்லூரிகளுக்கு மாட்டும் விதிவிலக்கு அளிக்கலாம் என்கிற நிலைமைக்கு மாறாக எல்லா கல்லூரிகளுக்கும் நேரடி சம்பளம் வரும் என்ற நிலைமையில் அந்த முடிவை நாங்கள் எடுத்திருக்கிறோம்.

திரு. அ. சுவாமிதாஸ் : தலைவரவர்களே, ஹையர் செக் கண்டரி எஜுகேஷன இருக்கப்போகும் பள்ளிகளில் ஏற்கனவே 200 பள்ளிகள் பெயர்களைத்தான் அரசு அறிவித்திருக்கிறது. இன்னும் பல்வேறு இடங்களுக்கு ஹையர் செக்கண்டரி ஹைஸ்கூல்கள் வேண்டுமென்ற விண்ணப்பம் வந்திருக்கிறது. அரசு இன்னும் எத்தனை மேல் உயர்நிலைப்பள்ளிகளை அறிவிக்க இருக்கிறது? அந்த அறிவிப்பு எப்போழுது வெளிவரும்? அந்தப் பெயர்களை விரைவாக அறிவித்தால், பள்ளிகள் வேதையான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய உதவியாக இருக்கும். ஆகவே, கூடுதலாக மேல் உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் பெயர்களை அரசு விரைவில் அறிவிக்க ஏற்பாடு செய்யுமா? அதற்கான ஏற்பாட்டை எப்போது செய்து முடிக்கும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம் : தலைவரவர்களே, ஏறக்குறைய 500 பள்ளிகளுக்குத் தருவதாக இப்பொழுது அரசு உத்தேசித்திருக்கிறது. அந்தப் பட்டியல் விரைவிலே தரப்படும். இன்னொன்றையும், நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 6-வதுவிரிந்து, 8-வது வரைக்கும் படிக்கின்ற மாணவர்களின் எண்ணிக்கையைப் பார்க்கின்றபோழுது, 5-வது வகுப்பு முடித்தவுடனே, ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களுக்கு மேலே, படிக்க விரும்பவில்லையென்றே அல்லது படிக்கின்ற சூழ்நிலை இல்லையென்ற

1978 மார்ச் 4]

[திரு. அ. சுவாமிதாஸ்]

நிலையோ இருக்கிறது. ஆகவே, 'டிராப் அவுட்ஸ்' — விலகிச் செல்கிற—எண்ணிக்கையைக் குறைப்பதற்காக, அவர்கள் மேலே படிக்க வேண்டுமென்பதற்காக ஒரு திட்டத்தை அமுல் நடத்த இந்த அரசு முடிவு செய்திருக்கிறது. முதலமைச்சர் சார்பிலே அதனை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். 6-வதிலிருந்து 8-வது வரை படிக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர்களுக்கும், பழங்குடி மாணவர்களுக்கும் சீருடை இலவசமாகத் தருவது என்ற முடிவை இந்த அரசு செய்திருக்கிறது.

இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கோருகிற நான், அதன்மீது தரப்பட்டிருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை வாபஸ் வாங்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 2:10]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு.

(திரு. ஏ. ரகுமான்கான் எழுந்தார்)

உங்களுக்கு ஏற்கனவே வாய்ப்புக் கொடுத்தாகிவிட்டது. உட்காருங்கள், நேரம் இல்லை.

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : நான் அடுக்கடுக்காக குற்றச்சாட்டுகளைச் சொல்லியிருக்கிறேன். அவர் அதைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் மானியத்தில் பேசியிட்டீர்கள். இப்போது மீண்டும் பேச வேண்டும் என்றால் எப்படி? நேரம் அதிகமாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அவையை எப்போது முடிப்பது?

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : நான் மானியத்தில் பேசியிருக்கிறேன். எனக்குக் கேள்வி கேட்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. This is my right of opportunity.

கல்வி அமைச்சரிடம் ஒரு கேள்வி கேட்க விரும்புகிறேன். பல்வேறு குற்றச்சாட்டுக்களை ஆதாரத்தோடு எடுத்து கூறியிருக்கிறேன். இவைகளுக்கு பல்வேறு விசாரணை உண்டா என்பது முதல் கேள்வி.

இரண்டாவதாக, மதுவிலக்கு சம்பந்தமாக ஒரு அறிக்கை வந்தபோது, தமிழ்தெரியாத அதிகாரிகள்தான் இதற்குக் காரணம் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இது குறித்து நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

[1978 மார்ச் 4]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இதற்கெல்லாம் உங்களுக்கு உரிமை கிடையாது. இது கேள்வி நேரம் இல்லை. அமைச்சர் அவர்களும் பதில் சொல்லி முடித்துவிட்டார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. அரங்கநாயகம்: தலைவர் அவர்களே குற்றச்சாட்டுகள் இருந்தால், விசாரணையும் இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது வாக்கெடுப்பு. வெட்டுத் தீர்மானங்கள் வலியுறுத்தப் படுகின்றனவா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திருவாளர்கள் என். கிட்டப்பா, செ. சிவசாமி, ப. சந்திரன், எம். ஏ. லத்தீப் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

திருவாளர்கள் ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன், கு. ரமணி, மு. ஆறுமுகம் ஆகியோர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் முன்னுள்ள கேள்வி,

“மானியக் கோரிக்கை எண் 17—கல்வி என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூபாய் 1,75,69,28,000 க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்”

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று ஒருமனதாக நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

(6) அறிவிப்பு.

பேரவை அலுவல் வரிசையில் மாற்றம்

மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு.

மாண்புமிகு உணவு-கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஜப்பான் செல்லவேண்டி இருப்பதால் அவரது மானியக்